Muharrem 1436

tevhid

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | KASIM 2014 | YIL: 3 | SAYI: 34 | FİYATI: 5 ₺ | ISSN: 2148-4635

وَإِذَا جَاءهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُواْ بِهِ
وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُوْلِي الأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ

"...Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; halbuki onu, Rasûl'e veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin içyüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi..." (4/Nisa, 83)

İSTİKAMET VE RABBANİ DURUŞ İÇİN

ÖLÇÜ VE BİLGİ

BAŞYAZI'14

SİTEMİZ
YENİLENİYOR
tevhiddersleri.com · tevhiddergisi.com · tevhidigundem.com · radyotevhid.com
facebook.com/tevhiddersleri
gplus.to/Tevhiddersleri
twitter.com/tevhiddersleri
youtube.com/tevhiddersleri
facebook.com/tevhiddergisi
gplus.to/Tevhiddergisi
twitter.com/Tevhid_Dergisi
youtube.com/tevhiddergisi
facebook.com/tevhidigundem
gplus.to/Tevhidigundem
twitter.com/TevhidiGundem
youtube.com/tevhidigundem

İstikamet ve Rabbani Duruş İçin Ölçü ve Bilgi

MUHARREM 1436
KASIM '14 SAYI: 34

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Değişen ülke politikaları, *'yardım'* adı altında başlatılan Haçlı seferi, maskelerinin altından gerçek yüzleri görünen tağutların çıkarlarına dayalı dostluklar, acı ve gözyaşıyla yoğrulmuş yorucu ve yoğun bir ayı geride bıraktık.

Müslümanların imtihanlarının ağırlaştığı, safların iyiden iyiye ayrıldığı ve Tevhid ehlinin yalnızlaştırıldığı böyle dönemlerde; Sırat-ı Müstakimde sebat etmek, kafirlerin hile ve desiselerine, dünyanın cazibesine ve insanların vefasızlığına takılmadan emri bi'l maruf, nehyi ani'l münkeri -güç nispetinde- icra etmek için vahyin çizdiği, Rasulullah'ın da uygulanabilirliğini ispat ettiği vasat yol için ölçü ve bilgilerimizi tekrar gözden geçirmemiz gerekir.

Müslümanın Müslümandan başka dostunun olmadığını ve bu yoğun koşuşturmacada durup soluklanmak, hadiseleri Sünnetullah'ın değişmez yasaları çerçevesinde okumaya çalışmak, birilerinin bilinçli propagandalarından etkilenmemek, bilerek yada bilmeyerek kafirler lehine Müslümanlar arasında korku veya güvene dair bilgileri dillendirmemek ve düşünce dağınıklığından korunup Rabbani menhecle ilerlemek adına bazı tespitleri bu sayımızda bulacaksınız.

Allah'ın Müslümanlara bu zor ve karmaşık dönemlerde davada sebat etmeleri konusunda yardımda bulunması temennimizle...

Editör

İÇİNDEKİLER

tevhid

Aylık Dergi
Muharrem 1436
Kasım 2014
Sayı: 34
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli
Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46

Satış Noktaları

İstanbul: Tevhid Kitabevi, Hürriyet Mh. Cumhuriyet Cd. No:3 Bağcılar/İSTANBUL | 0 (545) 762 15 15
Bursa: İkra Kitabevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA | 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitabevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A Bağlar/DİYARBAKIR | 0 (541) 857 34 20
Konya: Şükran Mh. Fıçıcılar Sk. No: 37 (Kapı Camii Civarı) Meram/KONYA | 0 (553) 513 48 48

İrtibat Büroları

MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No:21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No:209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 2: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No:4 Sultangazi/İSTANBUL
Büro 3: Beş Nisan Mh. 749. Sk. No:5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 4: Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81 Karatay/KONYA
Büro 5: Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 (Erçek Durağı Karşısı) Tuşba/VAN

EBU HANZALA

Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi Muhammed ﷺ Allah'ın Rasûlü'dür

Allah'a Yalnız Onun Gösterdiği Şekilde İtaat Etmek

Bidatlerin yayıldığı toplumlara baktığımızda ilk dikkatimizi çeken şey; sünnetler hususundaki cehaletleridir. Bu cehalet onları, sünnetin ibadet ihtiyacını karşılamadığı zannına sevk etmiş; bu yanlış zanna binaen ibadet ihtiyacını karşılayacak bidatler ihdas etmişlerdir.

Allah'ın Adıyla...

Bizleri İslam'a hidayet edip, Muhammed Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem ümmet kılan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam; önderimiz ve bizlere nefislerimizden daha evla olan Rasûlullah'a, pak ailesine ve seçkin ashabının üzerine olsun.

Bir önceki yazımızda Allah Rasûlü'nün Peygamberliğine şahitlik etmenin dört hususu gerektirdiğini söylemiştik:

1. Haber verdiklerinde onu sallallahu aleyhi ve sellem tasdik etmek

2. Emrettiklerinde ona sallallahu aleyhi ve sellem itaat etmek

3. Nehyettiklerinden kaçınmak

4. Allah'a yalnız onun sallallahu aleyhi ve sellem gösterdiği şekilde itaat etmek.

Geçen yazımızda Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izin verdiği kadarıyla; bidatlerin iptal edilmesindeki usulleri zikrettik. Bu yazımızda bidatlerin ortaya çıkış nedenlerini ele alacağız. Daha sonra da bidatlerin fert ve toplum üzerindeki zararlarını inceleyeceğiz.

Bidatlerin Ortaya Çıkması ve Yayılmasının Nedenleri

1. Cehalet

Bidatlerin ortaya çıkmasındaki en ciddi sebep cehalettir. Sözleri ve amelleriyle Kur'an-ı mübini tefsir eden Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetinde cehalet; insanları bidat ihdas etmeye iter. Çünkü kendini İslam dinine nispet eden her insan Allah'a kulluk etmek, O'nun rızasını kazanmak için salih ameller yapmak zorunda olduğunu bilir. Burada insanın önünde iki yol belirir: Ya bizleri Allah'a yaklaştırsın, O'nun gazabından muhafaza etsin diye sünnetiyle bizleri apaçık bir yol üzere bırakan Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* sün-

netine uyacağız ya da uydurulmuş ve şeriattan hiçbir asla dayanmayan bidatlere uyacağız...

Bidatlerin yayıldığı toplumlara baktığımızda ilk dikkatimizi çeken şey; sünnetler hususundaki cehaletleridir. Bu cehalet onları, sünnetin ibadet ihtiyacını karşılamadığı zannına sevk etmiş; bu yanlış zanna binaen ibadet ihtiyacını karşılayacak bidatler ihdas etmişlerdir.

Örneğin; Allah'ı anma ve zikretme... Kur'an ve Sünnet'ten birçok nas, Müslümanları zikre teşvik eder. Bu konuda o kadar fazla nas vardır ki, selefin kahir ekseriyeti farzlardan sonra en faziletli amelin zikir olduğunu söylemişlerdir.

Allah ve Rasûlü bizlere zikri emrettikten sonra bizleri başıboş bırakmış mıdır? Şeyhlerin ya da değişik tarikat gruplarının bizlere hazırladığı vird listelerine ihtiyacımız var mıdır?

Sünneti hakkıyla bilen biri; bir Müslümanın günlük olarak sünnette sabit olmuş zikirleri yaptığında; gününün dolacağını ve hiçbir tarikatın sonradan ihdas ettiği listeye ihtiyaç kalmadığını görecektir. Ancak sünnetten cahil olanlar; Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* zikretme ihtiyacını karşılamak için bu listelere muhtaçtır. Nerede Allah'ı en iyi tanıyan, O'ndan en çok korkan Muhammed Mustafa'nın *sallallahu aleyhi ve sellem* virdleri; nerede henüz akıbetlerinden emin olmadığımız, kerametleri babadan menkul, babasının vefatıyla otomatik salihlik rütbesine ermişlerin(!) hazırladıkları listeler!

Allah ve Rasûlü bizlere zikri emrettikten sonra bizleri başıboş bırakmış mıdır? Şeyhlerin ya da değişik tarikat gruplarının bizlere hazırladığı vird listelerine ihtiyacımız var mıdır?

Sünneti inceleyen biri; güne başladığı andan, gözlerini yumduğu ana kadar Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* her anı kuşatan bir sünnetinin olduğunu görecektir. Bu konuda birçok hadis imamının hazırladığı tafsilatlı kitaplar vardır. Kutub-i Sitte arasında sayılan İmam Nesai'nin *'Amelu'l Yevmi ve'l Leyl'* (Gece ve Gündüz Amelleri), İmam Nevevi'nin hazırladığı *'El-Ezkar'* kitapları bunlara örnek gösterilebilir. Ayrıca; her Müslümanın cebinde taşıyacağı kolaylıkta hazırlanmış ve Türkçe'ye de kazandırılmış *'Hısnu'l Müslim'* kitabı da bu babda zikredilebilir.

Şunu bilmeliyiz ki; **Allah** *subhanehu ve teâlâ* **kitabında genel kaideler koyar. Allah Rasûlü'nün** *sallallahu aleyhi ve sellem* **görevi, bu genel kaideleri bizlere ulaştırmak ve insanların ihtilaflarını önlemek için onları beyan etmektir.** Aksi halde Allah'ın zikrettiği genel kaideler, insanlar tarafından izah edilmeye çalışılacaktır. Her insan Allah'ın muradını; yetiştiği toplum, karakter özellikleri ve bilgi birikimine göre açıklamaya kalkacaktır. Bu da; insanların arasındaki ihtilafları kaldırmak, onları Allah'ın ipi etrafında kenetlemek için indirilen kitabı; insanları bölen, ihtilafa sevk eden bir kitap hâline getirecektir. Çünkü Allah Rasûlü'nün beyanı bilinmediğinde, ortaya Kur'an'ı okuyan insan sayısınca farklı yorum çıkacaktır.

"Ey Rasûl! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Doğrusu Allah, kâfirler topluluğunu hidayet etmez." [1]

Bize ulaştırdığı kitabın görevine ise şu ayetler delalet eder:

"Apaçık mucizeler ve kitaplarla (gönderildiler). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu Kur'an'ı indirdik." [2]

"Hakkında ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıklaması ve kâfir olanların da kendilerinin yalancılar olduklarını bilmeleri için (Allah onları diriltecek)." [3]

Bundan dolayı Allah *subhanehu ve teâlâ* kitapla beraber hikmeti zikretmiştir. Hikmet; bir şeyi yerli yerine koymak, en uygun olanı en uygun zamanda yapmaktır. Hikmetin kitapla beraber zikredilmesi; Allah'ın muradını en doğru şekilde anlamanın ve en doğru uygulamasının kitapla beraber Rasûl'e verilen hikmetle mümkün olduğunu gösterir.

1. *5/Maide, 67*
2. *16/Nahl, 44*
3. *16/Nahl, 39*

"...Allah sana kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın senin üzerindeki fazlı büyüktür..." [4]

"Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, (kötülüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler." [5]

Hikmet/beyan/sünnet-i Rasûl konusunda cehalet, insanların Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* muradını yanlış anlamasına ve bidatler ihdas etmesine sebep oluyor.

Bununla ilgili çarpıcı bir örneği paylaşmak istiyorum.

Bir mecliste insanların birbirilerini her gördüklerinde sarıldıklarına şahitlik eden bir ilim talebesi bunun sünnete aykırı olduğu konusunda meclistekileri uyarıyor. Mecliste hoca sıfatıyla bulunan bir zat itiraz ediyor: *'Allah kardeşliği ve kalpleri ısındırmayı teşvik ediyor. Kucaklaşmak buna hizmet eden bir vesiledir. Kardeşlik vacipse, ona sebep olan veya yardımcı olan aracılar da vacip, öyle olmasa dahi en azından müstehab olmalıdır.'*

İlim talebesi cevap veriyor... İmam Tirmizi'nin rivayet ettiği bir hadiste şöyle buyruluyor:

"Bir adam Allah Rasûlü'ne geldi:

— Ey Allah'ın Rasûlü! Yolda arkadaşımızla karşılaşıyoruz, onların önünde eğilelim mi, diye sordu.

Allah Rasûlü:

— Hayır, dedi.

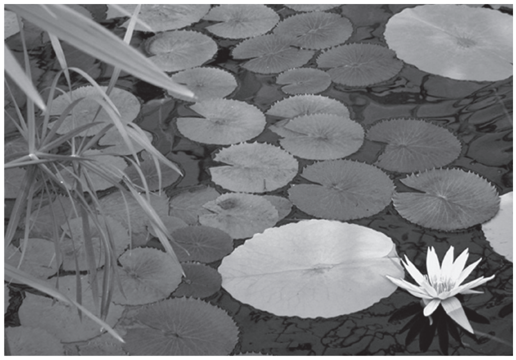
— Peki sarılıp öpelim mi?

— Hayır, dedi.

— Peki elini tutup musafaha yapalım mı?

Allah Rasûlü:

— Evet, dedi." [6]

Devamında yine Sünen ashabının rivayet ettiği hadislerde Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* uzun seferden dönen Cafer'e ve Zeyd bin Harise'ye *radıyallahu anhuma* sarılmıştır. Ancak bu; sahabeden Enes'in de *radıyallahu anh* işaret ettiği gibi, *'uzun yolculuk sonrasında veya araya giren uzun ayrılıklar'* neticesinde meşrudur.[7]

Hoca efendinin söylediği doğru, niyeti de güzeldir. Madem Allah *subhanehu ve teâlâ* kardeşliği emretmiş, kalpleri ısındırmayı teşvik etmiştir, öyleyse birbirimizi her gördüğümüzde sarılmamız bu amaca hizmet ettiğinden, güzeldir. Oysa Allah'ı ve O'nun emirlerini beyan için gönderilen Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem*, bu davranışı günlük yaşantıda hoş karşılamamıştır. Demek ki sünnet hususunda cehalet, dinin umumi emirlerine yapışıp bidatler ihdas etmek ve sünnete muhalefet etmenin kapısını aralayan bir sebeptir. Daha tehlikeli olanıysa Kur'an'ın umumi emirlerine uyduğunu zannettiğinden bu hata sahibinin hatasına din adına yapışmasıdır.

Bunun bir örneği de taziyelerde ya da kabir ziyaretlerinde ölü için Fatiha okunmasıdır. Bununla amel edenlere sorulduğunda şu cevabı veriyorlar: *'...Allah Rasûlü ölüye dua etmemizi, istiğfarda bulunmamızı emretmiştir. Fatiha da bir duadır. Toplumun tümü Fatiha'yı ezbere bildiğinden, dua niyetine Fatiha okunuyor...'* Mantığa hitap eden bu izah, sünnete tamamen muhaliftir. Ölüye dua etmemizi isteyen Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, nasıl dua edeceğimiz konusunda bizleri başıboş bırakmamış, hocaların kıyasına terk etmemiştir.

İmam Müslim *rahimehullah* Bureyde ve Aişe *radıyallahu anhuma* annemizden Allah Rasûlü'nün kabir ziyareti yapanlara şu duayı öğrettiğini nakletmiştir:

4. 4/Nisa, 113
5. 3/Âl-i İmran, 164
6. Tirmizi, 2728; İbn-i Mace, 3702.
7. Bkz: Ebu Davud, 5220; Tirmizi, 2732.

"Es selamun aleykum ey bu diyarın ehli! Allah'ın izniyle bir gün biz de sizlere katılacağız. Sizler için ve kendim için Allah'tan afiyet talep ediyorum." [8]

İyi niyetle ihdas edilen bir bidat, toplumu bir sünnetten mahrum etmiş, onları, Rasûllerini örnek almaktan uzaklaştırmıştır. İşin ilginç yanı birçoğunun Fatiha ilanından önce söylediği sözler bu duadan daha uzun ve lafızları daha zordur.[9] Bunu rahatlıkla ezberleyen insanların Nebi'nin duasını ezberletmekte zorlanacağı iddiası; insanın aklına *'Bunların sünnetle bir problemleri mi var?'* sorusunu getiriyor.

İmam Şatıbi'den *rahimehullah* umumiyet ifade eden delillerle alakalı şu tafsilatı özetle aktaralım:

'Umumiyet ifade eden deliller üç kısımdır.

1. Umumiyet ifade eden delilin; işaret ettiği anlamla sürekli olarak ya da çoğunlukla amel ediliyor olması: Taharet, namaz, alışveriş, nikah vb. konulardaki delillerle amel edilmesi gibi.

2. Umumiyet ifade eden delille bazı zamanlarda veya özel durumlarda amel edilmesi: Bu delillerle onların amel ettiği kadarıyla amel edilir.

3. Öncekilerin (sahabe) bu delille hiçbir şekilde amel etmemesi: Şayet sonradan gelenlerin düşündüğü gibi umumiyet ifade eden delil, o şeye delalet etmiş olsaydı sahabe ve tabiin mutlaka onunla amel ederdi.' [10]

Buradan yola çıkarak diyebiliriz ki; sünnetleri ihya edip, bidat münkerini izale etmek isteyen Müslümanlar şu usule dikkat etmelidir:

Umumi/genel nasla sabit olan bir amelde sünnete bakılmalıdır. Bizim umumi nastan anladığımız ve meşru bir amel gördüğümüz şeyle, Rasûl *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ashabı amel etmiş ve bizim anladığımızı anlamış mıdır? Şayet onlar bu nassı bilmelerine rağmen, bizim ulaştığımız neticeye ulaşmamışlarsa ve o nasla amel etmemişlerse, bizim anlayışımız yanlış ve problemlidir. Çünkü onlar hidayet öncüleri ve Allah *subhanehu ve teâlâ* tarafından dinin doğru anlaşılması için tayin edilmiş topluluktur.

Bizim umumi nastan anladığımız ve meşru bir amel gördüğümüz şeyle, Rasûl ve ashabı amel etmiş ve bizim anladığımızı anlamış mıdır? Şayet onlar bu nassı bilmelerine rağmen, bizim ulaştığımız neticeye ulaşmamışlarsa ve o nasla amel etmemişlerse, bizim anlayışımız yanlış ve problemlidir.

Bundan daha çirkini; bizim umumi nastan anladığımız sonucu Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* yasaklamasıdır. O zaman din adına Allah Rasûlü'ne muhalefet etmiş oluruz ki, bu da şeytanın insanı Allah'la aldatıp fitneye ve elim verici azaba düşürmesidir. Bu usule pratik bir örnek verecek olursak;

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* mescide her girdiğinde iki rekat tahiyyatu'l mescid namazı kılmış, ashabına kılmalarını emretmiş ve kılmadan oturan birini yerinden kaldırıp bu namazı kıldırmıştır.[11]

Bir grup Müslüman mescide aynı anda gelse ve bu namazı kılmak istese, içlerinden biri: *'Bu namazı cemaatle kılalım! Çünkü Allah Rasûlü: "Kişinin cemaatle kıldığı namaz, tek kıldığı namazdan yirmi yedi kat faziletlidir."* [12] *buyuruyor...'* dese, bu durumda yapılması gereken şey şudur: Allah Rasûlü döneminde insanlar bu iki nassı da biliyordu. Toplu olarak mescide geliyorlardı. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu namazı cemaatle kılmadığı gibi ashabı da cemaatle kılmadı. Ya onlar bize öğrettiklerinde hayra tam anlamıyla isabet etmediler ya da bizim bu anlayışımız problemlidir. Birincisi imkânsız olduğundan, geriye ikinci seçenekten başkası kalmaz. Ancak sünnetin cahili olan, bu iki nassı birleştirip, yirmi yedi kat daha fazla ecir almak için(!) tahiyyatu'l mescid namazını cemaatle kılabilir.

---

8. *Müslim 974-975*

9. *Bilindiği gibi taziye ortamlarında ya da kabir ziyareti sırasında Fatiha okumadan önce biri ellerini kaldırır ve bir şeyler söyleyerek insanları Fatiha'ya davet eder. Giriş olarak okunan bu lafızları insanların çoğu sürekli duyduklarından ezberlemişlerdir. Ve bu lafızlar Allah Rasûlü'nün öğrettiği duadan çok daha zordur.*

10. *Muvafakat, III,/s. 50 ve sonrası*

11. *Emrettiğine dair: Buhari, 444; Müslim, 714. Ashabını uyardığına dair: Buhari, 930; Müslim, 875.*

12. *Buhari, 645; Müslim, 650.*

İkinciye örnek olarak Kur'an okumayı verelim. Kur'an Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kelamıdır. Allah'ı zikir çeşitleri arasında en faziletli olanı, Kur'an tilavetidir. Her harfine on sevap vardır.

Kur'an okuyan müminin misali, tadı ve kokusu güzel olan *'Etrucce'* meyvesi gibidir.[13]

Kişi bu nasların ve benzerlerinin umumuna sarılıp: *'Benim Allah'a en yakın olduğum an rüku ve secde hâlidir. Öyleyse en faziletli zikri, en faziletli ve Allah'a yakın hâl olan rüku ve secdede okuyacağım!'* dese ne olur?

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"...Dikkat ediniz! Ben rüku ve secdede Kur'an okumaktan nehyolundum. Rükuda Allah'ı tazim ediniz. Secdede ise dua etmeye gayret ediniz..." [14]

Sünnetin cahili olan insan; umumi naslara yapışıp salih amel işlediğini zannedecek, oysa Rasûl'ün yasakladığı şeyleri yapacaktır. Allah muhafaza!

Öyleyse sünnetleri tafsilatlı bilmek, dinde yenilikler çıkarmanın ve bidatlerin önünü kapatacak, sünnette cehalet ise din adı altında insanları Allah'tan ve Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* uzaklaştıracaktır.

2. Zayıf ve Uydurma Rivayetlerle Amel Edilmesi

Bu konu *'Sünnet'te Cehalet'* konusunun alt başlığı olmaya uygundur. Bunun nedeni şudur:

Tüm âlimler, hadisin kabul ve red yönünden ayrıldığını kabul etmişlerdir. Sahih ve onun bir alt mertebesi olan hasen hadis, kabul edilen; zayıf ve zayıfın en şiddetli hâli olan uydurma ise reddedilen hadis kapsamındadır.

İslam tarihinde vuku bulan bazı hadiseler, kıssacılık, İslam'ı kılıç zoruyla kabul eden ve içten içe İslam'ı tahrip eden zındıklar, insanları Allah'a daha fazla kulluk ettirmek için amellere fazilet uydurma girişimi, bidat fırkalarının görüşlerini desteklemek için Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* dilinden dayanaklar arama çabası, hilafeti saltanata çevirenlerin yaşadıkları saltanatı din

13. Bkz: Buhari, 5427; Müslim, 797.
14. Müslim, 479

adına meşrulaştırma gayeleri uydurma hadislerin ortaya çıkış nedenleri arasında sayılabilir.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* hayattayken uydurma hadisin şenaatine dikkat çekmiş, zımmen de ümmetini ileride çıkacak uydurmacılara karşı uyarmıştır.

"Kim bilerek benim adıma yalan söz söylerse, ateşteki yerini hazırlasın." [15]

"Kim yalan olduğunu bildiği hadisi benden naklederse, o da yalancılardan birisidir." [16]

"Ümmetimin sonlarında insanlar olacak, sizlerin ve babalarınızın duymadığı şeyleri rivayet edecekler. Onlardan şiddetle sakının." [17]

Bu uyarılara rağmen, özellikle geleneğin din olarak addedildiği, insanların zayıf, uydurma ve sahih hadisi ayırt edemediği, takvim yapraklarının dinî bilginin temelini oluşturduğu toplumlarda bidatlerin ve şirklerin yayılmasında uydurma ve zayıf rivayetlerin etkisi büyüktür. Günümüzde bundan daha tehlikeli olanı internet menşeli hadis bilgisidir. Özellikle son zamanlarda birçok Müslümanın kullandığı uydurma veya şiddetli zayıf hadisin kaynağı sorulduğunda: *'İnternette okudum!'* cevabını alıyoruz. Oysa selefimizin buyurduğu gibi: *"Bu iş dindir. Dininizi kimden aldığınıza dikkat ediniz!"* [18] uyarısınca dinimizi kimden öğrendiğimize dikkat edelim. Takvim yaprakları, internet sayfaları ve ilmî ehliyetinden emin olmadığımız insanların konuşma aralarında zikrettikleri rivayetlere ihtiyatla yaklaşmalıyız.

15. Mütevatir Hadis
16. Müslim, Mukaddime
17. Müslim, Mukaddime, 6
18. Müslim, Mukaddime; Muhammed bin Sirin'den rahimehullah.

İlk nesil gibi Allah'ın ve Rasûlü'nün övgüsüne mazhar olanların arasında dahi sahabe, din adına yapılan rivayetlere ihtiyatla yaklaşırdı. Sahabenin âlimlerinden İbni Abbas *radıyallahu anh* şöyle der:

"Biz Allah Rasûlü'nden hadis rivayet ederdik. O zaman onun adına yalan söylenmezdi. İnsanlar uysal ve hırçın deveye binmeye başlayınca (yani hayırlı ve şerliler karışınca ya da insanlar her yola başvurunca) hadisi terk ettik." [19]

Yine İmam Müslim *rahimehullah* Sahih'inin Mukaddime'sinde Ebu Zinad'dan *rahimehullah* şunu nakleder:

"Medine'de yüz kişi gördüm. Hepsi güvenilirdi ama onların hiçbirinden hadis alınmazdı. Denilirdi ki; bu işin ehlinden değillerdir."

Bugün ümmet, Allah'ın yardımına mazhar olmak bir yana; bölünmenin, zayıflığın ve zilletin her halini yaşıyorsa; bu, Allah'ın şartlarına riayet etmemesi nedeniyledir. İtikadi ve amelî olarak yaygınlaşan şirk ve bidatler, içinde yaşadığımız durumun sebepleri arasındadır.

Sünnetleri ihya edip, bidatleri izale etmek isteyenlerin davete muhatap olan toplumlarda hadisin zayıf ve uydurma diye kısımlarının olduğu hassasiyetini geliştirmeleri gerekir. Aynı şekilde kaynaksız bilgi edinmeye karşı insanlarda hassasiyet oluşmasına yönelik eğitim vermeleri de icap eder. Özellikle asrın belası olan internet aracılığıyla bilgi edinme hususunda Allah Rasûlü'nün: *"Kişiye yalan olarak, her duyduğunu aktarması yeter."* [20] hadisinin bir usûl olarak yerleştirilmesi gerekir. Kişinin dünyevi bir konuda dahi emin olmadığı, kulaktan duyma bilgilerle konuşması yasaklanmışken, Allah adına söz söyleme olan hadis rivayetinde bulunmak, çok daha tehlikelidir. Bunun hem kişiye hem de topluma yönelik zararları vardır.

3. Bidat Meselesinin Önemsenmesi

Bidatler mevzusu gündeme geldiğinde çoğu insanın: *'Ümmetin bu kadar sıkıntısı varken bu meseleleri gündemleştirmeyin, asli meseleyi perdelediği için bu meseleleri gündeme getirenler; ümmete en büyük zararlar verenlerdir'* dediklerini işitiyoruz.

İlk etapta akla hitap eden bu yaklaşım, aslında ümmetin içinde bulunduğu hâlin müsebbibidir. Şöyle ki:

Allah *subhanehu ve teâlâ* İslam ümmetine izzeti, yardımı ve yeryüzünde temkini vadetmiştir. Ancak bu vaadini şartlara bağlamıştır. Bu şartlar yerine geldiğinde; Allah'ın vaadi tahakkuk edecektir. Bu şartlar nedir?

"Allah, sizlerden iman edip salih amel işleyenlere, kendilerinden öncekileri sahip ve hâkim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hâkim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm'ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vadetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte bunlar asıl büyük günahkârlardır." [21]

Allah bizlere halifelik, yeryüzünde temkin ve korkuların emniyete çevrilmesini vadetmiştir. Bunu da iman, salih amel ve sadece Allah'a ibadet edip hiçbir şeyi O'na ortak koşmama şartına bağlamıştır.

Bu şartlar arasında özellikle salih amel üzerinde durmak istiyoruz. Salih amel nedir?

Salih amel; sadece Allah için yapılan ve Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetine uygun olan ameldir. Geçen sayımızda amellerin kabul şartını anlatırken bu konuya değindik. Bir amelin makbul olup, Allah katında salih amel olabilmesi için; ihlas ve sünnete uygunluk şarttır. Yine sünnete uygun olmayan amellerin reddedildiğini beyan etmiştik.[22]

Bugün ümmet, Allah'ın yardımına mazhar olmak bir yana; bölünmenin, zayıflığın ve zilletin her halini yaşıyorsa; bu, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* şartlarına riayet etmemesi nedeniyledir. İtikadi ve amelî olarak yaygınlaşan şirk ve bidatler, içinde yaşadığımız durumun sebepleri arasındadır. Şayet yardım ve temkinin sadece Allah'tan olduğuna inanıyorsak, öyleyse bu durumun şartlarını irdelemek ümmete zarar vermeyecek, içinde bulunduğu Tih'ten çıkışını kolaylaştıracaktır. Ümmetin içinde bulunduğu durumun asli se-

---

19. *Müslim, Mukaddime*
20. *Müslim, Mukaddime, 3*
21. *24/Nur, 55*
22. *Buhari, 5; Müslim, 17-18.*

beplerini konuşmak, ümmetin haline çözüm bulmak, samimiyetin gereğidir. Sahabe yeryüzünün doğusunu ve batısını fethettiklerinde sayı, askeri güç, teknoloji ve kültür yönünden savaştıkları insanlardan çok daha aşağıdaydılar. Yeryüzünün süper güçleri olan Roma ve Farslar onların kendileri gibi devletlere meydan okumasına ilk etapta şaşırmış, bu durumla istihza etmişlerdi. Ancak, tarih sayfaları üç beş yılı dürmeden İslam orduları karşısında zilleti ve hezimeti tattılar. Neden diye soracak olursak; sahabe Allah'ın yardımıyla onlarla savaşıyordu. Yardımın şartı olan şirksiz iman ve bidatsiz salih amel silahına sahiptirler. Bugün ümmete kan kusturan milletlerin çoğu; kendini İslam'a nispet edenlerden çok daha azdır. Buna rağmen yaşanan durum ortadadır. Ümmeti içinde bulunduğu Tih'ten kurtarmak isteyenler, grup fantazilerini, yönetimlerinin deneme yanılma esaslı çözümlerini bir kenara bırakmalıdırlar. Geçen yüzyılların acı tecrübesini tekrar yaşamanın anlamı yoktur. Yardım ve zafer kulağa hoş gelen, akla hitap eden cümlelerin süslediği programlarla elde edilmiyor. Allah'ın yardımı ancak şirksiz iman ve bidatsiz salih amellerle elde edilebilir. Bunun yolu da Tevhid ile Sünnet davasını, kendini İslam'a nispet edenler arasında yaymak, şirk ve bidatlere karşı hassasiyet geliştirmekle mümkündür.

Amelî olup, önemsenmeyen bidatlerin insanları nasıl savurduğuna dair bir örnek paylaşmak yerinde olacaktır.

İmam Darimi, Sünen'in Mukaddime'sinde Amr bin Seleme'den radıyallahu anh şu rivayeti aktarır:

"Biz Abdullah b. Mesud'un kapısında sabah namazından önce oturuyorduk. Ebu Musa El-Eş'ari geldi. 'Ebu Abdurrahman (İbni Mesud) henüz çıkmadı mı?' diye sordu. Bizler: 'Hayır' dedik. Ebu Abdurrahman çıkınca hep beraber yanına gittik. Ebu Musa: 'Az önce mescidde bir şey gördüm. Daha önce hiç görmediğim bu şeyin hayırlı bir şey olduğunu düşünüyorum...' Sonra anlatmaya başladı. 'Mescidde halkalar hâlinde oturmuş, ellerinde taşlar olan ve başlarında bulunan birinin 'Yüz defa tekbir getirin!' demesiyle tekbir getiren insanlar gördüm. Aynı usülle yüzer defa Kelime-i Tevhid'i söylüyor ve Allah'ı tesbih ediyorlar.' İbni Mesud: 'Onlara ne dedin?' dedi. Ebu Musa: 'Sana danışmadan bir şey demedim' diye karşılık verdi. 'Onlara iyiliklerini değil, kötülüklerini saymalarını

emretseydin!' dedi ve mescide girdi. Biz de onunla beraber girdik. Halkalardan birinin yanına geldi ve dedi ki:

— Bu yaptığınız nedir?

— Ey Ebu Abdurrahman, zikirlerimizi saydığımız taşlardır.

— Kötülüklerinizi sayınız! Ben iyiliklerinizin zayi olmayacağını garanti ederim. Ey Muhammed ümmeti! Ne de çabuk helaka yöneldiniz. Allah Rasûlü'nün bedeni çürümeden, kullandığı kaplar kırılmadan ve ashabı henüz aranızdayken mi sapıtacaksınız? Nefsimi elinde bulunduran Allah'a yemin olsun ki, ya sizler Muhammed'in üzerinde olduğu yoldan daha hayırlı bir yol üzeresiniz, ya da sizler sapıklık kapısını açmaktasınız!!

— Vallahi, ey Ebu Abdurrahman, biz bu yaptığımızla hayrı elde etmekten başka bir şey kast etmedik.

— Hayrı amaçlayan nice insan ona ulaşamaz. Allah Rasûlü Kur'an okuyup da boğazlarından geçmeyecek (onu anlamayacak) insanlardan bahsetmişti. Zannım odur ki, onların çoğu sizdendir."

Kıssayı rivayet eden Amr bin Seleme radıyallahu anh:

"Bu halkada bulunanların çoğunun Nehrevan gününde Haricilerin safında, bize karşı savaşanlar arasında gördüm" [23] demiştir.

---

23. *Abdullah b. Mesud'un radıyallahu anh bu tavrı sünnete ittiba ve bidatlerin izalesi konusunda çalışanlar için faydalı hususlar içermektedir. Bunlardan bazıları şunlardır:*

a. Ebu Musa El-Eş'ari radıyallahu anh kendinden daha bilgili olana durumu aktarmış ve ona danışmadan gördüğü şeyle ilgili müdahalede bulunmamıştır. Her biri Allah Rasûlü'nün yanında yetişse de; her birinin âlim olmadığını, meseleleri âlim olanlara danıştıklarını görüyoruz.

Ümmet arasında ameli bir bidat ortaya çıkıyor. Bu bidat, sahiplerini zamanla akidevi bir bidate sürüklüyor. İbadetle ilgili bir meselede sünnetten sapanlar, ümmeti bin dört yüz yıldır meşgul eden bir bidatin pençesine düşürüyorlar. Günümüzde de durum farklı değildir. Amelî bidatleri önemsemeyip sükût edenler, bu durumun Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* yardımına engel olduğu gibi, sahiplerini itikadi bidatlere sevk ettiğini bilmiyor ya da bilmek istemiyorlar.

Bu başlık altında ele alınabilecek bir diğer konu; davet sahasında maslahat gözetilmesi ve insanlarla karşı karşıya gelmeme adına onların bidatlerine müsamaha gösterilmesidir. Özellikle son yüzyılda İhvan-ı Müslimin hareketinin davet ve hareket metoduyla ilgili kitaplarının yaygınlaşması, birçok dile tercüme edilmesi; bu anlayışın yayılmasını sağlamıştır. Onların çalışmalarına karşı Kur'an ve Sünnet'ten delillere dayanan ciddi çalışmalar yapılsa da, İslami cemaatler arasına pek rağbet görmemiştir.

Bunun başlıca iki nedeni olsa gerek.

İlki; İslami hareketin en büyük fitnesi, kitleselleşme ve tabana inme gayretidir. Maalesef son yüzyılda başarının ölçüsü kitleselleşmede kabul edildiğinden halkla karşı karşıya gelmemeye özen gösterilmektedir. Bu duruma; hikmet, maslahat, İslam'ın faydası, toplumun tedricilikle düzeltilmesi kılıfı eklenince, vicdanlar da susturulmuş ve Allah'tan bir beyyine üzere menhec belirlenmiştir(!).

İslami hareketin en büyük fitnesi, kitleselleşme ve tabana inme gayretidir. Maalesef son yüzyılda başarının ölçüsü kitleselleşmede kabul edildiğinden halkla karşı karşıya gelmemeye özen gösterilmektedir.

İkincisi; İhvan'ın bidatleri meşrulaştırma merkezli çalışmalarına karşın Sünnet merkezli çalışma yapanlar; bidatleri ve bununla kandırılan halkı hedef alıp, bu bidatlerin asıl hamisi olan sistemlere sükût edince, çoğu yerde onları meşru yönetimler kabul edince şaibeli hâle gelmişlerdir. Kendileri şaibeli olanların çalışmaları da şaibeli görülmüş ve mücadeleyi esas alan yapılar tarafından terk edilmiştir.

Oysa İslam daveti, iki ana esas üzere kuruludur. Tevhid ve Sünnet. Kelime-i Tevhid'in özü de budur. İlah, yani mabud olarak Allah'ın birlenmesi, önder ve elçi olarak Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* birlenmesi... Doğal olarak bidatlerle mücadele, davetin temel esaslarından olmalıdır. Elbette bu konuda hikmetli davranmak, uygun altyapıyı muhataba sağlamak gereklidir. Ancak anlatılması ve öncelenmesi gerekeni yumuşak bir üslupla anlatmak başka bir şey; alternatif bidatler üretip hiç gündeme getirmemek başka bir şeydir. Hatta zamanla o bidatlere sahip çıkıp, daha fazla insanı kazanma yolu olarak görmek apayrı bir şeydir.

Bu metodu benimseyenler; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* emrettiği gibi hâllerini tefekkür edip, nefislerini ve menheclerini muhasebe etseler şu noktayı açıkça göreceklerdir. Kendi cemaatleri, önder kabul ettikleri insanlar ve değerleri hakkında en basit bir duruma tahammül edemiyor, sözlü veya fiilî olarak bunun izalesine çalışıyorlar. Çoğu zaman böyle yapan insanlara husumet besliyorlar. Bidat ise Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hakkının çiğnenmesi, onun sınırlarının aşılmasıdır. Acaba gönüllerde Allah Rasûlü'nün hakkına karşı olan genişlik, cemaatlerine gelince neden bulunmuyor? Ya da Allah'a şirk koşulduğunda merhamet duyguları depreşenler, nefisleri ya da cemaatleri hakkında konuşanlara aynı merhameti göstermiyorlar? Sadece bu noktayı esas alıp düşünecek olsalar, Allah'ın hakkı olan Tevhid ve Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* hakkı olan Sünnet hususunda şeytanın kendilerini ele geçirdiğini ve ölçüleri ters yüz ettiğini göreceklerdir.

---

b. İbni Mesud radıyallahu anh bizlere usul öğretiyor. Bir şeyi Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem yapmamış ve sonradan gelenler yapmaya başlamışsa burada iki seçenek vardır. Ya sonradan gelenler Allah Rasûlü'nden daha doğru ve isabetli bir yol üzeredirler ya da Allah Rasûlü'nün haber verdiği: "Her yenilik bidat, her bidat sapıklıktır..." buyruğunca sapıtmışlardır. İman ehli birinci şıkkı söylemeyeceği için, geriye sadece tek şık kalmaktadır.

c. Hayır dilemekle hayra isabet etmek farklı şeylerdir. Kişinin niyeti hayır elde etmek olduğu gibi ameli de buna uygun olmalıdır. Yani hayra, sünnete muvafak olmalıdır.

d. Bidatler insanın sapıtmasında müessirdir. Amelî dahi olsa önü alınmayan bidat, akidede bir bidate sebep olabilir. Zikir hususunda Allah Rasûlü'nün sünnetinden sapıp, yeni metotlarla Allah'ı subhanehu ve teâlâ anmaya çalışanların bu bidati, onları Haricilerin saflarına sürüklemiş ve akidevî bir hâl ile neticelenmiştir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizleri hidayet ettikten sonra saptırmasın. Katından bir rahmetle bizlere muamelede bulunsun. Şüphesiz O, bağışı bol olandır.

4. Hakkın Ölçüsünü Yitirmesi

İslam'da bir şeyin hak olmasının tek bir ölçüsü vardır. El-Hak olan Rabbimizin kitabına veya O'nun elçisi Muhammed Mustafa'nın *sallallahu aleyhi ve sellem* sünnetine uymasıdır. Bu iki asla uygun olan her şey hak, bunlara uymayanlarsa kimden sadır olursa olsun batıldır.

Kitaba ve sünnete uymayan bir ameli işleyenin ünvanı, toplumdaki kabul derecesi ve konumu ne olursa olsun reddedilir. Hiç kimsenin hakkı El-Hak olan Rabbimizin hakkından, hatırı da hakkın hatırından üstün değildir.

Teorik olarak herkesin muvafakat ettiği bu hakikat, pratik söz konusu olunca çiğneniyor maalesef. Kabul edilmiş ve salih olduğuna inanılan insanların Kur'an ve Sünnet'e uymayan söz ve eylemleri, onların hatırını korumak adına meşrulaştırılıyor. Bu da bidatlerin ve dinde yeniliklerin önünü açıyor.

İlginç olan Kur'an'ın bu hastalığa dikkat çekmesi ve bizden öncekilerin *'halkın hakkını, hakkın hakkından üstün tutma'* sebebiyle saptıklarını beyan etmesidir.

"İsrailoğulları'nı denizden geçirdik, orada kendilerine mahsus birtakım putlara tapan bir kavme rastladılar. Bunun üzerine: 'Ey Musa! Onların tanrıları olduğu gibi, sen de bizim için bir ilah yap!' dediler. Musa: 'Gerçekten siz cahil bir toplumsunuz' dedi." [24]

Musa'nın *aleyhisselam* kavminin Allah'ın dışında ilah edinmeleri; gördükleri bir kavmin davranışını hakkın ölçüsüne vurmadan kabul etmelerindendir. Yine onların Allah'a çocuk nispet etmeleri de böyledir. Onlar, kâfirlerin sözünü taklit etmiş ve bu sapıklığa düşmüşlerdir.

"Yahudiler: 'Uzeyr Allah'ın oğludur' dediler. Hristiyanlar da: 'Mesih (İsa) Allah'ın oğludur' dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kâfir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar!" [25]

24. 7/A'raf, 138

Mekkeli müşriklerin tevhid davetini reddetmelerinin temelinde de aynı saik vardır. Onlar, faziletli olduklarına inandıkları babalarının, yanlış yapmayacağını düşündüklerinden şirkte ısrar etmiş, babalarını İbrahim'in *aleyhisselam* diniyle değil; İbrahim'in dinini babalarıyla ölçmüşlerdir.

Aynı şekilde Hicaz'a şirkin girmesi, İbrahim'in dininin bozulması da onların din adamları olan Amr bin Luhay'ın davranışlarını hakkın ölçüsüne vurmadan, *'O âlimdir, saygın bir zattır, yanlış yapmaz..!'* mantığıyla kabul etmeleri sonucunda olmuştur.[26]

Diyebiliriz ki; şirkin ve bidatlerin yayılmasında sebeplerden biri de değerli olduğuna inanılan zatların söz ve davranışlarının vahye tabi kılınmadan, hüsn-ü zanla kabul edilmesidir. Zamanla inkâr edilmeyen bu söz ve davranışlar dinden addedilip meşrulaşmış oluyor.

Özellikle bidatlerin iki kısma ayrılıp; *'Bidat-ı Hasene ve Seyyie'* diye isimlendirilmesini bu babdan ele alabiliriz. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Her bir yenilik bidat, her bidat sapıklıktır..."* demesine rağmen böyle bir taksimatın kabul edilmesi, hakkın ölçüsünü yitirmekten başka bir şey değildir. Bu ayrımı yapan ilim adamlarının faziletine olan inanç, onların naslara açıkça muhalif bu taksimini *'Koca âlim yanlış mı yapar?'* mantığıyla kabul ettirmiştir.

Oysa kim olursa olsun; herkes vahyin ölçüsüne tabidir. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* dahi Allah'ın emirlerine muhalefet etme hakkı yokken, kim nasların kontrolünün dışına çıkabilir? Allah

25. 9/Tevbe, 30
26. Amr bin Luhay için bkz: Buhari, 3520-3521, 1212; Müslim, 2856.

Rasûlü müşrikleri İslam'a davet ederken, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ona emri olan sabrın dışına çıkmış, onların tekliflerinden bazısını, onları İslam'a kazandırmak adına düşünmeye başlamıştı. Allah'a muhalefet etmeyip, sadece böyle bir düşünceyi aklından geçirmesi onu şu ayetlere muhatap kılmıştı:

"Müşrikler, sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni, nerdeyse sana vahyettiğimizden saptıracaklar ve ancak o takdirde seni candan dost kabul edeceklerdi. Eğer seni sebatkâr kılmasaydık, gerçekten, nerdeyse onlara birazcık meyledecektin. O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sıkıntılarını kat kat tattırırdık; sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." [27]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Tüm yenilikler bidat, tüm bidatler sapıklıktır..."* dedikten sonra, bidati ikiye ayırıp, bir kısmının sapıklık olmadığının ilan edilmesi hatadır. Bir âlimin hatırını korumak adına, Allah Rasûlü'nün hakkını ihlal etmektir. Bidatleri meşrulaştırmak dinî olmadığı gibi, akli de değildir. Ve maalesef günümüzde bidatlerin yaygınlaşma nedenlerinin başında bazı âlimlerin bu ayrımı yapmaları veya bazı bidatçilerin *'O bilmiyor muydu?'* yaklaşımını benimsemesidir.

Bidatleri meşrulaştırmak dinî olmadığı gibi, akli de değildir. Ve maalesef günümüzde bidatlerin yaygınlaşma nedenlerinin başında bazı âlimlerin bu ayrımı yapmaları veya bazı bidatçilerin 'O bilmiyor muydu?' yaklaşımını benimsemesidir.

5. Bidat Ehline Tavır Almama

Bidatlerin ortaya çıkma ve yayılma nedenlerinden biri de bidat ehline karşı İslam'ın emri olan tavrın alınmamasıdır. Sünneti koruyup, bidatlerle mücadelede İslam'ın yolu; bidate ve ehline tavır almaktır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan uzak dur. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra artık o zalimler topluluğu ile oturma." [28]

'...Bu ayette murad, İslam ümmetinin her bir ferdidir. Allah onlara, ayetlerini tahrif eden, manası dışında yorumlayanlarla (ayetleri yerli yerine koymayan) oturmamalarını emreder. Şayet onlardan biri unutarak böyle bir toplulukla oturursa hatırladıktan sonra kalkmalarını emreder.' [29]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"Allah'ın benden önce herhangi bir ümmete yolladığı hiçbir Peygamber yoktur ki, mutlaka onun ashabı ve havarileri vardır. Peygamberin sünnetini alır, onun yoluna uyarlar. Onlardan sonra bir topluluk gelir. Yapmadıklarını söyler, emrolunmadıklarını yaparlar. Kim onlarla eliyle mücadele ederse mümindir. Kim onlarla diliyle mücadele ederse mümindir. Kim onlarla kalbiyle mücadele ederse mümindir. Bunun gerisinde hardal tanesi kadar iman yoktur."

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* tüm ümmetler üzerinde Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez sünnetini haber vermiştir. Rasûller vefat edince ümmetleri iki gruba ayrılır. Rasûllerin sünnetine tabi olanlar ve onların sünnetlerini terk edip emrolunmadıkları şeyleri yapanlar...

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, sünnet ehlinin bu insanlarla mücadelesinin imanın gereği olduğuna vurgu yapıyor. Bunlarla mücadeleyi terk edenlerde ise hardal tanesi kadar da olsa iman olmadığını söylüyor. Bugün bırakalım bunlarla mücadeleyi terk etmeyi, bunları meşrulaştıran insanlar olduğuna esefle şahitlik ediyoruz. Kitabın ve sünnetin terbiyesinde yetişen selefimiz de bu konuda hassas davranırdı. Amelî veya itikadi bidatlere tepki gösterir, yapanlara tavır alırlardı.

Bir önceki başlıkta Abdullah b. Mesud'un *radıyallahu anh* mescidde oturup zikir yapan bir halkaya

27. 17/İsra, 73-75

28. 6/En'am, 68

29. İbni Kesir, ilgili ayet tefsirinden.

gösterdiği tepkiyi görmüştük. Allah Rasûlü'nün yapmadığı bir uygulamayı yapanlara *"...Ya sizler Muhammed'in* sallallahu aleyhi ve sellem *üzerinde olduğu yoldan daha hayırlı bir yol üzeresiniz ya da sapıklık kapılarını açmaktasınız!"* diyerek tepki göstermişti.

İbni Abbas radıyallahu anh şöyle tavsiyede bulunur:

"Heva ehliyle (itikadi bidat sahipleri kastedilir genelde) oturmayınız. Çünkü onlarla oturmak kalbe hastalık verir."

Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Özellikle Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem emirlerine itaat ve nehiylerinden kaçınma bölümünde ashabın tepkilerine dair örnekler vermiştik.

Günümüzde itikadi ve amelî bidatlere ve bu bidatlerin ashabına tavır almayanların, kısım kısım olduğunu görüyoruz.

Birinci grup: Kendileri de bidat ehli olduklarından, bidatler hususunda hassasiyetleri olmayanlar...

İkinci grup: *'Bizim tabanımız cami cemaatidir. Onlarla karşı karşıya gelmeden, onların tepkisini çekmeden, zamanla bidatleri onların hayatından çıkarmalıyız!'* deyip, geçen yıllar içinde cami cemaatini dönüştüremedikleri gibi, tüm İslami iddialarını kaybedip kendileri cami cemaat olan insanlar...

Üçüncü grup: *'Bizler cahiliyenin en tehlikeli dönemini yaşıyoruz. Modern cahiliye hayatın her alanına sirayet edip, toplumun İslam'la tüm bağlarını koparıyor. Davete muhatap olan insanların geleneksel de olsa İslam'la bağlarının devamı, modern saldırıyla beraber bu bağın kopmasından iyidir'* diyenler. Bu kesim; toplumu dönüştürme iddiasında olmayan, toplumda İslami değerlerin(!) yaşamasını faydalı görenlerdir. Şaşılası şey; Ehli Sünnet'in bidatler hususundaki usulüne vakıf olan, hatta bunları benimseyen insanların böyle bir düşünceye sahip olmasıdır.

Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem terbiyesinde yetişen sünnet imamları böyle bir yaklaşımı reddetmişlerdir.

Abdullah b. Mesud radıyallahu anh:

"Az sünnetle amel etmek, çok bidatle amelden daha hayırlıdır" [30] demiştir. Bu söz Ebu'd Derdâ, Ubey bin Ka'b radıyallahu anhuma ve birçok tabiin imamından nakledilmiştir.

Seleften biri kendi nefsine şöyle hitap ederdi:

'Ey Sellam! Senin sünnet üzere uyuyor olman, bidat üzere ibadet etmenden daha hayırlıdır.' [31]

Bir sonraki konuda işleyeceğimiz gibi; bidatlerin, sahibine dünyevi ve uhrevi zararları vardır. Geçen sayfalarda bunlardan birini gördük. Amelî olarak Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem sünnetini zikir konusunda çiğneyenler, daha sonra Haricilerin saflarına katıldılar.

Yunan filozoflarının kitapları terceme edildiğinde, uyarılara kulak asmayıp bu kitaplarla iştigal edenler; ahir ömürlerini şek, şüphe ve şaşkınlıkla geçirdiler. Bidatler İsa aleyhisselam ümmetini ne hâle getirdi... Fasık ve facir ümmet olmaları; onların ruhbanlık uydurup, oradan *'İsa Allah'ın oğludur!'* inancına varmalarından elbette daha hayırlı olacaktı. Çünkü bidatler İslami bir toplum meydana getirmez. Allah'ın hakkında hiçbir delil indirmediği, insanların ve babalarının isimlendirmesinden ibaret bir toplum oluşturulabilir ancak. Bidatler; toplumun İslam'la bağını da korumaz. Her geçen gün İslam'dan uzaklaşan ve bu durumlarını dinle izah eden topluluklar oluştururlar.

Evet diyebiliriz ki; bidatleri izale edip sünnetleri ihya etmek isteyenler, ilk olarak bidatleri ortaya çıkaran sebepleri sorgulamalı ve bu sebepleri kaldırmak için çabalamalıdırlar.

Rabbim bizleri sünnet üzere olan, bidatlerden uzak duran topluluk eylesin.

---

30. *Darimi, 217*
31. *El-İbane*

İstikamet ve Rabbani Duruş İçin **Ölçü ve Bilgi**

Kişinin elinde genel ve özel sahih ölçüler, vakıada sahih bilgi bulunmadığı zaman; olaylara ve toplumlara karşı sahih bir istikamette, Rabbani bir duruş sergilemesi mümkün değildir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla...

İnsanları yoktan var eden, onlara hidayet yollarını gösteren, rahmeti gazabından daha geniş ve kuşatıcı olan Allah'a hamd olsun.

Salât ve selam; Rabbinin emirlerini bize ulaştıran, onları en güzel şekilde beyan eden, müminlere şefkat kanatlarını geren, kâfirlere karşı izzetli Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, onun temiz ailesine, seçkin ashabına ve hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Yoğun gündeme sahip bir ayı daha geride bıraktık. Ülkelerin politikalarının değiştiğine, karşı kutupların aynı koalisyonda yer aldığına, asırlık medeniyet söylemlerinin ve bu medeniyet anlayışıyla gerekçelendirilen duruşların tam aksi yönde değiştiğine şahitlik ettik. Önümüzdeki yüzyılı etkileyeceğinden emin olduğumuz bir gelişmeyi tüm boyutlarıyla anlatmaya çalışırken, bir öncekini unutturan ve çok daha etkili girişimlerin başladığını gördük.

Bu yoğun koşuşturmacada durup soluklanmak, bazı hadiseleri Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez yasaları çerçevesinde anlamak, birilerinin bilinçli propagandalarından etkilenmemek ve karşık dönemlerin yıkıcı yönü olan, farkında olmadan durulan noktanın değişmesinden korunmak adına bazı tespitlerimizi kardeşlerimizle paylaşacağız.

Sahih Bir İstikamet Sahih Ölçü ve Bilgiyle Mümkündür

İnsanlar; bireyler, toplumlar ve olaylar karşısında bilgi ve bilgiyi kendisiyle değerlendirdikleri ölçüleriyle; olumlu veya olumsuz bir tavır belirlerler. Bundan dolayı; sahih bir istikamet ve Rabbani bir duruş için, ölçülerimizin ve olaylara dair bilgilerimizin sıhhatli olması gerekir.

Önceliğimiz, ölçü ve kriterlerimizin sahih olmasını sağlamaktır. Çünkü ölçü kap gibidir. Kirli bir kaba en temiz ve berrak kaynak suyu da ko-

nulsa; kabın kiri, suyu bulandıracak, tat, renk ve kokusunu bozacaktır. Bu noktanın önemini, vahyin eğitim metodunda görmekteyiz. Allah *subhanehu ve teâlâ* önce, müminlerin tasavvur dünyalarını yani ölçülerini inşa etti. Dünyaya, varlığa, metaya ve ahirete yönelik ölçüler sahih bir istikamete kavuşunca; emrolunduğu gibi dosdoğru olan bir toplum meydana gelmiş oldu. Buna mukabil insi ve cinni şeytanların; ölçüleri ifsat edip, nesillere yeni ölçüler vermek peşinde olduklarını görüyoruz. Özellikle insanlığın kahir ekseriyetinin malul olduğu zorunlu eğitim ve medya sihrinin tek işlevi budur desek abartmış olmayız.

İslami hareketin ve Müslüman bireylerin bu meseleyi önemsemesi, buna yönelik çalışmaları kararlılıkla sürdürmesi, nefisleri ve hareketleri muhasebe etmesi; bir fazilet değil, şer'i bir zorunluluktur. Aksi halde, Rabbani sünnetler vuku bulup, imtihanlar baş gösterdiğinde itikadi ve menhecî savrulmaların yaşanması kaçınılmazdır.

İslami Ölçülerin Tabiatı

Kur'an ve Sünnet bütünlüğüne bakıldığında; İslam'ın etbaına verdiği ölçülerin/sabitelerin iki kısma ayrıldığını görürüz:

1. Genel ve tüm meselelerde geçerli olan ölçüler

2. Özel ve belli bir konu etrafında sabitlenmiş ölçüler

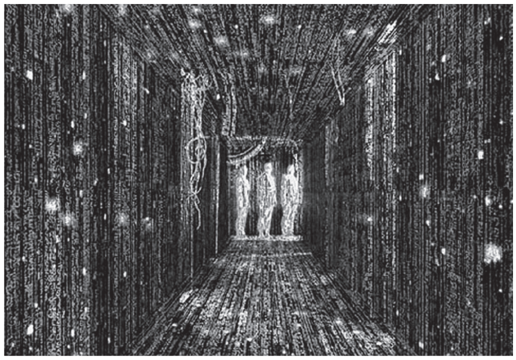
Genel ölçülere verebileceğimiz örnek şu ayetlerdir:

"Muhakkak ki Allah, adaleti, iyiliği ve akrabaya yardım etmeyi emreder; çirkin işleri, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor." [1]

"De ki: 'Rabbim ancak açık ve gizli kötülükleri, günahı ve haksız yere sınırı aşmayı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.' " [2]

Biri emir, biri de nehiy babından iki örnek sunmuş olduk. İki ayette de her durum için geçerli olan ve Müslümanın söz, düşünce ve eylemlerini belirleyen ölçüler gördük. Emir babından olan *'adalet'*i ele alacak olursak:

1. 16/Nahl, 90
2. 7/A'raf, 33

Söz söylerken adaletli olmak durumundayız.

"...Yakınlarınız dahi olsa söz söylediğinizde adil olunuz..." [3]

Düşmanlık ve savaş halinde olduklarımıza dahi adaletle davranmak zorundayız.

"...Bir kavme olan kininiz/düşmanlığınız sizi adaletsizliğe sevk etmesin. Adaletli olunuz, o takvaya daha yakındır..." [4]

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* çocuk nispet edip, yeryüzünde söylenmiş en çirkin sözün sahipleri olmalarına rağmen Rabbimiz Hristiyanlar için şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar içerisinde iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetli olarak Yahudiler ile şirk koşanları bulacaksın. Onlar içinde iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da 'Biz Hristiyanlarız' diyenleri bulacaksın. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır ve onlar büyüklük taslamazlar." [5]

Hakeza yasak babından olan Allah adına bilmeden konuşma, Allah'a şirk koşma ve benzerleri de böyledir. Her durum ve konumda bunların yapılması yasaklanmıştır.

Özel ölçülere gelince; belli bir konu etrafında belirlenmiş ve Müslümanlara o konuyla ilgili yol gösteren kurallardır. Bu ölçüler yerli yerinde kullanıldığında; ortaya Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızasına uygun bir sonuç çıkacaktır. İnsan ilişkileri ve toplumsal bağların güçlendirilmesi için Hucurat suresinde konan ölçüler örnek gösterilebilir. Toplumun yöneticisi konumunda olanlara edeple muamele, bedevilerin sorumsuz davranışların-

3. 6/En'am, 152
4. 5/Maide, 8
5. 5/Maide, 82

dan kaçınma, zan, tecessüs, dedikodu, insanları küçümseme ve onlarla alaydan kaçınma; özel ölçülere örnek gösterilebilir.

Yakinen biliyoruz ki; bu ölçüleri tatbik eden toplumlar netice itibariyle Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* razı olduğu topluluğu meydana getirecektir. Aynı zamanda özel bir konu etrafında belirlenmiş ölçüleri mecrasının dışına kaydıranlar da, İslam adına hareket ettiklerini zannetseler de İslami olmayan sonuçlarla karşılaşacaklardır.

Özel ölçülerin tabiatının daha iyi anlaşılması için şu misal üzerinde düşünülmelidir: Herhangi bir topluluk, savaşın bulunduğu bir ortamda, Hucurat suresinde belirlenen ölçülere sarılsa ve *'Allah bizden zan yapmamayı, tecessüsten kaçınmayı istiyor'* dese... Bu kaideler, düşmana uygulandığında ortaya ne Allah'ın ne de müminlerin razı olacağı bir sonuç çıkacaktır.

Kendini İslam'a nispet eden ülkeler ve Suriye'de savaşan grupların, bu hakikati bilmelerine ve mücadeleye bu hakikatleri baz alıp başlamalarına rağmen; kiminin gönüllü, kiminin şartlı(!) bu koalisyona destek açıklamaları; ancak akıl, onun da öncesinde 'iman tutulması'yla izah edilebilir.

Öyleyse olaylar, toplumlar ve insanlar karşısında sahih bir istikamet belirlemek isteyenler; Rabblerinin belirlediği genel ve özel ölçüleri doğru öğrenmeli, özel/hususi ölçüleri yerli yerinde kullanmalıdırlar.

İçinde bulunduğumuz günlerde; *'asrın tağutu'* öncülüğünde oluşan koalisyonun Irak ve Suriye'ye müdahalesi, İslam Devleti'nin Kobani kuşatması, Türkiye'nin müdahale konusunda çekimser pozisyonunu değiştirip daha aktif bir rol alacağını ilan etmesi gündemimizi meşgul ediyor.

Böyle durumlarda İslam'ın belirlediği ölçüler nelerdir? Müslüman bir birey, taraflara karşı elde ettiği bilgileri hangi ölçülere göre değerlendirmelidir?

1. Küfür; İslam Ehli için Hayır Dilemez

"(Ey müminler!) Ehli kitaptan kâfirler ve müşrikler de Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Hâlbuki Allah rahmetini dilediğine verir. Allah büyük lütuf sahibidir." [6]

"Ey iman edenler! Kendi dışınızdakileri sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar, hep sıkıntıya düşmenizi isterler. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmaktadır. Kalplerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız, ayetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz, bütün kitaplara inanırsınız; onlar ise, sizinle karşılaştıklarında 'İnandık' derler; kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: 'Kininizden (kahrolup) ölün!' Şüphesiz Allah kalplerin içindekini hakkıyla bilmektedir. Size bir iyilik dokunsa, bu onları tasalandırır; başınıza bir musibet gelse, buna da sevinirler. Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır." [7]

Bu ayetler; küfrün tabiatını, Müslümanlara yaklaşımını ve onlara en yakın oldukları dönemlerde dahi kinlerini göstermektedir.

Bu ayetlerin tefsirini idrak etmek isteyenler, dünya savaşlarına bakmalıdırlar. Savaşlar sonlandığında; karşı cephelerde bulunan Batılı/Hristiyan devletleri kalkınmış, kendini İslam'a nispet eden ülkelerin tamamı batmıştır. Savaşlar İslam coğrafyasında öyle sorunlar bırakmıştır ki; yeni bir asra girilmesine rağmen Ortadoğu bu sorunlarla boğuşmaktadır.

Kendini İslam'a nispet eden ülkeler ve Suriye'de savaşan grupların, bu hakikati bilmelerine ve mücadeleye bu hakikatleri baz alıp başlamalarına rağmen; kiminin gönüllü, kiminin şartlı(!) bu koalisyona destek açıklamaları; ancak akıl, onun da öncesinde *'iman tutulması'*yla izah edilebilir.

2. Allah Müminlerin Aleyhine Kâfirlere Yol Vermeyecektir

Bu ölçü, Nisa suresi 141. ayetten alınmıştır. Burada Rabbimiz haber verme/ihbar siğasıyla Müslümanlara bir emir vermektedir. *'Allah'ın Müslümanlar üzerine kâfirlere yol vermediği gibi, sizler de vermeyin. Kâfirlerin yönetici, veli veya asker olarak Müslüman üzerinde yol bulabileceği hiçbir uygulamanın, ittifakın veya düşüncenin içinde yer almayın!'*

İslam'a nispet iddiası sahih olan bir grubun; küfrün öncüleri ya da PYD misali küfür öncü-

6. 2/Bakara, 105

7. 3/Âl-i İmran, 118-120

lüğüne aday yapılarla işbirliği yapıp İslam ehline saldırması, kâfirlere Müslümanlar aleyhinde yol vermesi düşünülemez. Müslümanlar kendi aralarında sorun yaşayabilirler, çekişip savaşabilirler. Kendi aralarında ıslah edici veya caydırıcı güce sahip yapılara başvurabilirler. Ancak hiçbir surette kâfirlerin öncülüğünde bir sorunu çözmeye yeltenemezler.

3. Allah Dinini Facirlerin Eliyle de Destekler

Sahada, İslami bir yönetim için savaştığını ilan eden irili ufaklı onlarca grup mevcut. Bunlara yaklaşım konusunda olması gereken, akide ve menhec sahihliğine göre değerlendirme yapmaktır. Yoksa mücerret kıtal eyleminde bulunmak ve İslami şiarları yüceltmek; bir taifenin hak olduğunu göstermez.

Başlıkta kullandığımız cümle Allah Rasûlü'ne aittir. O, çok iyi savaşan ve Müslümanlar tarafından sevilen bir mücahid sahabe(!) için: *"Ateş ehlinden birini görmek isteyen varsa bu adama baksın!"* demiştir. Bu cümle ashaba o kadar ağır gelmiştir ki, ravi: *"Bazıları neredeyse şüpheye düşecekti..."* [8] demiştir. Daha sonra yapılan bir araştırma adamın şehit olmadığını, aldığı bir yara darbesine dayanamayarak intihar ettiğini göstermiştir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Bilal'e *radıyallahu anh* emretmiş ve Bilal insanlar arasında şöyle nida etmiştir:

"Cennete sadece Müslüman nefis girecektir. Allah dinini facir insanların eliyle de destekler."

Bu Nebevi ölçüden yola çıkarak diyebiliriz ki; kişinin akidesi onun cihadını meşrulaştırır; cihadı, akidesini değil. Cihad edenler değil, Müslüman nefisler cennete girecektir. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, her sınıftan insanın bulunduğu savaş ortamında, herkesin sevdiği, cihad ve kahramanlığıyla ün salmış biri üzerinden, İslam'ın resmi sözcüsü Bilal *radıyallahu anh* diliyle bu ölçüyü ümmetine öğretmiştir.

Diyebiliriz ki; İslam ümmetinin son yüzyılda unuttuğu, sahabenin dahi ilk etapta anlamakta zorlandığı, tevhidî cemaatlerin duygusal yaklaşımlarla menheclerinden çıkardığı bir ölçüden söz ediyoruz. Ve son zamanlarda en çok ihtiyacımız olan ölçülerden biri olduğunu düşünüyoruz.

8. Kıssa için bkz. Buhari, 3062, 4204, 6606; Müslim, 111.

4. Yaklaşımlarda Bütünlük Hakkın, Çelişkiler Batılın Alametidir

"Hâlâ Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık bulurlardı." [9]

Bir konuda bütünlük, metotta uyum kişinin hak olduğunu, yaklaşımda parçacılık, metotta uyuşmazlık ise niyet veya eylemin sıdk üzere olmadığını gösterir. Rabbimiz bu ölçüyü kendi kitabı için kullanmıştır. Kur'an'ın konu bütünlüğü, ayetlerin birbirini tasdiki, önceki Rasûlleri doğrulaması, hükümlerinin insan fıtratına uygunluğu; onun tek bir merciden neş'et ettiğinin delilidir. Şayet o; iddia edildiği gibi beşerin uydurduğu bir şey olsa, yani kaynağı sema gibi köklü değil de, insan hevası gibi değişken olmuş olsa; onda mutlaka ihtilaf ve çelişkiler olacaktı.

Bu ölçüyü biraz da genel olduğundan son madde olarak vermeye uygun gördük. Sahada bulunan herkesin bazı iddiaları var. Bu iddiaları parça olarak değil de bütün olarak ele almalıyız. Öncesi ve sonrasıyla, farklı olaylar karşısında tutumlarla beraber bütünlük arz etmeyen yaklaşımlara soru işareti bırakmalı ve ihtiyatla yaklaşmalıyız.

Sahih Bilgi Yolları

Vakıamızla ilgili İslam'ın aydınlatıcı bazı ölçülerini zikrettikten sonra; olaylara dair bilgi edinme yolları hakkında İslam'ın ölçülerini zikredeceğiz. Ölçülerinizin sahih olduğu gibi bilgilerinizin de sahih olması gerekir. Aksi durumda sahih bir istikamet belirlenmesi mümkün değildir.

1. Fasıklar Bilgi Kaynağı Olamazlar

"Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz." [10]

9. 4/Nisa, 82
10. 49/Hucurat, 6

Fasık; İslam dairesinde olup, adalet vasfını yitiren günahkâr kişidir. Rabbimiz bu tip insanların haberlerine karşı bizi uyarıyor, ta ki insanlar hakkında cahilce kanaat edinmeyelim. Bu ayet, kıyas-ı evla ile kâfirlerin haberlerinde daha hassas olmamız gerektiğini öğretiyor. Hususen medyanın küfür önderleri elinde olduğunu, kitleleri yönlendirmek ve olaylara bakış açısı kazandırmak için bunu kullandıklarını bildiğimiz bir zeminde...

2. Kişinin Her Duyduğunu Aktarması Yalan Olarak Yeter

İslam, yakin dinidir. Üzerine hak bina edilen hassas mevzuların, bilgi kaynağının da yakinî olmasını ya da yakinî bilgiye yakın olmasını ister. İnsanlar ve olaylar hakkında zanna dayalı bilgiyi yasaklar. İlim sahibi olmadığımız hususların peşine düşmememizi emreder ve bunu ahirette hesaba çekileceklerimizden biri olarak önümüze koyar.

"Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur." [11]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Kişiye her duyduğunu aktarması, yalan olarak yeter." [12]

Yine Müslümanlara bilgiye dair verdiği ölçülerin birinde şöyle buyurmaktadır:

"Zandan sakınınız! Çünkü zan, sözlerin en yalan olanıdır." [13]

Fasık ve kâfir medyadan iletilen haberlere karşı olan Müslümanların, Müslümanlar arasında yayılan kulaktan duyma, kaynağı belirsiz haberler hususunda aynı hassasiyete sahip olduğunu söylemek zor görünüyor. **Özellikle İslami portallarda, paylaşım sayfalarında ve dost meclislerinde aktarılan, aktaranın da bir başkasından duyduğu ve şeriat nezdinde yalan silsilesine dönüşen haberlerde bu silsilenin yalan kaynaklarından biri de biz olmamalıyız.**

Cemaat ehli kardeşlerimizin, yönetime sorup tasdik etmedikleri hiçbir haberi başkasına aktarmaması gerekir. Ortamlarda bir haber aktaranlara: *'Bunu bizzat gördün mü ya da işittin mi?'* şeklinde sorular sormaları, haberlerin kaynağını tespit etmeleri gerekir. Bu yapıldığı takdirde çoğu insanın kulaktan duyma bilgilerle konuştuğu görülecektir. Oysa aktarılan her söz; bizleri Allah *subhanehu ve teâlâ* **katında yalancı konuma sokabilir. Aktardığımız ve kulaktan duyma her bilgi, bizleri var olan fitnelere katkı sağlayanlardan eyleyebilir.**

İslam toplumunda güvene veya korkuya dair bir haber yayıldığında insanların iki kısma ayrıldığını anlatıyor Rabbimiz.

3. Müslümanlar Doğru Bilgiyi İnsanlarla Değil Emir Sahipleriyle Paylaşır

"Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; hâlbuki onu, Rasûle veya aralarında yetki sahibi kimselere götürselerdi, onların arasından işin iç yüzünü anlayanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz." [14]

İslam toplumunda güvene veya korkuya dair bir haber yayıldığında insanların iki kısma ayrıldığını anlatıyor Rabbimiz. Birinci grup, ölçüsüz insanlardır. Bunlar Ahzab suresinde isimleri konulmuş topluluklardır. Münafıklar, kalpleri hastalıklı olanlar ve mürcifler/asılsız haberleri yayanlar. Müslümanlar aleyhine olan haberleri yayıp, kalplere korku salan bir güruh İslam toplumunda istenmeyen insanlardır. Allah *subhanehu ve teâlâ* onlar için şu hükmü uygun görmüştür:

"Andolsun, ikiyüzlüler, kalplerinde hastalık bulunanlar, şehirde kötü haber yayanlar (bu hâllerinden) vazgeçmezlerse, seni onlara musallat ederiz (onlarla savaşmanı ve onları şehirden sürüp çıkarmanı sana emrederiz); sonra orada, senin yanında ancak az bir zaman kalabilirler. Hepsi de lanetlenmiş olarak nerede ele geçirilirlerse, yakalanır ve mutlaka öldürülürler. Allah'ın önceden geçenler hakkındaki kanunu budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın." [15]

İkinci grup insanlar; Allah'a ve ahiret gününe inanan ve konuştuklarında sorumluluk duygusuyla konuşanlardır. Bunlar güvene dair bir habe-

11. *17/İsra, 36*
12. *Müslim*
13. *Muttefekun Aleyh*
14. *4/Nisa, 83*
15. *33/Ahzab, 60-62*

ri yaydıklarında, Müslümanların rehavete kapılıp tedbiri elden bırakabileceklerini, ya da korkuya dair bir haberin kalplere korku salıp insanları ürkütebileceğini düşünürler. İslam toplumu, böylesi bir keşmekeşe sebep olmamak için; haberleri **emir sahipleri**yle paylaşırlar. İslam toplumunun durumundan haberdar olan emir sahipleri, bu haberlerden hüküm çıkarır ve uygun olanları toplumla paylaşırlar.

Dünyanın küçülüp insanların ceplerine girdiği günümüz dünyasında, Müslüman kardeşlerimizin hassas olmaları gerekir. İnsanlara aktardıkları ve Müslümanları ilgilendiren her haberin onları; kalplere korku salan mürcifler sınıfına dahil edebileceğini hatırlarında tutmaları gerekir. Allah'a ve ahiret gününe inanan bir Müslümanın Rabbinin kelamıyla netleşmiş bir topluluktan olma ihtimali dahi Müslümanı ürkütmek için yeterlidir.

İslam düşmanlarının Müslümanları tehdit ettiği, bununla yetinmeyip fiilî olarak Müslümanlara saldırdığı bir dönemde, kâfirlerin adına mürcif-lik yapan propaganda gönüllülerinin Allah'tan korkup, Müslümanlardan hayâ etmesi ve rüşdlerine dönüp tevbeyle Rabblerine yönelmelerini umuyoruz. Bu ahlaka sahip insanların nefislerini, Medine'de yaşanan olaylar arasında hayal etmelerini, sözleriyle ve konuştuklarıyla hangi topluluk arasında yer alacaklarını muhasebe etmelerini tavsiye diyoruz.

Sonuç Olarak

Kişinin elinde genel ve özel sahih ölçüler, vakıada sahih bilgi bulunmadığı zaman; olaylara ve toplumlara karşı sahih bir istikamette, Rabbani bir duruş sergilemesi mümkün değildir.

Bazen de insanın elinde sahih ölçüler ve sıhhatli bilgiler olmasına rağmen hakkı bulamaz, gönül rahatlığıyla bir tercihte bulunamaz. Böylesi durumlarda İslam bizleri başıboş bırakmamış, en güzel olana hidayet etmiştir. Böylesi hâllerde İslam'ın tavsiyelerini şöyle sıralayabiliriz:

a. Rabbani âlimlere müracaat etmek ve onların deliller ışığında yaptıkları, Allah Râsulü'nden hikmetle süsledikleri öngörülerini dinlemek... Şu ayetlerde Rabbimiz buna işaret etmiştir:

"Derken Karun, ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzulayanlar: 'Keşke Karun'a verilenin benzeri bizim de olsaydı; doğrusu o çok şanslı!' dediler. Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise şöyle dediler: 'Yazıklar olsun size! İman edip iyi işler yapanlara göre Allah'ın mükâfatı daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir.' Nihayet biz, onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Artık Allah'a karşı kendisine yardım edecek avanesi olmadığı gibi, o, kendini savunup kurtarabilecek kimselerden de değildi." [16]

İnsanların çoğuna kapalı kalan yönler, vahyin nuruyla gönül ve zihin dünyaları aydınlanmış insanlara açıktır. Hususen olayları Allah'ın değişmez sünnetleriyle okuyanlara...

b. İstiharede bulunmak... Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem *'Kur'an'dan bir sure öğretir gibi ashabına istihareyi öğretti...'* İstihare; kulun Rabbine danışması, kendisi için kapalı olan şeyi aydınlatmasını talep etmesi, işinin sonucu Rabbine havale etmesidir.

c. Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem duasını çokça yapmak... Allah Rasûlü, geceleri Rabbinin huzuruna durduğunda O'nun El-Hâdi ismine sığınır ve şöyle dua ederdi:

"Allah'ım! İnsanların ihtilaf ettikleri hususlarda beni hak olana hidayet et! Şüphesiz sen dilediğini doğru yola hidayet edersin." [17]

Allah subhanehu ve teâlâ bizleri sahih ölçülere sahip, vahiyle yolunu bulan, kalpleri şifa bulmuş, Rabblerinin öğüdüne kulak veren, Rabblerinin hidayetinden nasiplerini almış ve şeytan, nefis ve amellerin kötülüklerinden korunmuş kullarından eylesin.

Âmin.

16. 28/Kasas, 79-81
17. Müslim

ÖZCAN YILDIRIM | ozcanyildirim@tevhiddergisi.com

Ondan Ancak Mümin Korkar!

Nifakın Çıkış Sebepleri Üzerine Bir Değerlendirme

Nifakın zuhur ettiği yerlerden biri, otorite, makam, mevki ve salahiyet kaybıdır. Bu durum, İslami hizmette kaçınılmazdır ve her bir birey, bu eleğin içerisine girecektir. Davaya yabancı bir element, davanın önünde bir hendek olmak istemiyorsak daha yolun başında bunları düşünmeliyiz.

Medine'deki nifaka elverişli olan zemin ve bu zemine fıtratın dahi iğrendiği tohumları ekenlerin pozisyonları ve tutumları, bunların sebeplerini açığa çıkarsa da, bazı tespit ve mülahazalarımızı paylaşmamız yerinde olacaktır.

Bunun dışında ileride de değineceğimiz üzere yapılan savaşlar, cereyan eden hadiseler ve yaşanılan sıkıntılardaki maddi ve psikolojik durumlar bizlere itikadi ve amelî nifakın tablosunu ortaya koymaktadır.

Aslında ileride yazacaklarımız, bu yazı ışığında okunursa, nifakın temelleri daha iyi anlaşılmış olacaktır.

Nifakın çıkış sebepleri hakkında şunları söyleyebiliriz:

- Otorite ve güç dengelerinin olduğu yerler, nifaka uygun zeminlerdir.
- Bir yerde yönetici olmayı arzulamak, bunun gerçekleşmemesi hâlinde ikiyüzlülüğü/nifakı da beraberinde getirir.
- Yönetici bir şahsa olan düşmanlık, kin, küçümseme, yaptıklarının olumsuz tarafını görmek, beğenmemek vb. hususlarla kendisi fark etmese de körün bile dokununca fark edeceği şekilde yağın su üzerine çıktığı gibi kendisinin yönetici/emir olma sevgisi ortaya çıkmıştır.

Bu ve benzeri maddeleri çoğaltmamız mümkündür.

İslami sahaya bakıldığında, bunun günümüze kadar varlığını sürdüren bir hakikat olduğu görülecektir. Aslında bunun, İbni Ubeyy gibi itikadi

nifak olmasa da, yine de insanın imanına taalluk eden amelî nifak olduğunu söylememizde yarar var.

Belki en bariz ve hatta diğer sebeplere mahal bırakmayacak husus, otorite kaybı veya rağbet edilen konumun değişmesi olsa gerek. İbni Ubeyy'in otoriteye dair hayalleri, Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* gelişi ile tamamen suya düşmüş oldu. Oysa ki İbni Ubeyy, tek ve yetkin otorite olacaktı...

Bu aslında insanın fıtratında var olan ve İslami hareketi olumsuz yönde etkileyen sebeplerden biridir. Fıtrat, kendi cinsinden olan bir kimsenin boyunduruğu altına girmemeyi yeğler. Bunun yanında güç ve iktidar sahibi olmak, insanın nefsine sevimli geldiği için bunun yitirilmesi hâlinde nefsin bu yöndeki arzularının kabarması -Allah'ın rahmet etmesi müstesna- kaçınılmazdır.

Şurasını belirtmek gerekir ki, İslami hizmetin istikrarlı bir şekilde olan varlığı, cemai bir düzene bağlıdır. Mutlaka ehil olan birilerinin bu hizmette öncü olması gerekir. Cemai çalışmada da görev değişiklikleri olabilmektedir. Emir sahibinin memur olması, aktif olanın pasif duruma getirilmesi, kişinin sorumlusunun veya görev alanlarının değişmesi vb. hususlar mutlaka olacaktır, olmalıdır da. **Zira asıl olan davanın, hizmetin devamlılığıdır. Kişiler, görevler ve mevkiler; duruma göre değişebilir.**

İşte tam burası; Rabbani davaya hizmet eden, buna baş koyan kimselerin dikkat etmesi gerekli olan bir noktadır. Kalbini, nefsin kirli ve müessir olan arzularından arındırmayanlar, verdiği farklı reaksiyonlarla bu konuda kendisinden hiç beklenilmeyen bir pozisyona düşmektedirler. Belki yıllarca yaptığı hizmet ve fedakârlıklardan sonra kendisinden bu reaksiyonlar beklenilmeyen kimse, dün akıl tutulması olarak addettiği hususları yapabilmektedir. Dün dağları aşan bir kimse çakıllara takılacak, *'Deveyi yardan uçuran bir tutam ottur'* misali küçük dünyevi çıkarlar yüzünden ahiretini de heba edecektir -Allah bizleri muhafaza etsin-.

Unutulmamalıdır ki, Rabbani davaya gönül verme ve bu yola baş koymanın tek azığı takvadır. Allah'tan hakkıyla sakınmamak, Allah ile olan muamelesini güzelleştirmemek; insan merkezli değil Allah merkezli bir yaşantı çizmek, bu yolun kökleridir. Salih amellerle donanmayan bir hizmetkârın ortaya koyacağı amel de, eğri ağacın gölgesi gibi eğri olacaktır.

Bunları gözardı eden ve kalbindeki marazları tedavi noktasında ehliyet sahibi kimselerden yardım almayan her bir birey, bu yükün altında ezilmekle karşı karşıya kalacaktır.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, otorite kaybının insanı en son getirdiği nokta amelî nifak hastalığıdır. Kabul etmediği, ehil görmediği insanları, taraftar bulamadığı, diğer insanların baskısından korktuğu veya konjonktürel birtakım sebeplerden dolayı dıştan kabul eden kimseler *'için dışa olan muhalefeti'* fırtınalarını bireysel anlamda yaşamaya başlayacaklardır.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"Ey Abdurrahman b. Semure! Emirliği isteme, şayet istediğin halde sana emirlik verilirse ona havale olursun. İstemediğin halde verilirse onun için yardım olunursun." [1]

Buradan anlaşılan şu ki, insan bunu istediği zaman Allah *subhanehu ve teâlâ* o kişiyi bu ağır yükümlülük ile başbaşa bırakıyor. Yani Allah tüm yardımını çekiyor ve insanı kendi acziyeti ile başbaşa bırakıyor. Bu ise helaktan başka birşey değildir. Fakat kişi istemediği hâlde verildiği zaman da Allah, nusret kapılarını sonuna kadar açıyor. Aradaki fark tamamen kalbîdir. Kalbini bu yönde onaran, arındıran ve niyeti Allah'ı razı etmek olan, Rabbani hizmetkâr olurken; niyeti sadece dünya ve içindekilere endeksli olan ise Rabbani hizmet adı altında hezimet zehirini şerbet ile beraber yudumlamaktadır.

1. *Muttefekun Aleyh*

'Emirlik isteme meselesi nefsin en tehlikeli hallerindendir. Çünkü yeme içme gibi şeyler insanın bedeni ihtiyacı olduğu gibi, kabul edilme ve itibar görme de ruhsal ve psikolojik ihtiyaçlardandır. Yöneticilik, insana statü kazandırıp sözünü dinlenir kıldığı için insan nefsi ona meyyaldir. Tabi bu, işin dünyevi boyutudur, uhrevi boyutu için de aynı şeyi söylemek mümkün değildir.

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem:

"Sizler bu emirliği istiyorsunuz ancak o, kıyamet günü pişmanlık olacaktır." [2] buyuruyor.

Bu talep,yeryüzünde üstünlük taslama ve kibir duygusunun insanda olduğunu gösterir. Emirliği isteyen, kendini ona layık görür. Akranlarından daha üstün olduğunu zımnen kabul etmiştir. Bu duygular rahmani olmadığı gibi, insanı helaka götüren, kalbi öldüren duyguların temelidir.

İçimizden bu hastalığa müptela olanlarımız, tedavi için acele etmelidir. Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem haber verdiği gibi kıyamet günü dönüşü olmayan pişmanlığı yaşamadan Allah'a yönelip, ehliyet sahibi insanlardan yardım almalıdır.' [3]

Her hastalık ortaya çıkan birtakım belirtilerle teşhis edilir. Kişinin kendisinde otorite isteği veya başka bir deyimle İslami sahada emirlik beklentisi, görülen birtakım alametlere bağlıdır. Burada önemli olan kişinin bunları hem emirken hem de emir altında iken doğru bir şekilde okuyabilmesidir.

Şurası bir hakikattir ki, her hastalık ortaya çıkan birtakım belirtilerle teşhis edilir. Kişinin kendisinde otorite isteği veya başka bir deyimle İslami sahada emirlik beklentisi, görülen birtakım alametlere bağlıdır. Burada önemli olan kişinin bunları hem emirken hem de emir altında iken doğru bir şekilde okuyabilmesidir.

Bu alametlerden bir tanesi, kişide haksız ve yıkıcı eleştiri ahlakının ortaya çıkmasıdır. Aslında bu, tamamen otorite kaybına bağlı bir durum da olabilir. Yönetime karşı haksız ve yapıcılığa dayanmayan, salt hasetten nemalanan eleştiri, nifakın belirtilerinden bir tanesidir. Hem beğenmeyip hem itaat etmek, sevmeyip sevmiş gibi gözükmek, önce kafa sallayıp arkadan farklı bir söz söylemek-zihin karmaşası yaşamak, için dışa muhalefeti değildir de nedir?

Yeri gelmişken eleştiri ve eleştiri kültürü ile ilgili birkaç yere temas etmekte yarar var. Eleştiri yapıcı ve yıkıcı olmak üzere iki türlüdür. Kendi doğrusunu dayatma ve kendi tecrübesini üstündeki insanlara aktarmak da eleştirinin bir başka versiyonudur. İkisi arasında Uhud dağı kadar fark vardır.

Birisi, davayı düşünüp sağlam bir şekilde ilerlemesi ve kaliteli hizmet anlayışının ortaya çıkması için öneri veya eleştiri yöneltir. Bu zaten olmazsa olmazdır. Her daim 2-3 kişinin kafa yorduğu, beynini sulandırdığı bir cemaat anlayışı değil, bireylerin ortak aklının sonucu olan bir cemaat anlayışına sahip olmamız gerekir.

Bir diğeri ise -konumu ne olursa olsun- kaybettiği mevkiden kaynaklı olarak beslediği hasetten hareketle veya sevmediği, kabullenemediği, içselleştiremediği, hep bir soru ve ünlem işareti bıraktığı şahıs sebebiyle önerisini ve eleştirisini şekillendirir. Aslında burada sorulması gereken ve meselenin künhü olan soru şu olmalıdır: ***'Sevdiğim veya kabul ettiğim x şahıs olsaydı bu eleştiriyi yapar mıydım?'*** Bu tüm meseleyi açığa çıkaran kıstastır. Her birey bu kıstasa göre kendisini otokontrole tabi tutmalıdır.

Bu ahlaka mensup kimselerde tezahür eden ve *'ben buradayım'* diye kendisini belli ettiren hâller de yok değildir. Önerilerinin baş köşesinde duran cümleler de şunlar olsa gerek: *'Ben olsam şöyle yapardım', 'Ben böyle yaptım daha çok etkisini gördüm', 'Aslında bu uygulama güzel* ***ama*** *şöyle yapılsa kanaatimce daha güzel olabilir'* (*'ama'* kelimesinden sonrası hayrın zerre-i miskalini barındırmıyor.)

Bunun başka şekli de durum, ortam veya şahıs kıyaslaması yapmalarıdır: *'Falanca adam şöyle yapmıştı, filancası böyle yapıyor', 'Falancası çok sert, filancası daha ılımlı', 'Geçen sene böyleydi, bu sene böyle'* vb. cümlelerle gazetelerin Pazar eklerindeki *'Aradaki 7 farkı bulun'* bulmacası çözen misali, bu yöndeki saplantısını gözler önüne sermiştir. **Hâlbuki unutulmamalıdır ki İslami hareket; aynı araçları kullanan, sabit materyalleri bulunan bir çalışma değildir. İslami hareket; meşru olan her aracı kullanan, vakıaya göre şer'i siyaseti değişen bir harekettir.** Bunu idrak

2. *Buhari*
3. *Kardeşimle Hasbihal, Tevhid Dergisi 8. Sayı*

edemeyen her birey, bu noktada farklı söylemlere sahip olacaktır.

Emirlik müessesesi, dünyevi yönden ve dünyaperest bakış açısı ile gıpta edilecek bir mevki olsa da ahireti düşünen kimse için hüsrandan başka bir şey değildir. Çünkü sahabe ve selef bu ağır görevden olabildiğince imtina etmiştir. Ahiretini düşünen her birey bu konuda hassas davranmalı, kıyamet günü pişmanlık duyacağı bir durumu zahirî veya batınî olarak talep etmemelidir.

"Sizler bu emirliği istiyorsunuz ancak o, kıyamet günü pişmanlık olacaktır." [4]

İslam'a Hizmet Çok Yönlüdür

İslami çalışmada tek bir yönden hizmet etmek veya sadece tek bir yönde ecir olduğunu zannetmek ise ayrı bir yanlıştır. İslami hizmette emirin yaptığı iş ile memurun yaptığı iş arasında fark yoktur. İkisi de bu Rabbani davaya hizmettir. **İkisinin yapacağı işin ağırlığı ve hafifliği olsa da, ecir yönünden büyüklüğü ve küçüklüğü yoktur.** Bu konuda tekdüze düşünüp, sadece emirlik veya bir birimde yetkili olmayı hizmet sanan kimse, emir olduğunda canhıraş olurken, memur olduğunda aynı davranışı gösteremeyecektir.

"Dinarın kulu helak oldu, dirhemin kulu helak oldu, kumaşın kulu helak oldu... Kendisine ondan verilince razı olur, verilmediğinde kızar. Helak oldu ve baş aşağı çevrildi. Ayağına diken batsa çıkaracak kimse bulamaz. Müjdeler olsun o kula ki, atının yularından tutmuş Allah yolundadır. Saçları dağınık, ayakları tozlanmış vaziyettedir. Nöbet işinde oldu mu onun hakkını verir, develeri sürme işinde onun hakkını verir. İzin istese izin verilmez, aracı olsa aracılığı kabul edilmez..." [5]

Rasûl *sallallahu aleyhi ve sellem*, iki sınıf insanı aynı hadiste anlatıyor. Biri Allah Rasûlü'nün helak olması için beddua ettiği insan... O; dinara, dirheme, kadifeye, ipeğe kul olmuştur. Ona secde etmemiş, rükûda bulunmamıştır. Sıkıştığında dinara, dirheme dua da etmemiştir. Ancak onunla mutlu olur. O varsa rahat ve razıdır, yoksa sıkıntılı ve mutsuz; sinirli ve gergin. *'Suht'* kelimesinin ifade ettiği anlam, rıza hâlinin dışındaki tüm hâlleri kapsar.

Diğer tarafta Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* müjdesine nail olmuş bahtiyar insan... Hangi görevde olsa onun hakkını veren, nöbetçiyken iyi bir nöbetçi, develeri sürdü mü iyi bir sürücü...

Emirlik ve yöneticiliğe kul olmuş insan da böyledir. Ona yöneticilik verildi mi mutludur, elinden alındı mı da gergin ve sinirli. Rıza göstermez. Emirlikte gösterdiği performansı, memurlukta gösteremez...

Rabbine kul olmuş ve yaptığı işi cennete ve rıza-i ilahiye aracı gören Müslüman ise, emirken görevini en güzel şekilde temsil eder. Memurken de öyledir. Emir olduğunda hayırda esen rüzgâr gibidir. Memur olduğunda kendine emirlik yapanların kolu kanadıdır adeta... Onun bulunduğu ortam güvenlidir. Ne yapacağını, nasıl yapacağını öğrenmiştir. Emirliğin zorluğunu yaşadığı için, emirlerine dua eder, onların işlerini kolaylaştırmak için elinden geleni yapar. Ne mutlu o insana ki, Allah Rasûlü'nün müjdesine mazhar olmuştur.[6]

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki, nifakın zuhur ettiği yerlerden biri, otorite, makam, mevki ve salahiyet kaybıdır. Bu durum, İslami hizmette kaçınılmazdır ve her bir birey, bu eleğin içerisine girecektir. Davaya yabancı bir element, davanın önünde bir hendek olmak istemiyorsak daha yolun başında bunları düşünmeliyiz.

4. *Buhari*
5. *Buhari*

6. *Kardeşimle Hasbihal, Tevhid Dergisi 8. Sayısı. Bu konuda müstakil olarak yazılmış olan bir yazı için Tevhid Dergisi'nde yazılan kaynak olarak verdiğimiz ilgili yazıya müracaat edebilirsiniz.*

Enes Yelgün | enesyelgun@tevhiddergisi.com

İlk Vahyin Öğrettikleri

"(Resûlüm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vâdi gerçektir. (Buna) iyice inanmamış olanlar, sakın seni gevşekliğe sevketmesin!"

Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* uzun yıllardır yaşadığı susuzluğu giderecek kaynağı 40 yaşında Hira mağarasında bulmuştu. Artık karanlıkları aydınlığa çevirecek bir yol göstericisi vardı.

Fakat bu sorumluluk herkesin kaldırabileceği bir yük değildi. Sonuç itibari ile hayatın her alanını kuşatacak büyüklükte bir nimetin elde edilebilmesi, ona kavuşma sırasında karşılaşılacak zahmetleri de büyütüyordu. Daha vahyin ilk anlarında dahi bu apaçık bir şekilde ortaya çıkmıştı.

Buhari ve Müslim'de hem Aişe annemizin hem de Allah Rasûlü'nün dilinden dinlediğimiz *'ilk vahiy'* hadisesi, içerisinde birçok önemli noktayı barındıran bir rivayettir. Şimdi tek tek o noktaların üzerinde durmaya çalışalım:

A. Cahiliye Toplumu Selim Fıtratın Bir Numaralı Düşmanıdır

Allah Rasûlü'nün risalet öncesi hayatından kesitler sunan siyer kitaplarının hemen hemen hepsinde şu tip rivayetlere rastlamak mümkündür:

'Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem putlardan nefret eder ve bunu izhar ederdi.'

'Cahiliye toplumunun ahlaksızlıklarından uzak durur ve bunları eleştirirdi.'

'Zulme karşı mazlumların yanında olurdu.'...

Bu tür rivayetleri çoğaltmak mümkündür. Tüm bu vb. rivayetleri Allah Rasûlü'nün selim fıtratının cahiliye yaşantısına verdiği doğal tepki olarak okuyabiliriz. Fakat zaman geçtikçe cahiliye toplumunun daha da azgınlaşması, buna karşılık Allah Rasûlü'nün bunları def edecek bir yol haritasını bilmemesi Muhammed'i *sallallahu aleyhi ve sellem* yalnızlığa sevk etmiş ve bir nevi Hira mağrasına *'hicret'* etmiştir.

Bu, küfür toplumlarında yaşayan Müslümanların hepsinin karşılaşacağı kaçınılmaz bir sondur. Öyleyse mümin fertler, içinde bulundukları cahiliyeye kendilerini kaptırmamak için rahmani tedbirleri öğrenmeli ve hemen hayata geçirmelidir. Atılan adımlar sürekli muhasebe edilmeli ve teyakkuz halinde olunmalıdır.

Hayata geçirilmesi gereken tedbirlerin başında da, cahiliye bataklığında boğulmamak için adacıklar oluşturmak gelir. Özellikle emri bi'l maruf, nehyi ani'l münkerin tavizsiz ve usulüne uygun

bir şekilde uygulandığı, itikad ve menhec esaslı, birbirlerine güvenen sadık insanların bulunduğu ortamlar çoğaltılmalı ve bu ortamlara dahil olunmalıdır. Yalnız olan ferdin hata yapma oranı çok yüksek, hatasını farketme ve onu düzeltme oranı da oldukça düşüktür. O yüzden İslam üzere olan fıtratlarımızı olduğu hal üzere muhafaza edebilmenin en önemli yolu Müslümanlar ile kenetlenmektir.

B. Daveti Omuzlamaya Aday Olanlar Her Türlü İmtihana Hazırlıklı Olmalıdırlar

İlk vahyin nasıl geldiğini bize öğreten rivayette dikkat çekici başka bir ayrıntıda meleğin Allah Rasûlü'ne muamelesidir. İlk ayetler gayet normal bir şekilde Allah Rasûlü'nü ürkütmeden nazil olabilirdi. Ama Cebrail *aleyhisselam* bir hikmete binaen Allah Rasûlü'nü ilk önce sıktı daha sonra da ondan yapamayacağı birşeyi istedi:

'Oku!' dedi. Ve bunu üç defa tekrarladı.

Elbetteki buradaki hikmeti, naslarda net bir ifade görmeden kesin bir dille söylemek doğru olmaz. Ama bazı alimlerin olayla alakalı yaptıkları değerlendirmeler vahyin bu şekilde gelmesi hususunda bize bazı ipuçları vermektedir. O ipuçları üzerinden hadisenin bu şekilde gerçekleşmiş olmasının hikmetlerini anlamaya çalışacağız.

Olaydaki en belirgin hikmet vahiyle başlayacak olan sürecin zorluğuna işaret etmek ve Allah Rasûlü'nü buna hazırlamaktır. Gerçekten bundan sonra gerçekleşen vahiylerde de benzer hadiseler yaşanmış, nazil olan ayetler de karşılaşılacak zorlukları içeren mesajlardan oluşmuştur.

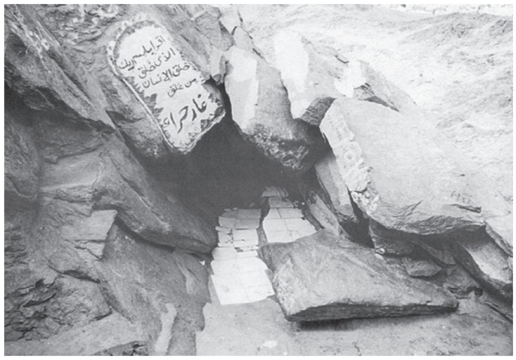
Mesela ilk vahyin hemen sonrasında nazil olan Müddessir süresinin ilk ayetleri davet görevinin içeriğinin temel taşlarını anlattıktan sonra *'sabır'* tavsiyesinde bulunmuştur.

"Rabbin için sabret" [1]

Çünkü bu sünnetullahtır. Kim bu sancağı kaldırmayı istemiş, kim bu davayı bir adım daha ileri götürmeye azmetmiş ise muhakkak imtihanlarla karşılaşmıştır. Ve onun azığı sabır olmuştur.

O yüzden Allah Rasûlü şöyle buyurmaktadır:

1. *74/Müddessir, 7*

"İnsanlar arasından karşılaştıkları sıkıntıları en çok olanlar nebilerdir. Sonra onlara en yakın olanlardır.." [2]

Bu duruma doğrudan veya dolaylı olarak işaret eden birçok ayet de bulunmaktadır:

"Elif. Lâm. Mîm. İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece 'İman ettik' demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır." [3]

"Onların söylediklerinin hakikaten seni üzmekte olduğunu biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler açıkça Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar. Andolsun ki senden önceki Peygamberler de yalanlanmıştı. Onlar, yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine rağmen sabrettiler, sonunda yardımımız onlara yetişti. Allah'ın kelimelerini (kanunlarını) değiştirebilecek hiçbir kimse yoktur. Muhakkak ki Peygamberlerin haberlerinden bazısı sana da geldi." [4]

"Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takvâ gösterirseniz, muhakkak ki bu, (yapılacak) işlerin en değerlisidir." [5]

"(Ey müminler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki,

2. *Ahmed bin Hanbel Müsned*
3. *29/Ankebut, 1-3*
4. *6/Enam, 33-34*
5. *3/Âl-i İmran, 186*

nihayet Peygamber ve beraberindeki müminler: Allah'ın yardımı ne zaman! dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır." [6]

Peygamberlere dahi *'Allahın yardımı ne zaman?'* sorusunu sordurtan imtihanlar maalesef sadece küfrünü apaçık ortaya koyan müşrikler tarafından gelmiyor. Asıl acı ve zor olan imtihanlar Müslümanların bu dava için omuz omuza verdikleri *'kardeşler'*inden geliyor.

Onlar ki aynı yolu bir ömür boyu yürüyeceklerinin sözünü verdikten sonra ilk zorluk da yan çizenlerdir!

'İslam davası için herşeyi feda etmek gerekir.' söylemlerini dillerine dolayıp fedakarlık zamanlarında ortalık da görülmeyenlerdir!

Bizim dilimizden konuşup güven kazandıktan sonra bunu suistimal eden, Müslümanların hüsnü zanlarını boşa çıkartanlardır!

İslami hareketi bir şirket gibi görüp kar zamanlarında nemalanmayı, zarar edilen anlarda da ahkam kesmeyi ahlak haline getirenlerdir!

İşta bunlar asıl imtihandır. İnsan ne kadar ağır olursa olsun beklediği bir darbeyi sindirebilir, bu darbenin izlerini silebilir. O yüzden kafirlerden gelecek olan darbeler daha rahat atlatılır. Ama kişi aynı davaya omuz verdiği kardeşinden herhangi bir yanlış davranış beklemediğinden hazırlıksızdır. Ve bu darbe onu daha çok sarsar. Bu sebepten ötürü Allah *subhanehu ve teâlâ* Peygamberine asıl düşman olarak münafıkları işaret etmiştir.

İslam davetçisi olmaya aday fert, özellikle münafıklarla ilgili nasıl bir imtihanla karşılaşabileceğini ayetlerin ışığında iyice öğrenmelidir. Allah Rasûlü zamanında münafıkların neler yaptığını ortaya koyan şu birkaç ayet bile meselenin ehemmiyetini göstermesi açısından yeterlidir:

"Allah, içinizden (savaştan) alıkoyanları ve yandaşlarına: 'Bize katılın' diyenleri gerçekten biliyor. Zaten bunların pek azı savaşa gelir. (Gelseler de) size karşı pek hasistirler. Hele korku gelip çattı mı, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince ise, mala düşkünlük göstererek sizi sivri dilleri ile incitirler. Onlar iman etmiş değillerdi,r; bunun için Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre kolaydır." [7]

"İnsanlardan kimi vardır ki: 'Allah'a inandık' der; fakat Allah uğrunda eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Halbuki Rabbinden bir nusret gelecek olsa, mutlaka, 'Doğrusu biz de sizinle beraberdik' derler. İyi de, Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir?" [8]

"Onlar hem yukarınızdan hem aşağı tarafınızdan (vâdinin üstünden ve alt yanından) üzerinize yürüdükleri zaman; gözler yıldığı, yürekler gırtlağa geldiği ve siz Allah hakkında türlü türlü şeyler düşündüğünüz zaman; İşte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı. Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık (iman zayıflığı) bulunanlar: Meğer Allah ve Resûlü bize sadece kuru vaadlerde bulunmuşlar! diyorlardı. Onlardan bir gurup da demişti ki: Ey Yesribliler (Medineliler)! Artık sizin için durmanın sırası değil, haydi dönün! İçlerinden bir kısmı ise: Gerçekten evlerimiz emniyette değil, diyerek Peygamber'den izin istiyordu; oysa evleri tehlikede değildi, sadece kaçmayı arzuluyorlardı." [9]

Bu sahneler ancak Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* Peygamberine yaptığı tavsiye ile aşılabilecek imtihanların bir parçasıdır:

"(Resûlüm!) Sen şimdi sabret. Bil ki Allah'ın vâdi gerçektir. (Buna) iyice inanmamış olanlar, sakın seni gevşekliğe sevketmesin!" [10]

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd'dır.

6. 2/Bakara, 214

7. 33/Ahzab, 18-19
8. 29/Ankebut, 10
9. 33/Ahzab, 10-13
10. 30/Rum, 60

muratguc@tevhiddergisi.com | Murat Güç

Ümmetin Kanserli Uzvu: Şia (Rafiziler)

Abdullah b. Sebe'nin İslam Toplumundaki Faaliyetleri; Hasan'ın رضي الله عنه Halifelik Dönemi

Hasan kendi hilafet döneminde başa geçmeden önce hilafeti Muaviye'ye bırakmak için ön hazırlıklar yapıyor. Nitekim insanlardan şu söz üzere biat almıştır: Kiminle sulh yaparsam da sulh yapacağınıza dair bana biat edeceksiniz.

Abdullah b. Sebe, Ali *radıyallahu anh* döneminde insanlar arasında itikadi sapkınlıkları ve özellikle rucat inancını[1] dillendirmeye başlamıştı. O, Ali'nin vefatından hemen sonra şu sözlerle rucat inancını somutlaştırarak dillendirdi: *'Vallahi sen onun kafasını yetmiş ayrı kabın içinde de getirsen, yetmiş tane adaletli şahit de getirsen biz Ali'nin öldüğüne inanmayız. Allah'a yemin olsun ki! Ali yeryüzünün bütün mülkünü eline almadan ve Arabı ve Acemi ıslah etmeden gökyüzüne yükselmeyecektir. Ali işini henüz bitirmedi. Muaviye ve Haricilerden intikam almadı ve bütün mülkü ehlibeytin eline vermedi. Bunları yapması için Ali mutlaka geri gelecektir.'* Abdullah b. Sebe, faaliyetlerini beşinci halife olan Hasan *radıyallahu anh* döneminde de devam ettirdi.

Hasan Dönemi: Ali *radıyallahu anh* suikast sonucu hemen şehit düşmedi. Bir müddet yaralı şekilde yaşadı. Fakat kılıç zehirli olduğu için Ali *radıyallahu anh* bir müddet sonra şehit düştü. Abdullah b. Sebe'nin yanında olan bazı insanlar, Ali'nin yanına gelerek dediler ki: *'Ey Ali, yerine birini halife tayin et.'* Ali: *'Ben yerime kimseyi tayin etmem. Rasûlullah'ın kendi yerine birini tayin etmediği gibi ben de tayin etmiyorum. Kendi aranızda birini tayin edin'* dedi. Ali'nin şehit düşmesinden sonra Kays b. Sa'd b. Ubade, Hasan'a *radıyallahu anhum* halife olarak biat edince insanlar da Hasan'a biat ettiler.

Hasan'nın *radıyallahu anh* halife seçilmesi hicri 40'lı yıllara tekabül etmektedir. Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* vefatı ise hicri 10 yılında gerçekleşti. Rasûlullah'ın vefatından otuz yıl sonra Hasan'a biat edildi.

1. *Ölmüş olan bir insanın tekrardan dünyaya dönmesi.*

Nitekim Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur:

"Hilafet, ümmetimde otuz yıl sürecektir. Bundan sonra saltanat gelecektir." [2]

İbni Kesir, *'El-Bidaye ve'n Nihaye'* kitabında bu rivayeti aktardıktan sonra şöyle der: *'Hasan'ın hilafeti ile Raşid Hilafet dönemi bitmiştir.'*

İmam Ahmed'in naklettiği bir rivayette Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle der:

"Benim ümmetimde Nübüvvet, Allah'ın dilediği kadar olacaktır. Daha sonra Allah dilediğinde Nübüvveti kaldıracak sonra Raşid Hilafet gelecektir. Raşid Hilafet Allah'ın dilediği kadar kalacak, sonra Allah, Raşid Hilafet'i kaldıracaktır. Sonra ısırıcı mülk gelecektir. Isırıcı mülk, Allah'ın dilediği kadar kalacak, sonra Allah ısırıcı mülkü kaldıracaktır. Sonra cebrî mülk (diktatörlük) gelecektir. Daha sonra Nübüvvet menheci üzerine hilafet geri gelecektir."

Hasan *radıyallahu anh*, insanların biatini mutlak olarak kabul etmiyor, bazı şartlar dahilinde halife olabileceğini söylüyordu. Hasan, biati şu söz üzerine aldı: *'Kitaba, Sünnete ve Raşid Halifelerin sünnetine bağlı kalacağıma, kiminle harp edersem harp edeceğinize ve kiminle sulh yaparsam da sulh yapacağınıza dair bana biat edeceksiniz.'* Hasan, bu şartları öne sürerek daha sonra yapılacak olan sulha hazırlık yapmış oluyordu. Çünkü Hasan, baştan beri Muaviye ile aralarında olan ihtilafın bitmesini istiyordu.

Nitekim Hasan bununla müjdelenmiştir. Buhari'de geçen bir rivayette Rasûlullah, Hasan ve Hüseyin *radıyallahu anhum* yanındayken Hasan'ı öperek dedi ki:

"Benim bu oğlum seyyiddir. Umulur ki Allah bunun eli ile iki mümin taifenin arasındaki sorunu sulh eder."

Abdullah b. Sebe ve taraftarları, Hasan'ın sulha meyilli olduğunu anlayınca sulhun olmaması için birtakım faaliyetlere başladılar. İlk olarak insanları Şam ehli ile savaşması için ayaklandırmaya başladılar. Hasan da bunun önünü alamayınca savaş kararına onay verdi ve ordunun hazırlanmasını emretti. Fakat Hasan'ın niyeti savaşmak değil sulh yapmaktı. Bununla beraber Hasan, Haricilerin babasına yaptıklarını çok iyi bildiği için dikkatli bir şekilde hareket etmeye çalışıyordu. Nasıl ki Hariciler, Ali ile beraber savaşa çıktılar ve Ali'ye kâfir diyerek karşı çıktılar ise aynısını Hasan'a da yapabilirlerdi.

Hasan'ın niyetinde savaşmak yerine müzakere yolu ile anlaşmak olduğu için, savaş işini ağırdan aldı. Savaş alanına geç gitmek için orduyu yavaşlatacak birtakım emirler verdi. Bu arada Muaviye de sulh olması için elçilerini Hasan'a gönderiyordu. Uzun görüşmeler sonunda Hasan gizli bir şekilde hilafeti Muaviye'ye bazı şartlarda bıkacağına dair sulh yapma kararı aldı. Hasan sulh kararını aldıktan sonra atının üstünde insanlara seslendi ve dedi ki: *'Ey insanlar! Ben sizden kiminle savaşırsam savaşacaksınız, kiminle barış yaparsam da barışacaksanız diye söz almıştım. Ben bu işten elimi çekiyorum. Bu işi Muaviye'ye bırakıyorum.'* Hasan bu sözü söyler söylemez hemen biri bıçakla saldırarak baldırına bıçak darbesi vurdu. Fakat Hasan, atın üzerinde olduğu için darbe ölümcül olmadı. İkinci bir suikast ise sulh için yapılan görüşmeler esnasında gerçekleşti. Biri bıçakla saldırdı ve bıçağı kemiğine sapladı. Hasan'a yine bir şey olmadı.

Hasan'ın niyetinde savaşmak yerine müzakere yolu ile anlaşmak olduğu için, savaş işini ağırdan aldı. Savaş alanına geç gitmek için orduyu yavaşlatacak birtakım emirler verdi. Bu arada Muaviye de sulh olması için elçilerini Hasan'a gönderiyordu.

Sulhu istemeyenlerin tüm çabalarına rağmen sulh gerçekleşti. Hasan bazı şartlar koşarak hilafeti Muaviye'ye bıraktı.

Sulhta Koyulan Şartlar

1.Şart: Kitap, Sünnet ve Raşid Halifelerin yoluna tabi olunacaktır.

Bu şart, Hasan'ın *radıyallahu anh* yanında veya, Şia'nın yanında meselenin itikadi olmadığının en açık delillerindendir. Şayet ehlibeyt ve Şam ehli arasında veya Ebu Bekir ve Ömer *radıyallahu anhum* arasındaki ihtilaf, itikadi olmuş olsaydı, Hasan

2. *Ebu Davud, Tirmizi*

ne hilafeti Muaviye'ye bırakırdı ne de şart olarak Raşid Halifelerin yoluna tabi olmayı şart koşardı.

2. Şart: Var olan mallarımıza dokunulmayacak.

Hasan hem emirlik dönemlerinde elde ettikleri hem de Rasûlullah'ın Abdulmuttaliboğulları'na fey olarak bıraktığı malların kendilerinde kalmasını talep etti. Muaviye de bunu kabul etti.[3]

3. Şart: Geçmişte yaşanan olaylar silinecek ve taraflar hiçbir şekilde hak talebinde bulunmayacak.

Şartlar arasında en önemli olanı budur. Çünkü Osman'ın şehadetinden sonra yaşanan olayların temeli kısas talebinde bulunmaktı. Nitekim İslam düşmanları bunun üzerinden propagandalarını yaparak ümmetin ihtilafını ve parçalanmasını sağlıyorlardı.

Abdullah b. Sebe ve taraftarlarını asıl rahatsız eden madde budur. Çünkü bunlar mezheplerini bunun üzerine kurmuş ve bütün fitneyi bunun üzerine çıkarıyorlardı. Her iki taraf da hak talebinden vazgeçtiklerinden dolayı, bu insanların fitne yapacakları araçları kısmen ortadan kalkmış oldu.

4. Şart: Bu madde ihtilaflıdır. Tarih kitaplarında iki rivayet varid olmuştur.

Birinci Rivayet: Muaviye, Hasan'a *radıyallahu anhum* yolladığı sulh mektubunda diyor ki: *'Ben öldüğümde sen yaşıyorsan hilafet senin hakkındır. Sana bu konuda söz veriyorum.'* [4]

İkinci Rivayet: Hasan, Muaviye'ye yolladığı sulh mektubunda diyor ki: *'Sen öldüğünde bu iş mülke/saltanata dönüşmeyecek ve Müslümanlar halifeyi şura ile seçeceklerdir.'* [5]

Bu iki rivayeti ele aldığımızda muhakkik olan tarihçiler, birinci rivayetin olmasının mümkün

---

3. *Hasan b. Ali radıyallahu anh, vallahi Muaviye'yi radıyallahu anh dağlar gibi büyük askerî birliklerle karşıladı. Bunun üzerine Amr b. As radıyallahu anh, Muaviye'ye: 'Ben vallahi, öyle askerî birlikler görüyorum ki, bunlar kendileri gibi (sayıca ve keyfiyetçe) akran olan birlikleri öldürmedikçe geri dönmezler' dedi. Muaviye de Amr'a -ki vallahi Muaviye, bu iki adamın hayırlısıdır- şu cevabı verdi: 'Ey Amr, söyle bakalım! Şunlar (bizimkiler) öbürlerini, öbürleri de şunları öldürseler Müslümanların işlerini kim benim adıma yürütecek, kim kadınlarının, yetimlerinin bakımını benim adıma üzerine alacak?' Sulh yapmak için, Kureyş'in Ben-i Abdişşems boyundan iki kişiyi yani Abdurrahman b. Semure ve Abdullah b. Amir'i radıyallahu anhum, Hasan'a gönderdi. Bunlara: 'Haydi, şu zata gidin, ona (sulh yapmak istediğimizi) söyleyin. (Hilafet arzusundan vazgeçmesini) talep edin, (buna mukabil ne isterlerse) verin!' dedi. Bunlar Hasan'ın yanına gidip huzuruna çıktılar. (Muaviye'nin tenbihine uygun olarak) Konuştular. (Hilafeti Muaviye'ye bırakması hâlinde ne isterse vereceğini) söylediler. Hasan onlara: 'Bizler Abdulmuttalib'in oğullarıyız. Beytu'l maldan bir hissemiz var. Bu ümmet (ihtiyaç karşısında mal için) kanını israf etmeye başladı. (Beytu'l maldan bize ayrılacak hisse nedir?)' dedi. Onlar: 'Muaviye size şunları teklif ediyor, hilafetten vazgeçmenizi talep ediyor, mukabilinde ne istediğinizi soruyor' dediler. Hasan: 'Sizin bu vaatlerinizi bize kim tekeffül edecek?' dedi. Elçiler: 'Sana biz tekeffül ediyor, garanti veriyoruz!' dediler. Hasan her ne talepte bulundu ise hepsine: 'Biz tekeffül ediyoruz!' diyerek teminat verdiler. Böylece Hasan, Muaviye ile sulh yaptı. Hasan-ı Basri rahimehullah demiştir ki: 'Ben Ebu Bekir'i işittim şöyle demişti: 'Rasûlullah'ı minberde gördüm, yanında Hasan b. Ali vardı. Bazen halka yöneliyor, bazen Hasan'a yöneliyor ve: 'Şu oğlum, seyyiddir. Umulur ki, Allah bununla iki muazzam Müslüman orduyu sulha kavuşturacak' diyordu." (Buhari, Fiten)*

4. *Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla... Hasan b. Ali'ye Muaviye b. Ebu Süfyan'dan; Ben seninle, benden sonra hilafetin sana ait olması hususunda anlaştım. Bu konuda Allah ve Peygamberi kefil gösteriyor ve sana söz veriyorum. Sana karşı hiçbir entrika çevirmeyecek ve düşmanlık yapmayacağım. Kim sözünden dönerse Allah'ın en şiddetli azabı onun üzerine olsun.' (Belazuri, Ensab 3.cilt)*

5. *Rahman ve Rahim olan Allah ın adıyla... Hasan b. Ali ile Muaviye arasında (hilafete geçtikten sonra) Muaviye'nin Allah'ın kitabı, Rasûlünün sünneti ve Hulafa-i Raşidin'in sireti üzere amel etmesi, kendinden sonra veliaht tayin etmemesi ve kendinden sonraki halifenin şura ile belirlenmesi, insanların mallarına, canlarına ve ailelerine eman vermesi, bana karşı gizli ve açık hiçbir entrikada bulunmaması ve dostlarımdan hiçbirine bir şey yapmayacağı şartı ile ona hilafeti teslim edeceğime dair bir anlaşmadır. Buna Abdullah b. El-Haris ve Amr b. Seleme şahittir.' (Belazuri, Ensab 3.cilt)*

olmadığını belirtmişlerdir. Bunu şu gerekçelerle izah etmişlerdir:

'Hasan yaşarken bile babasına bu işlerden vazgeçmesini tavsiye etmiştir: 'Ey Babacığım! Sen bu insanların nankörlüğünü görmüyor musun? Sen bu insanların yaptıklarını görmüyor musun? Allah'a yemin olsun! Bu yaşananlar bize gösterdi ki, Allah Nübüvveti ve hilafeti bu evde toplamaya razı olmadı.' Bu şekilde babasını hilafetten vazgeçirmeye çalışan birinin tekrardan hilafeti kendi şahsında istemesi makul değildir.'

'Hasan, kendi hilafet döneminde başa geçmeden önce hilafeti Muaviye'ye bırakmak için ön hazırlıklar yaptı. Nitekim insanlardan şu söz üzere biat almıştır: '...Kiminle sulh yaparsam, sulh yapacağınıza dair bana biat edeceksiniz.' Yine Hasan vefat edeceği sırada Hüseyin'e radıyallahu anh hilafeti istememe konusunda nasihat ediyor: 'Sakın bu işe yeltenme! Allah hilafetle Nübüvveti bir evde toplamayacaktır. Bu isteğinden vazgeç.'

'Hüseyin radıyallahu anh kıyam edip halifeliğini öne sürerken sebep olarak bu konuyu ileri sürmemiştir. Yani: 'Muaviye; ölünce, halifeliği Hasan'a devredeceğine dair bize söz vermişti. Halifeliği Yezid'e devrederek hainlik yapmıştır' dememiştir. Bu konu hakkında herhangi bir rivayet de sabit olmamıştır.'

Bu ve benzeri nedenlerden dolayı muhakkik olan tarihçiler birinci rivayeti kabul etmemişlerdir. O zaman son şartta sahih olan, Hasan'ın Muaviye'ye radıyallahu anhum hilafetin şura ile olmasını şart koşarak halifeliği bırakmasıdır.

Hasan'ın Şehit Edilmesi

Hasan, halifeliği Muaviye'ye bıraktıktan sonra Medine'ye döndü. Medine'de on seneye yakın ikamet etti. Fakat bu zaman içerisinde üç kere suikastle zehirlendi. Fakat bu zehirlenmeler ölümcül olmadığı için Hasan'a fazla zarar vermedi. Daha sonra yapılan başka bir zehirleme girişiminde, istenilen elde edilmişti. Çünkü zehir çok tesirli olan bir zehirdi. Hasan uzun bir süre hasta bir şekilde yaşadıktan sonra şehit düştü.

Hasan'ı kimi zehirledi? Bunun hakkında kesin bir delil yoktur. Şia kaynaklarında olay şöyle aktarılmakta: Muaviye, halife olarak Yezid'i seçeceğini ilan edince Yezid, Hasan'ın karısı olan Ca'de binti El-Eş'as b. Kays'a haber yolluyor. Ona diyor ki: *'Hasan'ı zehirlersen seninle evlenirim.'* Bunun üzerine Hasan'ın karısı, içeceğe zehir koyarak Hasan'ı zehirledi.

Bu rivayet sadece Şia kaynaklarında mevcuttur. Nitekim Ehli Sünnet âlimleri, bu rivayetin ravilerinin hepsinin yalancı ve aşırı Şii olduğunu söylemişlerdir.

Biz bu rivayeti sahih kabul etsek dahi Yezid'in Hasan'ı katlettirmesi makul değildir. Bunun nedenleri olarak şunları söyleyebiliriz:

- Hüseyin'in, Yezid'e karşı ayaklandığı zaman sebep olarak bunu öne sürmesi gerekirdi. Gelen rivayetlerin hiçbirinde böyle bir rivayet yoktur.
- O dönemde birinin öldürülmesi gerekseydi, Hasan'ın değil Hüseyin'in katledilmesi gerekirdi. Çünkü Muaviye ve Yezid'in halifeliğine en çok karşı çıkan ve insanları etkileyecek kişi, hiç şüphesiz Hüseyin *radıyallahu anh* idi.

Hasan'ı öldürenlerin tam olarak bilinmemesiyle beraber şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Hasan'ı şehit edenler sulhu baştan beri hazmedemeyen İslam düşmanı olan insanlardır. Ayrıca Hüseyin ve Abdullah b. Zübeyir *radıyallahu anhum*, Yezid'e biat etmemiş ve rahatsızlıklarını her ortamda dile getirmişlerdi. Hasan ise sürekli olanlara nasihat etmiş ve onlar da Hasan'ı dinlemişlerdi. Bu durumda Hasan'ın katledilmesi bu özelliğinden kaynaklanıyordu. Fitneyi arzulayanlar, sulh sürecinde aleyhlerine olanı, Hasan'ı öldürmekle lehlerine döndürmek isteyerek onu katletmiş olabilirler.

Bu dönemde Abdullah b. Sebe ve taraftarlarının oynadıkları rol, sulhun önüne geçmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaktı. Ki bundan dolayı Hasan'ı bunlar da öldürmüş olabilirler.

Davamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Zor Günlerin Adamı Sadık İnsan;
İnfakı

Şeytan, malın azalması ya da bitmesiyle kişiyi korkutarak infak yapmaktan alıkoymaya çalışır. Maalesef birçok insan bu tuzağa düşmüş ve bu korkulardan ötürü infak yapamaz olmuştur. Allah, şeytanın bu şekilde insanlara yanaşacağını bildiği için Müslümanları uyarmış ve infakın malı azaltmadığını bilakis infak edilen malın yerini dolduracağını bildirmiştir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Bize iyilikte bulunan kimse yoktur ki onun karşılığını vermiş olmayalım. Ama sıddık bundan müstesnadır. Onun bize öyle iyilikleri vardır ki, onların karşılığını Allah kendisine kıyamet günü verecektir. Hiç kimsenin malı bana Ebu Bekir'in malı kadar yarar sağlamamıştır. Eğer insanların içerisinde bir dost edinecek olsaydım Ebu Bekir'i edinirdim. Ama arkadaşınız sadece Allah'ın dostudur." [1]

"Bana Ebu Bekir'den daha çok faydası dokunan kimse olmamıştır. O canıyla ve malıyla beni destekledi, kızını benimle evlendirdi." [2]

1. *Müslim*
2. *Taberani*

Ömer *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Peygamber bir gün bizlere sadaka vermemizi emretti. O sıralarda mal bakımından oldukça zengindim. Kendi kendime: 'Ebu Bekir'i geçebilmem ancak bugün olabilir' dedim ve malımın yarısını getirdim. Peygamber: 'Aile efradına bir şey bıraktın mı?' diye sordu. 'Evet, bunun kadar da onlara bıraktım' cevabını verdim. Biraz sonra da Ebu Bekir geldi. Peygamber ona da: 'Ey Ebu Bekir! Sen aile efradına ne bıraktın?' dedi. O da: 'Onlara Allah'ı ve Rasûlü'nü bıraktım' dedi. Bunun üzerine onu hiçbir zaman geçemeyeceğimi anladım." [3]

Hişam bin Ümeyye babasının şöyle dediğini rivayet eder:

3. *Ebu Davud*

"Ebu Bekir'in Müslüman olduğunda kırk bini vardı. Bunları Allah yolunda infak etti. Yedi kişiyi azad etti ki bunların hepsi Allah yolunda işkence gören kimselerdir..." [4] [5]

Ayet ve Hadislerle İnfakın Fazileti

Kur'an ve Sünnet'te infakın faziletini gösteren birçok delil vardır. Allah ve Rasûlü bazen infak etmeye teşvik ederken bazen ise infak etmeyenleri kınayarak infakın önemine dikkat çekmiştir. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) 'İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın.' (denilecek)." [6]

"Mallarını Allah yolunda harcayanların durumu, bir tanenin durumu gibidir ki, yedi başak bitirmiş ve her başakta yüz tane var. Allah dilediğine daha da katlar. Allah'ın rahmeti geniştir. O her şeyi bilir. Allah yolunda mallarını infak eden, sonra verdiklerinin arkasından başa kakmayı, gönül incitmeyi uygun görmeyen kimselerin Rabbleri yanında mükâfatları vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar, üzülmeyeceklerdir." [7]

Kur'an ve Sünnet'te infakın faziletini gösteren birçok delil vardır. Allah ve Rasûlü bazen infak etmeye teşvik ederken bazen ise infak etmeyenleri kınayarak infakın önemine dikkat çekmiştir.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Rasûlullah kudsi bir hadiste Allah'ın şöyle söylediğini haber verdi: 'Sen infak et, ben de sana infak edeyim.' Peygamberimiz devamla dedi ki: 'Allah'ın eli doludur. Gece ve gündüz (boyu yapılan) arkası kesilmez infaklar onu azaltmaz. Yer ve göğün yaratılışından beri Allah'ın infak ettiklerini düşünün! Bunlar, O'nun elindekinden hiçbir şey eksiltmemiştir.' " [8]

Ebu Hureyre'nin rivayet ettiği başka bir hadiste Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Adamın biri sahra gibi bir yerde dolaşırken buluttan bir ses duydu: 'Haydi git falanın bahçesini sula!' O bulut doğruca gidip bir kayalığa suyunu kovadan boşaltır gibi boşalttı. Derken sel yollarından birisi bu suların tamamını akıtmaya başladı. Adam da akan suyun ardından gitti. Bir de ne görsün, bir adam suyu bahçenin her tarafına kürekle gezdiriyor.

Ona sordu:

— Ey Allah'ın kulu senin ismin nedir?

— İsmim filandır. Bakıyor ki buluttan duyduğu ismin aynısı.

O da ona soruyor:

— Ey Allah'ın kulu neden ismimi sordun?

— Şu suyu getiren bulutun içinden bir ses duymuştum. 'Haydi git falanın bahçesini sula!' diyordu. Şimdi görüyorum da o filan sensin. Söyle bakalım burada böyle ne yapıyorsun?

— Gördüğün gibi buradan çıkacak mahsule bakıyorum. Onun üçte birini tasadduk ediyorum, üçte birini ben, çocuklarımla birlikte yiyorum. Bundan artan üçte birini de yine bu bahçeye harcıyorum." [9]

"Kulların sabaha kavuştuğu hiçbir gün yoktur ki, iki melek inip biri: 'Allah'ım! İnfak eden kimsenin infak ettiği malın yerine daha iyisini ver!' Öbürü: 'Allah'ım! İnfak etmeyip elinde tutanın (cimrinin) malına telef ver!' demesinler." [10]

İnfak, maddi durumu kötü olan Müslümanların sıkıntılarını giderir.

Cerir *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Rasûlullah'a üst başları olmayan, ayakları çıplak, kaplan postu gibi çizgili peştemallerine ya da abalarına sarınmış ve kılıçlarını kuşanmış bir grup insan geldi, çoğu hatta hepsi Mudar kabilesindendi. Onların bu muhtaç durumunu görünce

4. Taberani
5. Not: Rivayetler Mahmud El-Mısri'nin Hayatu's Sahabe kitabından alındı.
6. 9/Tevbe, 34-35
7. 2/Bakara, 261-262
8. Buhari
9. Müslim
10. Buhari, Müslim

Peygamberin yüzü bir hoş oldu. Odasına girip çıktı, sonra Bilal'e ezan okumasını emretti. Okudu, kamet getirdi ve namaz kıldırdı. Namazdan sonra insanlara hitap edip şöyle buyurdu: 'Ey insanlar! Sizi tek bir insandan yaratan Rabbinizden korkun!' [11] *Bu ayeti 'görüp gözetmektedir'e kadar okudu. Sonra Haşr suresindeki: 'Ey iman edenler, Allah'tan korkun, kişi yarın için ne hazırlayıp önceden gönderdiğine bir baksın!' mealindeki ayeti de okudu. Sonra sözüne şöyle devam etti: '...Herkes dirheminden, dinarından, elbisesinden, buğday ve hurmasından tasadduk etsin. Hatta yarım hurma ile bile olsa sadaka verin.' Bunun üzerine insanlar getirmeye başladılar. Baktım ki, getirilen sadakalardan yiyecek ve elbiseden' iki yığın olmuş. Allah Rasûlü'nün yüzünün sevinçten parladığını gördüm. Bunun üzerine Peygamber şöyle buyurdu: 'Her kim İslam'da güzel bir çığır açarsa, hem yaptığının ecrini ve hem de onunla amel eden başkalarının ecrini, amel edenlerin ecrinden hiçbir şey eksilmeksizin alır. Kim de İslam'da kötü bir çığır açarsa, hem yaptığının günahını, hem de onu yapanların günahını, yapanların günahlarından hiçbir şey eksilmeksizin yüklenir.' "* [12]

Eskiden maddi imkânsızlıklardan Müslümanların yaşadığı sıkıntılar olduğu gibi, günümüzde de Müslümanların maddiyattan kaynaklı yaşadığı birçok sıkıntı vardır. Bu sıkıntıların giderilmesi için eskiden olduğu gibi maddi durumu iyi olan Müslümanların infak etmesi gerekir. Burada hemen şunu hatırlatmakta fayda vardır; Birçok Müslüman, maddi durumu iyi olmadığından ötürü infak yapamadığını söyler. Oysa herkes gücü nispetinde infak eder. Rivayete dikkat edilirse infak yapan Müslümanların durumunun pek iyi olmadığı anlaşılır. Bugün Müslümanlar kendi şahsi tüm ihtiyaçlarını gideriyor, arta kalan bir şey olursa infak ediyorlar. Böyle olunca da Müslümanların sıkıntıları bir türlü giderilemiyor. İnfak, ertelenmemeli bilakis kendi ihtiyaçlarımız gibi ilk sıralarda olmalı. Ancak böyle olursa İslam kardeşliğini yerine getirmiş oluruz. Sevdiklerimizden infak etmek gerekir:

"Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir." [13]

"Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır." [14]

Bera bin Azib *radıyallahu anh* bu ayetin nüzul sebebi ile ilgili şöyle der:

"Bu ayet ensar hakkında nazil oldu. Ensar hurma toplama mevsiminde kestiği hurmalardan Mescid-i Nebevi'ye getirir ve iki direk arasına bağlanmış bir ipe asarlar, fakir muhacirler de onlardan yerlerdi. Bazıları, oraya konan hurma salkımının çokluğuna bakarak, bir beis yoktur düşüncesiyle, iyi hurma salkımı arasına kötü hurmaları da katıp oraya astı. Bunun üzerine bu ayet indi." [15]

Allah *subhanehu ve teâlâ* bizden temiz ve güzel şeyleri infak etmemizi istemiştir. Bunun sebebini İbni Abbas *radıyallahu anh* şöyle açıklar:

"Allah mümin kullarına, mallarının en temiz, en güzel olanlarından infakta bulunmayı emrediyor; mallarının kötü olanlarını tasaddukdan da menediyor. Çünkü Allah temizdir ve ancak temiz olanı kabul eder. Bunun içindir ki: 'Kendiniz göz yummadan alıcısı olmadığınız şeyleri vermeye kalkmayın. Böyle şeyleri kabulde Allah sizden daha müstağnidir. Dolayısıyla hoşlanmadığınız şeyleri Allah için vermeye kalkmayın' buyurmaktadır." [16]

Evet, Allah temizdir ve ancak temiz olanı kabul eder. Ondan dolayı infak edilen şeyler; Müslümanların işine yarayan temiz ve güzel şeyler olmalı. Çürük, bozuk, eski veya işe yaramayan

11. 4/Nisa, 1
12. Müslim
13. 3/Âl-i İmran, 92
14. 2/Bakara, 267
15. Taberi
16. Tefsiru'l Kur'anu'l Azim

şeyler olmamalı. Sahabenin hayatına baktığımızda bu şuur ile hareket ettiklerini ve mallarının en güzellerinden infak ettiklerini görüyoruz.

Enes *radıyallahu anh* anlatıyor:

"Ebu Talha, Medine'de en çok hurmalığı olan bir kişi idi. En çok sevdiği de Beyruhâ adındaki bahçesi idi. Mescidin karşısında bulunuyordu, Allah Rasûlü oraya girip tatlı suyundan kana kana içerdi. 'Siz sevdiğiniz şeylerden harcayıncaya kadar gerçek iyiliğe asla erişemezsiniz' mealindeki ayet nazil olunca, Ebu Talha şöyle dedi:

— Ey Allah'ın Rasûlü! Allah: 'Siz sevdiğiniz şeylerden harcayıncaya kadar gerçek iyiliğe asla erişemezsiniz' buyuruyor. Benim ise en kıymetli ve sevimli malım Beyruhâ'dır. Bu, Allah için bir sadakadır. Bu sadakanın hayrını ve onun Allah katında bir ahiret azığı olmasını umuyorum. İstediğin ve münasip gördüğün yere onu da katıver.

Allah Rasûlü cevaben şöyle dedi:

— Ne hoş! İşte gerçekten kazançlı olan mal budur. Senin söylediklerini duydum. Bu bahçeyi yakınların arasında paylaştırmanı uygun buluyorum.

Bunun üzerine Ebu Talha şöyle dedi:

— Tavsiyeni yaparım, ey Allah'ın Rasûlü!

Sonra da o bahçeyi akrabaları ve amcasının oğulları arasında bölüştürdü." [17]

İnfak, malı azaltmaz. Şeytan, malın azalması ya da bitmesiyle kişiyi korkutarak infak yapmaktan alıkoymaya çalışır. Maalesef birçok insan bu tuzağa düşmüş ve bu korkulardan ötürü infak yapamaz olmuştur. Allah, şeytanın bu şekilde insanlara yanaşacağını bildiği için Müslümanları uyarmış ve infakın malı azaltmadığını bilakis infak edilen malın yerini dolduracağını bildirmiştir.

"De ki: 'Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Siz hayra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.' " [18]

Ebu Bekir *radıyallahu anh* bu konuda vahyin mektebine nefsini teslim etmişti. O, malın verdikçe azalmayacağını bilakis kalıcı olacağını öğrenmişti. O, Rasûl'ün şu sözlerini işitmişti:

"Sadaka maldan hiçbir şey eksiltmez." [19]

Ebu Bekir'in bu ahlakı Müslümanlar arasında dirilmelidir. Hususen kapitalizm dininin insanları esir aldığı ve akideleriyle oynadığı bu dönemde... İslam, malın ve canın cihadıyla ikame edilebilir. Bundan dolayı Rabbimiz: *"Mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler"* der birçok ayette. Mal ile cihad, yani infak yani sadaka... Zindanlarda Ebu Bekirlerin kendilerine el uzatmasını bekleyen nice Müslümanlar var. Orduların içinde saflar halinde dizilmiş: *'Her şeyimi getirdim aileme de Allah'ı ve Rasûl'ünü bıraktım'* sözünü duymak isteyen nice yiğit var. *'İşte bu Ebu Bekir! Hiç kimsenin malı bana onun malı kadar yararı dokunmamıştır'* demek isteyen nice öncüler var. Birçok sahada Ebu Bekir'in ahlakıyla ahlaklanmış, Müslümanlara ihtiyacımız var. Hem de tarihte hiç olmadığı kadar.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

17. *Buhari, Müslim*

18. *34/Sebe, 39*

19. *Müslim*

emreacar@tevhiddergisi.com

EMRE ACAR

Rahman'ın Arşının Altında Gölgelenenler;

Soylu ve Güzel Bir Kadın Zinaya Davet Ettiğinde: 'Ben Allah'tan Korkarım' Diyen Adam

Değerli kardeşim! Zina, hiçbir gölgenin olmadığı mahşer gününde Rahman'ın arşının altında gölgelenmenin önünde engeldir. Lezzeti, saniyeyle anlatılmayacak kadar kısa süren bir günahla Rahman'ın arşının altında gölgelenmeyi tepmek, akıl kârı değildir. Üzerinde durduğumuz hadis-i şerif, bizlere bunu hatırlatmaktadır.

Ebu Hureyre'den radıyallahu anh rivayetle Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Yedi sınıf insan var ki, Allah onları hiçbir gölgenin olmadığı günde (mahşer meydanında) kendi gölgesinde gölgelendirecektir. Adil imam/yönetici, Allah'a ibadetle yetişen genç, kalbi mescidlere bağlı olan adam, birbirlerini Allah için seven ve onun rızası için bir araya gelip onun için ayrılan iki adam, soylu ve güzel bir kadın kendisini zinaya davet ettiğinde: 'Ben Allah'tan korkarım' diyerek onu reddeden adam, sağ elinin haber verdiğinden sol elinin haberi olmayacak kadar gizlice sadaka veren kişi, bir de yalnız başına Allah'ı zikredip de gözleri yaşla dolan kimse." [1]

1. Buhari, Müslim

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Haram ve helalin hudutlarını belirleyen Allah'a hamd, şeriatın bu hudutlarını beyan ve muhafaza eden Rasûlullah'a, onun ashabına salât ve selam olsun.

Rasûlullah'ın sallallahu aleyhi ve sellem buyurduğu üzere:

"Haram da, helal de açıktır." [1]

İslam bu konuları dolunayın netliği gibi berrak ve açık kılmıştır. Zina ve ahkâmları da bunlardan biridir. Üzerinde durduğumuz hadis-i şerifte Peygamber: *"Soylu ve güzel bir kadın kendisini zinaya davet ettiğinde: 'Ben Allah'tan korkarım' diyerek onu reddeden adam"* buyruğu ile zina ve Allah'tan korkma kavramlarına yer vermiştir.

1. Buhari, Müslim

İslam'ın her meseleyi izah etmesinin sebebi, sapık olanlar ile doğru olanların yolunun belli olmasıdır. Kur'an ve Sünnet, bizlere zinanın hükmünü birçok nasta açıklamıştır. Ta ki ondan uzaklaşalım, isyankâr zümresinden olmayalım. Bu, Allah'ın kullarına olan merhametidir.

Fakat insanların kalbine ilham edilen fücur ve şeytanın tuzakları Rabblerinin merhametini onlara unutturmakta ve haramlara karşı bir meyil oluşturmaktadır. Bir taraftan nefsin talebi, bir taraftan da şeytanın kurduğu şehvet tuzakları, özellikle şu dönemde Müslümanı çepeçevre kuşatmakta, Allah'a kulluğunun önünde büyük engel teşkil etmektedir. Büyük şehirlerde yaşayanlar ve özellikle de genç ve bekâr olanlar için şeytanın bu tuzakları daha fazladır. Rabbimden temennimiz, şehvetimizin esiri ve şeytanın habis aleti olmamaktır. Allahumme âmin.

Değerli kardeşim! Zina haram ve büyük günahlardandır. Allah nikâh yoluyla kadınla beraberliği meşru kılmıştır. Hatta buna ecir nispet etmiştir. Fakat haram yolla kadınla beraber olmayı yasaklamıştır. Bu fiil için de ceza belirlemiştir.

Değerli kardeşim! Zina haram ve büyük günahlardandır. Allah nikâh yoluyla kadınla beraberliği meşru kılmıştır. Hatta buna ecir nispet etmiştir. Fakat haram yolla kadınla beraber olmayı yasaklamıştır. Bu fiil için de ceza belirlemiştir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"...'Sizden birinin eşiyle cinsel münasebetinde sadaka vardır.' Sahabe: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Şehevi arzumuzu yerine getirmekte sevap olur mu?' dediler. Peygamber: 'Ne dersiniz? Bu arzuyu haram yolla giderseniz, size günah olur mu? Olmaz mı? İşte arzunuzu helal yoldan giderdiğiniz takdirde, sizin için sevap ve mükâfat vardır.' " [2]

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o, çirkin bir hayâsızlık ve kötü bir yoldur." [3]

Allah, ayet-i kerimede zinanın haramlığının yanında, hayâsızlık olduğuna da vurgu yapmıştır. Zina edenler Allah'a karşı hayâsız olduğu gibi, insanlar arasında da hayâsızdır. Birbirini tanımayan kadın ve erkeğin birlikteliği ve birbirlerine bedenlerini sunması hayâsızlığın son noktasıdır.

2. *Müslim*
3. *17/İsra, 32*

Naslar gösterir ki, hayâ imandandır. Bu nedenle en çok muhafaza edilmesi gereken bir duygudur.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Hayâ imandan bir şubedir." [4]

"Hayâ ancak hayır getirir." [5]

İnsanların avret yerlerini birbirlerinden gizlemesi fıtrattandır. Nas olmasa bile fıtratı düzgün olanlar birbirlerinden avret yerlerini muhafaza ederler. Bu konunun en güzel örneği Âdem *aleyhisselam* ile Havva'dır. Onlar şeytanın tuzağına düşerek yasaklanmış ağaçtan yemişlerdi. Bu isyanlarından dolayı Allah *subhanehu ve teâlâ* onların avret yerlerini açığa çıkardı ve cennetten kovdu. Âdem ile Havva kendilerine emir gelmemesine rağmen avret yerleri açılınca hemen cennetteki ağaçların yaprakları ile örtündüler. İşte Âdem ile Havva'nın bu ameli, avret yerlerini kapatmanın, bir başkasının önünde açmamanın hayâdan ve fıtrattan olduğunu gösterir. Bu nedenle Allah, ayet-i kerimede zinayı hayâsızlık olarak isimlendirmiştir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an-ı Kerim'de müminleri, özellikleriyle tanıtmıştır. Onlar için somut bir tanım yapmamıştır. Bu nedenle mümin, ancak özelliği ile bilinir. Zina yapmak müminlerin özelliklerinden değildir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa ağır bir ceza ile karşılaşır." [6]

Ben-i Âdemin en büyük imtihanı kadındır. O kadar ki Rasûlullah, kadını fitne olarak nitelendirmiştir.

Usame bin Zeyd *radıyallahu anh* anlatır, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Erkekler için kadınlardan daha zararlı bir fitne unsuru bırakmadım." [7]

4. *Buhari, Müslim*
5. *Buhari, Müslim*
6. *25/Furkan, 68*
7. *Buhari, Müslim*

İslam'ın fitneye karşı bakışı, şu şekilde Kur'an'da yer almaktadır:

"Fitne adam öldürmekten daha büyük (bir suç ve günah)tır." [8]

Peygamber yukarıdaki hadiste, kadını fitne diye isimlendirerek, kadın imtihanının büyüklüğüne ve tehlikesine işaret etmiştir.

Değerli kardeşim! Bizden yıllar önce yaşamış Ben-i İsrail, kadın fitnesine yakalanmış ve bu fitne, onların helak olmasına sebep olmuştur. İslam, kadın fitnesini dünya fitnesi gibi tehlikeli görmüştür. Kendi kendimize sorsak, müşriklerin, münafıkların cenneti kazanamamasının ve birçok insanın cehennemi tercih etmesinin sebebi nedir? Muhakkak ki bunların başında dünya fitnesi yer almaktadır. İşte kadın fitnesinin tehlikesinin de dünya fitnesinden geri kaldığı bir yön yoktur.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

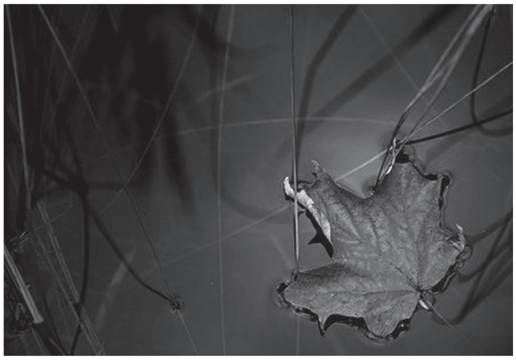
"Dünya yemyeşil, çekici ve tatlıdır. Allah, sizi dünyada halife kılmıştır ve ne yapacağınıza bakmaktadır. Dünyanın ve kadınların fitnesine karşı dikkatli olun. İsrailoğulları'nın karşılaştıkları ilk fitne kadın fitnesiydi." [9]

Esefle söylemek isterim ki, bu ümmetin ehli kitabı taklit edeceği Kur'an ve Sünnet'in bildirdiği hakikattir. Onları o kadar taklit edeceğiz ki şeytanlığın en üst seviyesine; anneyle zina etmeye kadar ulaşacaktır bu taklit. Şeytanın tüm tuzaklarından Allah'a sığınırız.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Siz, sizden öncekilere adım adım, karış karış, tabi olacaksınız. Hatta onlar kelerin deliğine girse, siz de gireceksiniz. Onlardan biri annesiyle zina etse siz de zina edeceksiniz. Sahabeler: 'Ya Rasûlullah! Bunlar Yahudi ve Hristiyanlar mı?' diye sorar. Peygamberimiz: 'Başka kim olabilir ki' diye buyurur." [10]

Haramın hepsi küfrün şubelerindendir ve imana zarar verir. Hepimizin bildiği üzere âlimler: *'Taatler imanı artırır, isyanlar ise imanı azaltır'* şeklinde bir kaide koymuşlardır. Bunu şeriat, birçok umumi nasta belirtmiştir. Fakat zinanın imanı azalttığı özel naslarda da belirtilmiştir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Zani, zina ettiği müddetçe mümin değildir." [11]

Zina, insanı ilk etapta küfre götürmese de imanı azalttığı için kişiyi zamanla küfre sürükler. Ki günah işleyen birçok insan psikolojik sorun yaşamaktadır. *'Hem günah işliyorsun, bir de namaz kılıyorsun, ahlaklı olmaya, Allah'a kul olmaya çalışıyorsun. Bu ne kadar doğrudur?'* şeklinde düşünce karmaşası, günahkâr insanı salih amel yapmaktan uzaklaştırır. İnsan, imanın ispatı olan amelleri terk edince de böylelikle küfre girmiş olur. Zina eden kişiler de aynı psikolojik sorunu yaşamaktadırlar.

Müslümanın canı koruma altındadır ve onu öldürmek haramdır. Toplumlar arasında kan davası varsa İslam aralarını bulma, kan dökmeme adına, yalanı bile meşru kılmıştır. Fakat İslam Müslümanın canını koruma altına alırken, zina eden kişiye aynı toleransı tanımamış, kanının akıtılmasına müsaade etmiştir. Bu bile zinanın ne kadar büyük bir günah olduğunu anlatmaya yeterlidir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Üç şeyden biri olmadıkça Müslümanın kanının dökülmesi helal olmaz: Zina eden evli, Cana karşı can, Dinini terk ederek İslam cemaatinden ayrılan." [12]

Değerli kardeşim! Zina ile alakalı buraya kadar yazdıklarımızı özetleyecek olursak;

- Zina, Allah'ın hudutlarını çiğneyen haramlardandır. Allah'ı gazaplandırır.
- Zina, küfrün şubelerindendir. İmanı azaltır.
- Zina, hayâsızlıktır. Fıtratı bozar.

8. 2/Bakara, 217
9. Müslim
10. İbni Mace

11. Müslim
12. Buhari, Müslim

- Zina, fitnedir. Adam öldürmekten daha büyük günahtır.
- Zina, müminlerin özelliklerinden değildir.
- Zina, müminin canını helal kılar.

Kendisinde bu kadar kötülüğü barındıran bir amele yönelmek, kalbi ölmüş olanların işidir. Ölü kalp, elemi hissetmez. Uyarılan kötülüklere karşı duyarsızdır. Canlı olan kalp için bir tane kötülüğü zikretmek dahi, o amelden uzaklaşması için yeterlidir. Zina kendisinde bu kadar kötülüğü barındırıyorsa en çok uzaklaşacağımız ve kendisine karşı Allah'tan en çok yardım isteyeceğimiz amel olmalıdır. Rabbimden temennimiz bizleri zinakâr zümresinden kılmamasıdır.

Zinanın Kısımları

Ferc ve Göz Zinası

Zinanın kısımları vardır. Bunları ferc ve göz zinası olarak özetleyebiliriz.

Ferc zinası; kadın ve erkeğin nikâh olmaksızın cimada bulunması, beraber olmasıdır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"İnsanları ateşe en çok sokan şey, iki oyuktur. Sahabeler: 'O iki oyuk nedir ey Allah'ın Rasûlü?' diye sordular. Peygamber: 'Ferc ve ağızdır. Peki, insanları cennete en çok sokan şeyleri biliyor musunuz? Bunlar, Allah'tan sakınmak ve ahlak güzelliğidir' diye cevap verir." [13]

"Kim bana dilini ve iki bacağı arasındakini (cinsel uzvunu) garanti ederse ben de ona cenneti garanti ederim." [14]

Göz zinası; mubah kılıcı bir sebep olmaksızın bir erkeğin yabancı bir kadına, bir kadının da yabancı bir erkeğe bakmasıdır.

Zinanın kısımları arasında en tehlikeli ve insanların en çok içine düştüğü zina çeşidi, göz zinasıdır. Ferc zinası için maddiyat ve ortam müsaitliği gibi birçok imkâna ihtiyaç varken, göz zinası için bunlar söz konusu değildir. Bu nedenle göz zinasının tehlikesi büyüktür.

Zinanın kısımları arasında en tehlikeli ve insanların en çok içine düştüğü zina çeşidi, göz zinasıdır. Ferc zinası için maddiyat ve ortam müsaitliği gibi birçok imkâna ihtiyaç varken, göz zinası için bunlar söz konusu değildir.

13. İbni Mace, İmam Ahmed
14. Buhari

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Mümin erkeklere söyle, bakışlarını indirsinler ve ırzlarını korusunlar. Mümin kadınlara söyle, bakışlarını indirsinler ve ırzlarını korusunlar." [15]

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Her insanın zinadan bir nasibi vardır. Gözler zina eder, onların zinası bakmaktır. Eller zina eder, onların zinası tutmaktır. Ayaklar zina eder, onların zinası yürümektir. Dudak zina eder, onun zinası öpmektir. Kalp meyleder ferc ise bunu ya doğrular ya da yalanlar." [16]

İbni Kayyım *rahimehullah* bu hadisle alakalı şunları söyler: *'Hadiste gözün zinası ilk söylenendir. Çünkü o; el, ayak, kalp ve fercin zinasının temelidir. Dilin zinası söz, ağzın zinasının öpmek olduğu belirtilmiş, eğer fiil gerçekleşirse fercin de bunu tasdik ettiği, gerçekleşmezse yalanladığı söylenmiştir. Hadis, gözün bakış ile isyanda bulunduğu, bunun da onun zinası olduğu konusundaki en net delildir ve bu hadis, bakışı mutlak olarak mübah sayanlara karşı apaçık bir delildir.'* [17]

Değerli kardeşim! Allah'ın kullarına ihsan ettiği nimetlerden biri de gözdür.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Ona iki göz vermedik mi?" [18]

"De ki: 'Sizi yaratan, size işitmek için kulaklar, gözler ve kalpler veren odur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!' " [19]

Göz, şükredilmesi gereken nimetlerdendir. Karanlıktan kurtarması, Allah'ın yüceliğini gösteren kâinatın ayetlerini görmeyi ve tefekkür etmeyi sağlaması, onun sunduğu lütuflardır. Ancak -Allah'ın rahmet ettikleri müstesna- göz, imanı artıracak kevni ayetlere ve Allah'a yaklaştıracak şeylere bakmada kullanılmamaktadır. Özellikle günümüzün en büyük tağutu, özgürlük düşüncesi ile medyada, internette, gazetede, dergide ve sokaklarda açılanların ve çıplakların çoğalması, gözleri Allah'ın helallerinden ziyade haramlarına bakmaya döndürmüştür.

15. 24/Nur, 30-31
16. Buhari
17. Ravdatu'l Muhibbin, s.93
18. 90/Beled, 8
19. 67/Mülk, 23

Oysa ki kul, Allah'a karşı bu nimetten sorumludur. Gözler, Allah'a boyun eğmelidir. Eğer şeytana ve nefse boyun eğerse bu, kişi için vebaldir. Her bakışından hesaba çekilecektir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Kulak, göz ve kalp, hepsi ondan sorumludur." [20]

"Gözlerin hain bakışını ve kalplerin sakladığını bilir." [21]

Peygamber, ümmetini göz zinasından sakındırmıştır. Kendi ashabını eğitirken özellikle bu konuda uyarmış, hata yapanları ise eli ile düzeltmiştir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Yollarda oturmaktan sakınınız. Sahabeler; 'Ya Rasûlullah! Birbirimizle konuşmamız için oturmamız gerekiyor' dediler. Peygamber: 'Eğer ille de oturacaksanız yolun hakkını verin' buyurur. Sahabeler: 'Onun hakkı nedir?' dediler. Peygamber: 'Bakışı indirmek, başkalarına eziyet vermemek, selamı almak ve emri bi'l maruf, nehyi ani'l münkerde bulunmaktır' buyurur." [22]

Bu hadiste çağımızın sokak köşelerinde muhabbet amaçlı toplanan, fakat yoldan geçen kadınlara bakmayı hedefleyen gençlerden bahsedilmektedir. Yine bu hadiste, tarihî yerleri gezmeyi amaçlayıp, gözlerini mahremden ayıramayan ve o mahremiyle başkalarına övünen toplumlar anlatılmaktadır. Tebliğ etmek, dinî bilgiler öğrenmek için kadınlı erkekli sosyal medyada koyu muhabbet kuran, sonunda birbirlerine evliliği teklif eden ümmetin sefihleri kastedilmektedir. Dinî film, gündeme dair haberler diye televizyonda akşama kadar kadın izleyen günümüzün aydınlarına işaret edilmektedir. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun.

İbni Abbas *radıyallahu anh* anlatır:

"Fadl, Rasûlullah'ın terkisinde oturuyorken Hus'am'dan bir kadın geldi. Fadl, ona bakmaya başladı. Kadın da ona bakıyordu. Nebi, Fadl'ın yüzünü diğer tarafa çevirdi." [23]

Ümmü Seleme *radıyallahu anha* anlatır:

"Biz Meymune ile otururken Peygamber geldi ve oturdu. İbni Ümmü Mektum'un girmek için izin istemesi üzerine Peygamber: 'onun için örtünün' buyurdu. Biz 'Ey Allah'ın Rasûlü! O, bizi görmeyen bir âmâ değil mi?' dedik. Bunun üzerine Peygamber: 'Siz onu görmüyor musunuz?' dedi." [24]

Bugün ümmet olarak, internet, televizyon, gazete ve sokak köşeleri gibi zinaya sevk eden unsurlardan yüz çevirmeliyiz. Karşıdaki, bizi görmese de biz bakışlarımızı indirmeliyiz. Her hâlimizde Allah'tan hayâ etmeli ve ırzlarımızı korumalıyız.

Değerli kardeşim! Göz zinası hakkında selefimiz de bizlere uyarıda ve nasihatte bulunmuşlardır. Din nasihattir. Bize düşen de bu nasihatleri üzerimize almaktır.

Allame İbnu'l Cevzi *rahimehullah* şöyle buyurur: *'Ey kardeşim! Allah yardımcın olsun. Bakışın şerrinden sakın. O, nice abidleri helak etmiş, nice zahidin azmini yok etmiştir. Bu kitapta bakışın fitnesi ile ilgili anlatılan olayları okuyacaksın. Bunlardan öğüt al ve Rasûl'ün şu sözünü anla: "Bakış zehirli bir oktur." Çünkü zehir, kalbe sirayet eder ve görünüşte açığa çıkmadan gizlice yapacağını yapar. Bakmaktan sakın. Çünkü bakış, afetlerin sebebidir. Ancak erken davranılırsa tedavisi mümkündür. Eğer tekrar edilirse şer yerleşir ve tedavisi de zorlaşır.*

Devam eden bakış, ağacı sulayan su gibidir. O ağaç büyür ve kalbi fesada uğratır. Emrolunduğu şeyleri düşünmekten yüz çevirip sahibini zorluklara götürür. Yasaklanan şeylerin işlenmesine götürür ve sonunda helak eder.

Bu helakın sebebi ise şudur, bakan kişi ilk bakıştan hoşlanır ve küçük bir şey sayarak bu hoşlandığı şeyi tekrarlar. Bu küçük saydığı şeyin sonu helaktır. İlk bakıştan sonra gözünü indirirse, sonrasında selamette olacaktır.'

---

20. 17/İsra, 36
21. 40/Mümin, 19
22. Muttefekun Aleyh
23. Buhari, Müslim
24. Ebu Davud, Tirmizi

Cüneyd şöyle buyurur: *'En çok önem verdiğin, Allah olsun. Allah'ı göreceğin gözünü Allah'tan başkalarına yöneltmekten sakın. Yoksa Allah'ın gözünden düşersin.'* [25]

Fetih bin Şağraf şöyle buyurur: *'Bana Abdullah bin Hubeyk şöyle dedi: 'Ey Horasanlı! O, dört şeyden başkası değildir. İki gözün, dilin, kalbin ve hevan. Gözlerin bakılması haram olan şeylere bakmasın. Dilinle, kalbinde olanın ve Allah'ın bildiği şeyin tersini söyleme. Kalbinde Müslümanlardan hiçbirine karşı kin ve nefret bulunmasın. Hevan şer olan bir şeye yönelmesin. Bu dört şey sende bulunmuyorsa başına topraklar savur. Zira bedbaht olanlardansın.'* [26]

Kadının Koku Sürüp Dışarı Çıkması Zinadandır

Kadın kendine mahrem olmayan insanların olduğu ortama koku sürünüp çıkabilir. Ancak mahremi olan insanların bulunduğu ortama koku sürünüp çıkması caiz değildir. Eğer bir kadın koku sürünüp dışarı çıkarsa o kokuyu hisseden, mahremi olan her erkekle zina etmiş gibi olur.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Koku sürünen ve bunu hissetmeleri için bir topluluğun yanından geçen kadın zinakârdır. Ona bakan her göz de zinakârdır." [27]

İslam, kadının koku sürünüp dışarı çıkmasını o kadar kötülemiştir ki bu, kadınları mescid ortamlarından ve cemaat namazlarından uzaklaştırmıştır. Oysa mescid ve cemaat namazı erkekler için olduğu kadar, kadın için de hayattır. Fakat kadın, koku sürüp bu yerlere katıldığı zaman büyük bir fesat ve zina meydana gelecektir. Bu nedenle İslam, onu mescidden uzaklaştırmıştır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Koku sürünmüş olan hiçbir kadın bizimle birlikte yatsı namazında bulunmasın." [28]

"Allah'ın hanım kullarını Allah'ın mescidlerinden alıkoymayın. Ancak onlar gelecekleri zaman koku sürünmemiş ve süslenmemiş olsunlar." [29]

Hem İslam'ın, hem tıpçıların bildirmesi ile koku, şehvet duygularını harekete geçirmektedir. Dikkat edilirse günümüzde çıplak kadın ve erkek resimlerinin ve parfümlerinin haddinden fazla reklamı yapılmaktadır. Ta ki, insanların şehevi duyguları kabarsın ve toplum fesada uğrasın.

Faiz, Zinanın Kısımlarındandır

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Faiz yetmiş üç bölümdür. Bunların günah bakımından en basiti bir kimsenin annesi ile cinsi münasebette bulunması gibidir. Faizin en fazlası Müslüman bir adamın ırzıdır." [30]

Değerli kardeşim! Zina, hiçbir gölgenin olmadığı mahşer gününde Rahman'ın arşının altında gölgelenmenin önünde engeldir. Lezzeti, saniyeyle anlatılmayacak kadar kısa süren bir günahla Rahman'ın arşının altında gölgelenmeyi tepmek, akıl kârı değildir. Üzerinde durduğumuz hadis-i şerif, bizlere bunu hatırlatmaktadır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Yedi sınıf insan vardır ki, Allah onları hiçbir gölgenin olmadığı günde (Mahşer meydanında) kendi gölgesinde gölgelendirecektir. Adil imam/yönetici, Allah'a ibadetle yetişen genç, kalbi mescidlere bağlı olan adam, birbirlerini Allah için seven ve onun rızası için bir araya gelip onun için ayrılan iki adam, soylu ve güzel bir kadın kendisini zinaya davet ettiğinde: 'Ben Allah'tan korkarım' diyerek onu reddeden adam..."

Bu konu ile alakalı konuşulacak çok mesele vardır. Bir sonraki sayıda devam etme ümidi ile...

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

25. *Zemmu'l Heva, s.86*
26. *Zemmu'l Heva, s. 83-84*
27. *Ebu Davud, Tirmizi*
28. *Müslim*
29. *Buhari, Müslim*
30. *Hâkim, İbni Mace*

emreuyar@tevhiddergisi.com | EMRE UYAR

Ümmetin Damarlarına Enjekte Edilen Taze Kan; Şehitler

Cihadın asıl amacı yeryüzünden şirki söküp çıkarmak, tevhidi ikame etmektir. Diğer amaçlar; zafer, şehadet, ganimet, izzetli bir hayat olabilir. Ancak bu amaçların tercih edilmesiyle girişilecek bir mücadele, mücadelenin boyutlarını ciddi anlamda değişikliğe uğratacaktır.

Hidayet ettiği kullarına şehadet nimetini nasip eden Allah'a hamd olsun. O ki, kendisine teslim olan kullarının, sırf kendisinin rızasını kazanma gayesiyle canlarını vermelerinden hoşnut olandır:

"İşte biz günleri aranızda böyle döndürür dururuz, ta ki Allah iman edenleri açığa çıkarsın ve aranızdan şehitler edinsin." [1]

O'nun Rasûlü Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* salât ve selam olsun. O ki:

"Nefsimi elinde bulundurana yemin olsun ki; Allah yolunda savaşıp öldürülmeyi sonra tekrar savaşıp öldürülmeyi sonra tekrar savaşıp yine öldürülmeyi isterdim." [2] buyurmuştur.

Onun ashabına da selam olsun; şehitlerin efendisi Hamza'ya, cennet gençlerinin efendileri Hasan ve Hüseyin'e, meleklerin kendisini yıkadığı şehit Hanzala'ya, şehadeti sebebiyle arşı titreten Sa'd bin Muaz'a, Bedir'in ve Uhud'un şehitlerine *radıyallahu anhum* ecmain.

1. 3/Âl-i İmran, 140

2. Buhari, Cihad

Ve yine selam, *'garip'* bir hayatı seçerek zillete boyun eğmeyip, izzeti El-Aziz olanın yanında bulan İslam'ın *'garip'* şehitleri üzerine olsun.

Şehadeti anlatırken kelimelerimizin kifayetsiz kaldığı yazımızda, onun faziletine dair naslar zikretmiştik. Bunları maddeler hâlinde bir kez daha hatırlayalım:

- Şehitler diridir ve Rabbleri katında rızıklanmaktadırlar.
- Cennete girdikten sonra gördüğü nimetlerden dolayı geri dönmek isteyen bir tek şehitlerdir.
- Şehadet, borç dışında bütün günahlara kefarettir.
- Şehide şefaat etme yetkisi verilmiştir.
- Şehitler Fatiha suresinde geçen *"Kendilerine nimet verilenler"* dendir.
- Şehitler, kabir sorgusundan muaf tutulmuşlardır.

Bunları zikrettikten sonra şehadet ile ilgili birtakım hatırlatmalarda bulunmak faydalı olacaktır:

1. Şehadeti arzu etmek, cihad prensiplerinin en önemlilerinden olan korku salma siyasetinin bir parçasıdır. Eğer iki ordudan bir tanesi ölümü arzulayarak savaşıyorsa, imkânları kısıtlı dahi olsa karşı tarafı ciddi anlamda korkutacaktır. Ölmek için savaşan bir ordu, yaşamak için savaşan bir ordudan her zaman ve her koşulda üstündür.

Eğer iki ordudan bir tanesi ölümü arzulayarak savaşıyorsa, imkânları kısıtlı dahi olsa karşı tarafı ciddi anlamda korkutacaktır. Ölmek için savaşan bir ordu, yaşamak için savaşan bir ordudan her zaman ve her koşulda üstündür.

Kâfirlerin en büyük özelliği, yaşamayı sevmeleridir. Bütün mücadeleleri, çalışmaları, döktükleri ter, akıttıkları kan sadece daha uzun ve daha konforlu yaşamak içindir. Seven kişi ise sevdiğinin elinden gitmesinden korkar. Bu sebeple kâfirlerin en büyük korkusu ölümdür. Kimisi de Yahudiler gibi ahirette karşılaşacağı akıbetten korktuğu için ölümden korkar. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"De ki: 'Ahiret yurdu insanların dışında sadece size has ise eğer doğru sözlü iseniz o zaman ölümü temenni edin. Onlar kendi elleriyle önceden yaptıkları işler sebebiyle hiçbir zaman ölümü temenni etmeyeceklerdir. Allah zalimleri iyi bilir. Yemin olsun ki, sen onları yaşamaya karşı insanların en düşkünü olarak bulursun. Müşriklerden her biri de ister ki bin sene yaşasın. Oysa yaşatılması hiç kimseyi azaptan uzaklaştırmaz. Allah onların yaptıklarını eksiksiz görür." [3]

2. Şehitlik arzusunu kişinin kalbine yerleştirecek en büyük etken, kişinin Allah'ı ve O'nun yanındakileri tanımasıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ*, sahabeyi böyle terbiye ettiği için onlar daha dünyada iken cennetin kokusunu almaya başlamışlardı. Bir kul, Allah'ın yanındakilerden haberdar ise şehadet arzusu da kalbinde kök salacaktır.

3. Şehadet bu kadar yüce bir mertebe olmasına rağmen, cihad hiçbir zaman mücadelenin birincil hedefi olmamalıdır. Yani Allah yolunda mücadele eden, cihad eden taifenin amaçlarının şehitlik olmaması gerekir. Asıl amaç göz ardı edilip o ibadetin barındırdığı farklı amaçlar göz önüne alındığında, ibadetin ifa edilme şeklinde olumsuz değişiklikler gerçekleşebilir. Şöyle ki;

Namaz bir ibadettir. Ama *'Niçin namaz kılıyoruz?'* sorusunun birçok cevabı vardır. Doğru olan, *'Allah emrettiği için, kulluğumuzun gereği olarak namaz kılıyoruz'* yanıtıdır. Ama bunun yanında başka amaçlar da ekleyebiliriz. *'Biz namazı Allah'tan gafil kalmamak, sürekli O'nu hatırlamak için kılıyoruz', 'Biz namazı hayatımızda bir düzen tesis etmek ve sorumluluk bilincine erişmek için kılıyoruz'* gibi. Fakat bunlar ikincil, üçüncül amaçlardır ve asıl amaç olarak tayin edildiğinde ibadeti tahrif edebilirler. *'Namaz, Allah emrettiği için kılınır'* dediğimizde bunun alternatifi olacak başka bir eylemin olmadığını görürüz. Ancak *'Namaz Allah'ı hatırlamak için kılınır'* dediğimizde Allah'ı bize hatırlatabilecek, namaz dışında birçok alternatif mevcuttur. Aynı durum hayata düzen getirmek gayesi ile kılınan namaz için de geçerlidir. Namaz dışında hayatımızda düzeni tesis edebileceğimiz birçok eylem mevcuttur.

Cihad için, mücadele için de aynı durum söz konusudur. Cihad da asıl amaçla beraber birçok amacı kendi içerisinde barındırmaktadır. Ciha-

3. 2/Bakara, 94-95

dın asıl amacı yeryüzünden şirki söküp çıkarmak, tevhidi ikame etmektir. Diğer amaçlar; zafer, şehadet, ganimet, izzetli bir hayat olabilir. Ancak bu amaçların tercih edilmesiyle girişilecek bir mücadele, mücadelenin boyutlarını ciddi anlamda değişikliğe uğratacaktır. Ama asıl amaç vâki olduğu müddetçe mücadele, ilk günkü hâliyle yoluna devam edecektir.

Asıl amaç olarak şehadet görüldüğü takdirde ortaya çıkabilecek sıkıntılar şunlardır:

a. Gayesi şehadet olan kişi, her bayrağın altında savaşır. Çünkü bayrağın ne bayrağı olduğu, amacın ve menhecin ne olduğu, içinde bulunduğu taifenin akidesinin ne olduğu; sadece şehadeti amaçlayan kimseyi pek de ilgilendirmez. Sonuç ise amelin fesada uğraması ve amaçlanan şehadetin elde edilememesidir.

b. Cihad, insanları öldürmek için veya Müslümanların kanlarını akıtmak için meşru kılınmış bir eylem değildir. Şehadeti asıl gaye hâline getiren biri, olmadık yerde taşkınlığının bir sonucu olarak Müslümanların kanlarını dökebilir. Şehadet asıl gaye olmuş olsaydı Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* daha Mekke'de iken sahabenin düşmana saldırmasına müsaade ederdi, sahabe de şehadete ulaşmış olurdu. Ancak amaç şehadet değildi. Şehadeti, cihadı için asıl amaç olarak gören biri ise yapacağı ameliyenin maslahat ve mefsedet boyutunu düşünmez. Bunun muhasebesini yapmaz.

Şunu da belirtmek gerekir ki; bugün Müslümanları şehadete teşvik eden, şehadeti asıl amaç hâline getirmelerine sebep olan etken görsel/işitsel cihadi neşriyattır. Söz konusu bu görsel medyanın videoları, insanları Allah yolunda can verme konusunda teşvik ediyor. Ancak gerçek hayatta görünen ile videoda izlenilen farklı olduğunda amel ifsat olabilmekte, zikrettiğimiz sıkıntılar ortaya çıkabilmektedir.

Rabbimiz bizlere hakkı hak olarak göster ve bizi ona tabi olmakla rızıklandır ve yine bize batılı batıl olarak göster ve bizi ondan uzak durmakla rızıklandır. Allahumme âmin.

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Kerem Çağlar
keremcaglar@tevhiddergisi.com

Yazıklar Olsun Şu Kavme...

"Siz, Allah'ın size haklarında hiçbir delil indirmemiş olduğu putları O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin O'na şirk koşmuş olduğunuz şeylerden nasıl olur da korkarım? Eğer biliyorsanız söyleyin bakayım, bu iki gruptan hangisi güvende olmaya daha layıktır."

İslam'ı; nesebi ve teninin rengi gibi doğuştan kazanılan ve hayatını hangi itikadi veya siyasi mecrada sürdürürse sürdürsün ölümüne kadar devam edecek müktesep bir hak olarak görenler...

Tevhid imamı İbrahim'in *aleyhisselam* ismi zikredildiğinde zihinleri, onun gibi putkıran olup İsmail'ini kurban etmek meselesinden ziyade, bir kurbanlıktan ne kadar kavurma çıkabileceği konusuyla meşgul olanlar...

'Allah'ın dinini yeryüzünde hâkim kılmak için topyekün mücadele edip yerin altını (şehitlerle) doldurmadıkça izzetli bir hayat yaşamak mümkün değildir...' diyerek yola çıktığı halde, demokrasi podyumunda boy gösterip, müteşeddit bir irade beyanı ile sandıkların içini doldurmaya koşanlar...

Kalpleri paslı tenekeden bir ağ gibi sarıp kuşatan ve karartıp kasvetlendiren küfür şubesi cinsinden cürümleri basit ayrıntılar olarak saymakla, asli küfrün karanlığına bir daha çıkmamacasına dalanlar...

Halkı, Müslümanlığı(!) tadımlık, cahiliyesi ise doyumluk bir kıvama getirmek için; inanç ve amel olarak her türlü yozlaşmanın önünü açıp teşvik eden ve bu yolu gösteren hocaefendiler, kanaat ve şenaat önderleri, başkanlar ve başkan oğlu başkanlar...

Şeytan fitlemeleriyle hevasının eseri olarak ortaya çıkan ve ilmin hilafı olan zan üzere birkaç kelam mırıltısı üretip yakasına da Müslüman(!) rozeti takarak, boynuna özenle geçirilen özel ya da resmî *'kusmuk ambalajları'*na, tevhide ve muvahhidlere yönelik nefretini fışkırta fışkırta boca eden ful kompleksli, zavallı *'insan karikatürleri'*...

Tevhid ehlini *'mücessime'* diye etiketlendirirken, bağlı ve muti oldukları kendi şeyhlerinin kâinatta tasarrufta bulunma yetkisine sahip olduğuna itikad eden ve İslam'ı da sırf birkaç virdden, nakışlı takkeden veya şık bir cübbeden ibaret sayan ve her devre/her rejime uyum ve intibak sağlamada mahir tasavvuflar...

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* başta olmak üzere, müminlerin anneleri olan tertemiz eşlerine ve seçkin ashabına karşı âdeta kontrol altına alınmayan bir yangının, çıktığı mahalli tandıra çevirmesi gibi o kasvetli yüreklerini çatlatan bir nefret ve öfke besleyerek; Ehli Sünnet Müslümanları tekfir eden, onlara saldırıp yurtlarından süren, savunmasız sivilleri infaz eden, Müslüman bacılarımızın iffetlerini talan eden ve tüm bunları adına Şia dedikleri ehli kitap ile putperestlik arası bir din adına yapan Rafızilere hâlâ kardeşlik muhabbeti takdim ederek onlara dostluk besleyen yerli Rafıziler...

Kalplerin taşlaşıp mozaik gibi parça parça olmasının, gözlerin kaymasının, ayakların dolanmasının, sadece kulvarların değil, asıl mecraların dahi değiştirmesinin, ihtilafların, hizipçiliğin, ayrışmanın, parti parti bölük pörçük parçalanmanın ve daha sayılamayacak kadar türlü musibetlerin temel sebebinin başta demokrasi olmak üzere hevai/beşeri ideolojiler olduğu apaçık ortadadır. Hâl böyle iken, insanın ve insanlığın karşı karşıya kaldığı kriz ve kaosları büyük bir pişkinlikle İslam'a ve Müslümanlara fatura edebilmek için kıvranıp çemkiren, omurgasız, insaftan ve ahlaktan mahrum, Batıcı, ilkesiz, gariban mazlumlara karşı gaddarlık edip ağa babaları olan uluslararası küfür koalisyonunun postal izlerine yüz sürecekleri günleri *'devrimci'* hasret türküleri çağırarak gözleyip bekleyen welatperest sosyalist faşistler...

Alfabeden birkaç harfi yan yana getirip örgüt, parti vb. isimlerle kendi meşreplerince yeni putlar üreterek tapındıkları tağutlarına bağlılık ve itaat yolunda nihai menzilleri *'bölük bölük cehenneme sürüklemek'* olan Zerdüşt pepukler...

Dilin kılıçtan keskin olduğu günümüzde şeytanı bile hâlinden utandıran iğrenç yalanlar, iki yüzlü kaypak tutumlar, manipülasyonlar, dezenformasyonlar ve ahlaksızca iftiralarla muvahhidler kervanına doğru uluyarak çemkiren Ka'b bin Eşref patentli *'Siyonist'* medyanın; isimleri yerli piyonistleri...

Varlıklarını, kabiliyetlerini, bilgilerini, tecrübelerini ve kazanımlarını daha yüksek bir hayat standardına kavuşmak için seferber etmekle yetinmeyip; hayatlarını, hayallerini, sevdalarını, özlemlerini ve gençliklerini küfrün beynini dağıtacak bir mermi kılıp namluya sürerek İslam'ın ve ümmetin izzetini korumak için vaad olunan cennetlere yürür gibi cephelere koşup ileriye atılan muvahhid mücahidlerle ilgili konularda ulusal ve küresel şirkin ve fasıkların diliyle konuşup yazarak mevcut konumlarını korumayı nasıl garanti altına alabileceklerini düşünürken panikleyip telaşa kapılanlar...

Ümmetin fesada uğratıldığı, İslam'a bağlılığın yok edildiği, kız ve erkek çocuklar arasında farklı isimler altında ahlaki ve kültürel yozlaşmanın yeşertilip yaygınlaştırıldığı, Müslümanların felakete uğramasının zemininin oluşturulduğu, şirkin kanunlarına ve tağuti örgüt ya da rejime tabi kılınan perişan bir neslin türetildiği, Batılı kâfirlerin dinî törenlerinin ve çirkin âdetlerinin sıradanlaştırıldığı, ruhların köleleştirildiği, ten rengi ve kanı yerli; fakat inancı ve değerleri ya-

bancı olup kendi halklarını şirke doğru sürükleyen yönetici sınıfların yetiştirildiği, İslam'a ve Müslümanlara düşmanlık tohumlarının zihinlere serpiştirildiği, tevhid ile şirk arasındaki keskin ayrımın ortadan kaldırıldığı ve temiz duygular ile vicdanları yakıp yok eden büyük bir ateşin harlandığı laik-Batıcı okullara hâlâ çocuklarını gönderen babalar, anneler, veliler...

Yeryüzünün vârisleri olmaya aday muvahhidler ile fesat, azgınlık ve vandalizmin temsilcileri olan paganist müşrikler güruhunu aynı kategoride görüp isimlerinden, küfrün küresel önderlerine velayet verip onlarla dost olan potansiyel *'çakma halife'* ve onun ibrikçibaşısı ile avanesi...

Muvahhid gönüllere inşirah ve sürûr veren tevhid bayraklarının, vahyin ve Nubuvvetin nurunu taşıyan gölgesini birkaç aylık mesafeden işitip gördükleri andan itibaren dizlerinin bağları çözülen, kılcal damarları dahi korkuyla dolan, *'Hawar!'* çekip emperyalist ABD ve Avrupa'nın huzurunda secde hâlinde bekleyen Ben-i Âdem cinsinin yüz karası, Baasçı çetelerin oportünist madrabazları...

Suriye'de üç buçuk senede iki yüz elli bin mazlumu katleden, beş milyona yakın insanı kendi öz yurdundan süren, sivil halka karşı kimyasal silah kullanan, varil bombalarıyla binlerce çocuğu öldüren laik-sosyalist Baasçı tağut ve girdikleri beldelerde Ehli Sünnet Müslümanları kıyımdan geçiren Nusayri Şebbihalara yardım için İran'dan ve Lübnan'dan koşup değişik isimler altında örgütlenen fesat şebekelerinin yaptığı insanlık dışı Moğolvari cürümlerin faili olan Safevilerin terörüne ses çıkarmayan, gündemleştirmeyen ve bu vahşetin gizlenmesinde az ya da çok çaba harcayan irili ufaklı şer odakları...

Tarihin, Müslümanlar için büyük hayırlara ve müjdelere gebe bu devrinde; savaş uçaklarıyla, savaş gemileriyle, bilmem ne füzeleriyle, tanklarıyla, toplarıyla, Hummer'larıyla, bombalarıyla ve içlerinde sakladıkları sınırsız kin ve nefretleriyle dünyanın dört bir tarafından birleşerek Allah'ın nurunu söndürmek için bulabildikleri bütün güçleriyle saldıran müşrikler ve mücrimler topluluğunun hezimete mahkûm bilumum paydaşları...

"Siz, Allah'ın size haklarında hiçbir delil indirmemiş olduğu putları O'na ortak koşmaktan korkmazken, ben sizin O'na şirk koşmuş olduğunuz şeylerden nasıl olur da korkarım? Eğer biliyorsanız söyleyin bakayım, bu iki gruptan hangisi güvende olmaya daha layıktır." [1]

1. 6/En'am, 81

mahi@tevhiddergisi.com

Mahi

Bize Ayrılık Yazıldı

Küfür, liderleriyle ayaktaydı. Onlar, İslami hareketin de liderlerle ayakta durduğunu, Zer'in gidişiyle tüm camianın dağılacağını sandılar. Ama yanıldılar. Onun gecesini gündüzüne katarak yetiştirdiği, uğruna ailesini ihmal ettiği talebelerini unuttular. Allah'a hamd olsun ki her biri, hocalarının yokluğunu aratmayacak birer liderdi. Kaldığı yerden omuzladılar davayı ve daveti...

Artık gitmeliyim dedi. Annesiyle de vedalaştı babası. Ahizeyi yerine koydu. El salladı gülümseyen yüzle. Uzun koridordan gidişine baktı babasının. Tam turuncu kapıya geldiğinde dönerek el salladı tekrar. Sehle çok mutlu olmuştu bu son hareketten. Ve kapı kapandı ışıklar söndü.

❁ ❁ ❁

Başı çatlayacakmış gibi ağrıyordu. Yataktan kalkmak için doğruldu, ama kalkamadı. Biraz daha bekledi öylece... Kapı tıkladı. Gel diyebildi...

— Abla iyi misiniz?

— Evet.

— Işığı yakmamı ister misiniz?

— Olur.

— Size yemek hazırladım. Getireyim mi?

— Kalkıyorum, ben gelirim.

Kaç saattir yatıyordu acaba? Takılan yeni zilin sesi onu ta yıllar öncesine götürmüştü... Küçük

yüreğinde, kocaman acıları yaşadığı günlere... Dilinin tutulduğu, babasını ondan kopardıkları, büyük şatoda onu ilk kez gördüğü o zor günlere...

Yataktan doğruldu. Aynaya baktı. Gözleri kan çanağına dönmüştü. Eliyle yüzünü sıvazladı. Saçlarını topladı. Başörtüsünü başına taktı. Odadan çıktı, yüzünü yıkayıp abdest aldı ve döndü. Tekrar aynanın karşısına geçmişti.

Zaman ne de çabuk geçiyor, dedi. Daha dün gibi... Küçücük bir kız çocuğu idim. Babasız bir kız çocuğu... Hala öyleyim. Yaşım büyüse de ben büyümedim. Babamın minik Sehle'siyim...

Tam 13 yıl olmuştu babasından ayrılalı... Yıllar, yollar, çevrelerindeki insanlar değişse de, onların kaderleri değişmedi...

13 yıl şehir şehir gezdiler babasının peşinden. Nice dertler, hüzünler biriktirdiler. Nice hayatlar, insanlar tanıdılar... Yollarda nice kazalar atlattılar, maceralar yaşadılar. Ama hiçbir şey, anne kızın azmini söndürmedi. Zira yollar uzun da olsa, yorucu da olsa sonunda babasını görmenin mutluluğu vardı. Her şey bu mutluluğa değerdi.

Zaman ne de çabuk geçiyor, dedi. Daha dün gibi... Küçücük bir kız çocuğu idim. Babasız bir kız çocuğu... Hala öyleyim. Yaşım büyüse de ben büyümedim. Babamın minik Sehle'siyim...

Sürecin en hareketli kısmı mahkeme günleriydi. İlk mahkeme tarihi verilene kadar çok sıkıntılı bir dönem yaşamışlardı. Annesi, tarih belli olsa da önümüzü görsek derdi hep. Tam on beş ay beklemişlerdi. Nihayet belli olmuştu tarih. Babası görüşte: *'Çok umutlanmayın. İlk mahkemede çıkışım oldukça zor bir ihtimal'* dese de; annesi evde bir bayram havasına girmişti. Bu hareketlilik ve umuttan Sehle de etkilenmişti. Evde temizlikler yapılmış, babasının en sevdiği yemekler hazırlanmıştı. Ola ki tahliye olursa, eve gelecek misafirler de unutulmamıştı. Anneannesi ve babaannesi bu hazırlıklara karşı çıksalar da, annesine laf geçirememişlerdi. İstemeye istemeye de olsa hazırlıklara yardım etmişlerdi. Evde içli köfteler yapılmış, mantılar açılarak fırında kızartılıp saklanmıştı. Dolmalar, kavurmalar pişirilmiş, dondurucuda yerlerini almıştı. İkramlık şekerlemeler bile unutulmamıştı.

Hanımlar mahkemeye gitmeyeceklerdi. Tahliye olursa abiler babasını alıp geleceklerdi.

Sabahı zor ettiler. Babaannesi abileri sıkı sıkı tembihlemişti. Her gelişmeyi sıcağı sıcağına haber vermelerini istemişti. Hatta babaannesinin: *'Oğlum, hâkimlerin avukatların değil sözlerini, yer değiştirseler onu bile bize aktar'* deyişi Sehle'yi çok güldürmüştü.

Telefon ellerinde bekleyiş başlamıştı çoktan. Mahkeme öğleden sonraydı. Mahkûmlar erkenden getirilmiş, nezarete alınmışlardı. Zaman ilerliyor, ancak hiçbir haber gelmeyince babaannesi ahizeye sarılıyordu. Henüz bir gelişme yok deyip kapatıyordu telefonu abiler.

Mahkeme başladı dediklerinde ise artık evde kimse konuşmuyordu. Sessiz bir bekleyiş başlamıştı. Ne uzun bir gündü Allah'ım... Geçmek bilmiyordu.

Gece yarısı oldu. Karar için ara verildi dediler. Selamet Allah'ım diyordu tüm diller. Ancak umutları bir sonraki mahkemeye kalmıştı. Babası yeniden tutuklanmıştı. Telefonları hiç susmadı o gece. Herkes geçmiş olsun dileklerini iletmek için aramıştı. Sehle gözyaşları içinde, olduğu yerde sızmış kalmıştı.

Mahkemeler belli aralıklarla yapılıyordu. Tam beş yıl sürdü bu mahkemeler. Sonuncusunda herkes çok umutluydu. Bu sefer tahliyeye kesin gözüyle bakıyorlardı. Ancak çok büyük bir hayal kırıklığı yaşadılar. Babası ceza almıştı. Şimdiye kadar tutuklu statüsündeki babası, artık bir hükümlüydü ve müebbet hapis cezası almıştı. Evde bir matem havası vardı... Ağlamaktan her birinin gözleri şişmiş, gözyaşları kurumuştu. Uzun bir zaman kanadı bu yara... Sonra her acı gibi üstü kabuk bağladı... Ama hiç iyileşmedi. Nasıl iyileşsin ki! Yaranın merhemi içerideydi...

Müebbet hapis...

Sehle, o zamanlar bunun ne demek olduğunu anlamamıştı. Biraz daha büyüdüğünde otuz altı

yıla tekabül eden bir mahkûmiyet olduğunu öğrenmişti. Otuz altı yıl... Bir insanın o kadar ömrü var mıydı ki?

Babası bu kadar uzun cezayı gerektirecek ne yapmıştı ki? İnsanları İslam'a davetten başka...

Oysa Sehle bilmiyordu ki kâfir yöneticileri korkutan da bu idi. İslam'ın yeniden ihya edilmesi... Bunu yaparken, organize bir yapının imar edilmesi... Müminlerin bu yapı altında tek vücut kenetlenmesi...

Buna engel olmak için tutuklamışlardı Muhammed Zer'i. Ama Allah'ın izniyle planları işlemedi. Ateşe atılan İbrahim'e, ateş serin ve selametli olmuştu ya... Zindan da Muhammed'e yeni öğrenciler yetiştirdiği bir medrese oluvermişti. Sürgün gittiği her yerde, anlattığı davete rağbet oluyor, türlü nedenlerle içeriye giren gençler İslam'la şerefleniyordu. Dışarıda ele avuca sığmayan, gırtlağına kadar suça bulaşmış gençler, onun hem anlattıklarından hem de ahlakından etkileniyor, ilim tahsil etmeye başlıyorlardı. Her şehre bir davetçi yerleştiriyordu aslında Zer, dışarıda olsaydı belki buna muvaffak olamayacaktı.

Dışarıda da durum farklı değildi. Küfür, liderleriyle ayaktaydı. Onlar, İslami hareketin de liderlerle ayakta durduğunu, Zer'in gidişiyle tüm camianın dağılacağını sandılar. Ama yanıldılar. Onun gecesini gündüzüne katarak yetiştirdiği, uğruna ailesini ihmal ettiği talebelerini unuttular. Allah'a hamd olsun ki her biri, hocalarının yokluğunu aratmayacak birer liderdi. Kaldığı yerden omuzladılar davayı ve daveti...

Şimdi Sehle tüm bunları anlayabilecek yaştaydı. Zaman zaman geçmişe gitse de aklı, yansa da yüreği acı acı, babasının davasına sahip çıktı. Ona layık bir evlat oldu. *'Babam İslam davasının temeline, özgürlüğünü koydu. Annem gençliğini, ben de çocukluğumu... Şimdi binamız yiğitlerin omzunda yükseliyor. Artık bu binaya tuğla olma zamanı'* derdi...

Dolabının kapısını açtı. İç tarafa babasının fotoğrafını yapıştırmıştı. Ailecek cezaevinde çekilmişlerdi. Derin bir ah çekti. Fotoğrafın arkasında bir şiir yazılıydı. Ezberlemişti. Yıllar önce babası için yazılmıştı:

Ama özgürlüğe sevdalıyız biz

Kıyamımız gümrah, davamız temiz

Zapt ettik, zulümden kalmayacak iz

Gün gelir yıkılır hücre duvarı

Kapı tıklandı tekrar. Gözyaşlarını sildi hemen.

— Abla, gelmiyor musunuz yemek soğudu?

— Hakkını helal et ablacım, dalmışım. Geliyorum.

SON

Muhammed Zer: Şu an Bolu cezaevinde.

Zer'in talebeleri: Türkiye'nin her bir ilinde tevhid davetini yaymaktalar.

Sehle: Medrese tahsilini bitirerek icazet aldı. Şu an aynı medresede hocalık yapmakta.

Mirsad Ağint

Seccadeli Zerdüştler

Bahçe komşularıyla iletişim kurabilecekleri bir gazoz kapağı çapındaki delikler, hayati öneme haiz iletişim kanalı oluvermiş. Bunun için de tabi delikteki kurumuş harç kalıntılarının tamamen temizlenmesi gerekecektir. En büyüğü bir gazoz kapağı çapında olan bu deliklerin gerçekte ne anlama geldiğini F tipi hapishanelerde kalan mahpuslar bilebilir ancak.

Yedi adımlık bahçede volta saati. Bahçe dememe bakmayın. İçindeki suyun tamamen boşaltıldığı, en az sekiz metre derinliğindeki havuza benzer bir kuyu gibidir bu bahçe. Yukarıdan bakıp görebilme imkânınız olsa, kibrit kutusuna benzer geometrik bir şekil görürsünüz.

Her taraf beton. Beton her tarafta. Betonun olmadığı kapı, pencere gibi yerler de demir yığınlarıyla tahkim edilmiş. Başlar yukarıya doğru kaldırıldığında, dikdörtgen biçimindeki dört duvarın çerçevelediği gökyüzünde bazen salınan, bazen de birbirlerini kovalıyormuş gibi hızla yürüyen bulutlara seyre dalar gözler. Uzak olarak görebildiği şey gündüz bulutlar, gece de yıldızlardır mahpusun. Bir de uçaklar geçer, bulutlarla kucaklaşa kucaklaşa akıp giderler bir sinek boyunda görünerek. Kumrular, kargalar, serçeler... Hayat devam ediyor dercesine kâh daire şeklinde, kâh kavisler çizerek keşif yapıyormuşçasına dönüp dolaşırlar buralarda. Hele serçeler... Vefalıdır serçe. Mevsim mevsim göçmez bir yere. Hep yakınındadır insanın. İnsanların bulunduğu her yerdeler. Mahpusun dış dünyası şu dört duvarın çerçevelediği gökyüzüdür işte. Hem dış dünyaya açılmak hem de voltalamak için bu beton bahçeye çıkılır. Her adımla, akıp giden zamanı törpüleyen voltalar...

Ah şu adımlar... Aynı yönde sekizincisini ve saymaya gerek duymayacağı kadar atabileceği adımlarla mesela bir ilim meclisine yönlenmiş olmayı isteyen mahpusun önüne sekiz metre yüksekliğindeki duvar çıkar. Arzın herhangi bir yerinde siyah bayrakların gölgesinde yükselen tehlil ve tekbir sesleri, Müslüman mahpusun yüreğini cennet bahçesine çevirir bir anda. Serin sevinç gözyaşlarıyla beraber, kalpleri çatlatacak bir hasret kuşatır benliğini Müslümanın. Özlemi, sevgisi ve dualarıyla hep o yerdedir artık, ümidini de çoğaltarak.

Hapishane de olsa Müslümanın bulunduğu her yer güzelleşir. Bu hapishanedeki koğuşların en kalabalık olanı üç kişiliktir. Bu sebeple hücre diye isimlendirilir mahpuslar arasında.

Bu hücrelerden birinde Amedî müstear ismiyle şiirler yazan Selahaddin ve arkadaşları var. Küfrün her rengini fâş edip maskelerini düşüren ve Müslümanların duygularını coşturan öyle güzel şiirleri vardır ki, birçoğu neşid olmuş, dilden dile dolaşmakta Şair Amedî'nin. O derece damardan ve ümmettendir şiirleri.

Oğuz, hem bu hücredeki Müslümanların hem de görüp görüşebildiği diğer Müslümanların moral kaynağıdır. Engin yürekli iyimserliğini, temas ettiği herkese bulaştırır. Ümit ve sevincin çoğalmasına katkıda bulunur bu hüzün ve hasret mekânında.

— Biz Karadenizliler fıkra okumayız, kendimiz üretiriz...

Yaşanmış öyle sıradışı hadiseler anlatırdı ki, tüm bunları derleyip bir araya getirse belki de birkaç tuğla kalınlığında, bir *'İbretli Hikayeler'* külliyatı çıkarabilirdi hiç zorlanmadan.

— Yok abi ya! El-Vehhab ve El-Kerim Rabbimizin, genişliği yer ve gökler kadar olan cennetlere çağrısına icabet etmekle meşgulüz. Hem, basireti körelmemiş insanlar için her gün şahit oldukları onca ibretlik hadise var. Hani nerede ibret alanlar?

Bir de Zahid var hücrede. Medresede olması gereken bir ilim talebesi. Lakin tevhid daveti yaptığı için zorluk ve darlık mekânını medreseye çevirmeye mecbur bırakılmış. Genç Zahid, ismiyle müsemma bir çocuk. Şu yaşında hem zahid hem de abid. Melekleri hatırlatan bir hayatı var. Ne zaman yer, ne zaman içer, günde gecede ne kadar uyur; hücre arkadaşları dahi tam olarak bilmezler. Zühdünün doğal neticelerinden birisi de, ortaya yakın kısa boylu olmasına rağmen, zayıflıktan ötürü biraz daha uzun boylu görünmesidir.

İslami davadan dolayı mahpus olan bu Müslümanlar için günlük hayat genellikle gecenin son ucunda başlar. Hapishane, tembelliğe çok elverişli bir mekândır. Bunun farkında olan Müslümanlar da her dakikayı mevcut şartlarda mümkün olabilecek en verimli bir şekilde hayırlı uğraşlarla geçirmeye çalışırlar.

Gardiyanlar, sabah ve akşam birer kez olmak üzere günde iki kez hücrelere girerek sayım yaparlar. Ellerindeki *'mevcut tablosu'*na bakarak hücrelerdeki mahpus sayısını teyit ettikleri sayım sırasında bahçe kapısını da açmış oluyorlar.

Coğrafya ilminin bir rivayetine göre, yeryüzünün toplam yüz ölçümü yüz kırk dokuz milyon kilometre kare imiş. İşte şu kadar kilometre karede özgürce gezip dolaşmak hakkından mahrum bırakılarak üç beş metre kareye sıkış tıkış bir şekilde atılmış olan birkaç Müslüman da, bu beton hücrenin beton bahçesine çıkarak temiz hava alıp yürüyüş yaparlar... Tek yönde ve en uzunu yedi adımlık voltalar.

Yüz kırk dokuz milyon kilometre kareden, tuğyan ehlinin zulümleri sonucu, paylarına düşen 20-25 metrekarelik beton bahçede voltaya çıkan Müslümanlardan şair Amedî bir ara voltayı kesip aniden durdu olduğu yerde. Uzunca bir süredir boş olan bitişik hücreden gelen bazı sesler duymuştu şair Amedî. Bulundukları hücre ile karşı

konumdaki komşu hücre arasında yirmi santim kalınlığında ve en az sekiz metre yüksekliğinde bir duvar, duvarın üzerinde de bir metre boyunda helezonik tel örgü var. Her iki hücre de bahçe komşusu sayılır. Komşular arasında herhangi bir iletişim ihtiyacı olduğunda birbirlerine ya *'Komşu!'* diye seslenirler ya da hücre numaralarıyla çağırırlar.

Şair Amedî'nin durup dikkat kesildiğini gören Oğuz ve Zahid de birkaç adım sonra durup karşı hücreden gelen seslere odaklandılar.

Bu tür durumlarda her bir tutsak Müslümanın aklına ilk anda *'Yeni gelen mahpuslar, Müslüman kardeşlerimiz midir acaba?'* Önce güçlü bir endişe, sonrasındaysa bastırılmaz bir merak dürtüsüyle bu ihtimali netleştirmeye gayret ederler. Yeni gelenler Müslüman ise eğer, peşinden cevabını bulması gereken başka sorular gelecektir.

Hapishanelerde Müslümanlarla diğer ideolojik örgütler arasındaki münasebetler genellikle asgarî düzeydedir ve zorunlu hâllerde olur. Bu ilişki biçimindeki asıl maksat, iletişim kanallarının açık tutulmasıdır. Bu durum özellikle de F tipi hapishaneler için geçerlidir.

Yeni mi tutuklanmışlardır?

Başka bir hapishaneden sevk mi olunmuşlar?

Sevk olunmuşlarsa kendi istekleriyle mi gelmişler yoksa sürgün olarak mı buraya sevk edilmişler? Geldikleri hapishanede maruz kaldıkları zulümlere direndikleri için palas pandıras paket mi edilmişler?

Böyle ihtimaller de var tabi. Fakat her şeyden önce yeni gelenlerin kimler olduğu öğrenilmelidir.

Bu amaçla yeni komşularla iletişime geçmeyi kararlaştırdılar.

Hapishanelerde Müslümanlarla diğer ideolojik örgütler arasındaki münasebetler genellikle asgarî düzeydedir ve zorunlu hâllerde olur. Bu ilişki biçimindeki asıl maksat, iletişim kanallarının açık tutulmasıdır. Bu durum özellikle de F tipi hapishaneler için geçerlidir.

Komşu hücrenin havalandırma bahçesini ayıran duvar, taştan ya da tuğladan örülmemiştir. Baştan başa perde beton dökülmüş. İnşa edilirken kalıpların karşılıklı olarak birbirlerine bağlandığı delikler, kalıplar söküldükten sonra açıkta kalmış. O delikleri de harçla doldurup kapatmaya çalışmışlar.

Ağır tecrit ve izolasyon şartları, mahpusları alternatif iletişim kanalları aramaya yöneltince biraz da ısrarlı arayışlar sonucu bu delikler ortaya çıkarılmış. Böylece hiç değilse bahçe komşularıyla iletişim kurabilecekleri bir gazoz kapağı çapındaki delikler, hayati öneme haiz iletişim kanalı oluvermiş. Bunun için de tabi delikteki kurumuş harç kalıntılarının tamamen temizlenmesi gerekecektir. En büyüğü bir gazoz kapağı çapında olan bu deliklerin gerçekte ne anlama geldiğini F tipi hapishanelerde kalan mahpuslar bilebilir ancak.

Şair Amedî ile arkadaşlarının da aklına ilk olarak bu delikler geldi tabi. En zahmetsiz ve en hızlı iletişim kanalıydı bu. Evvela bilgilendirici bir pusula yazıp göndereceklerdi. Şair Amedî pusula yazarken Oğuz da kendine özgü bir yöntemle, Arapça bir neşid okuyarak yeni gelen komşularının verebileceği tepkiye göre kimliklerini öğrenmeye çalışıyordu.

— Sewfe nakka hunaa, key yezulel elemm... Sewfe nahya hunaa...

Bu arada şair Amedî de bilgi notunu yazmış, komşu bahçeye ulaştırmak için bir su bardağı boyundaki rulo hâline getirdiği eski bir gazetenin kenarına bir iple iliştirmişti.

— Oğuz abi, o güzel sesinle şunlara bir sesleniver.

— Yirmi beş! Yirmi beş!

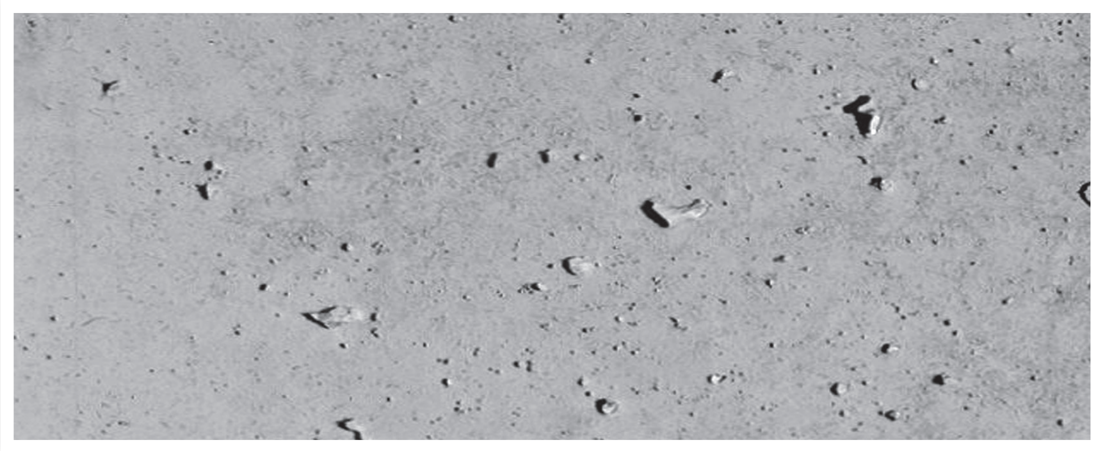
— ...

Komşulardan cevap gelmeyince Zahid bir hatırlatmada bulundu:

— Oğuz abi, bunlar yeniyse hücre numaralarını bilmiyorlardır.

— Doğru ya. Bir de öbür türlü deneyeyim bakalım.

— Komşu!.. Yeni gelenler... Komşu!..

Karşı yüzeydekilerden hitabı cevaplayan olmamıştı ama kendi aralarında bir şeyler konuştukları anlaşılıyordu.

Kendilerinin böyle yüksek sesle çağrılıyor olmasından belli ki telaşa kapılmışlar ve nasıl davranıp ne tür bir cevap verebileceklerini kestiremiyorlardı. Ürkekliklerinin henüz çok yeni olmalarından kaynaklandığını bilen Şair Amedî, hazırlayıp rulo halindeki topa iliştirdiği notu, son kez seslendikten sonra yeni gelenlerin bahçesine atmaya karar verdi.

— Komşu! Size bir not yazdık. Şimdi atacağım topun içinde... Geliyor!

Rulo şeklindeki top, tok bir sesle komşu bahçeye düştü.

— Komşu, top geldi mi?

— ...

— Komşu! O topun içinde bir not var, alıp okuyun!

Cılız bir ses duyuldu komşu hücreden:

— He, he... Gelmiş, gelmiş...

— Hele şükür. En azından bunlardan birisinin kulakları da duyuyormuş, dedi Oğuz.

Şair Amedî, komşularına duvarda açacakları deliğin yerini tarif etmişti. Yarım saate yakın süren bir uğraştan sonra deliği açarak kullanıma hazır hâle getirmişti Müslümanlar. Komşular da deliğin başında toplaşmış şaşkınlık ve merakla bundan sonra ne olacağını anlamaya çalışıyorlardı. Şair Amedî seslenip çağırdı yeni gelenleri. Deliğin karşı ucunda meraklı bir çift göz belirdi.

— Merhaba arkadaşlar!

— Merhaba abi...

— Önce geçmiş olsun diyelim.

— Sağol abi, Allah razı olsun.

— Buralar pek hoş mekânlar değildir ama biz yine de hoş geldiniz demiş olalım.

— Hoşbulduk abi, sağolun. Doğrudur, valla buralar hiç de hoş mekânlar değil yani.

— Arkadaşlar, yeni mi tutuklandınız yoksa başka hapishaneden sevk olarak mı geldiniz?

— Sevk mi? Yok valla biz yeni yakalandık. Bugün sabah erkenden de bizi buraya getirdiler. Bize hapishane kapısında burası F tipidir dediler. Doğru mu abi, F tipi mi burası?

- Evet, burası F tipi. Anlaşılan sizi biraz korkutmak istemişler.

— ...

— Kaç kişisiniz hücrede?

— Biz burada üç kişiyiz. Ben varım, Nurettin arkadaş var ve Haris arkadaşımız var.

— Biz de bu hücrede üç kişiyiz. Benim adım Selahaddin. Diğer abiler de Oğuz ve Zahid Hoca. Bizler İslami davadan dolayı yatıyoruz. Siz hangi sebepten alındınız?

Seccadeli Zerdüştler Yazısı İnşallah Devam Edecektir...

ÖMER AKDUMAN

Allah'a Yaklaşmamızın Önündeki Engeller

Sorumluluklarını yerine getiren ve bu şekilde Rabbine yakın olan sahabe ise gafil değildi. Rabbine asi olsalar bile tevbe ederlerdi. Onlar Rabblerinin azabından da -kimisi cennetle müjdelenmesine rağmen- emin değillerdi.

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yakın olmak; dünyada huzurun, ibadeterde lezzetin kaynağıdır. Bu yakınlık, dünya ehlinin dahi tadamadığı lezzetleri tattırır insana... Allah'a yaklaştıkça yaklaşmak... Ta ki gören gözü, işiten kulağı, tutan eli ve yürüyen ayağı oluncaya kadar... Yani Allah'ın verdiği basiret ve dirayetle şeytanın ve nefsin tuzaklarından korunmak... Her an Allah'ın beraberliğini hissetmek, bu şekilde yaşamak ve bu şekilde ölmek...

Bütün bu güzellikler, Allah'a yaklaşmanın meyvesidir. Bizler, Allah'a yakınlığımız oranında ibadetlerimizden lezzet alırız, şeytanın ve nefsimizin tuzaklarından korunuruz. Bu şekide dünyada da ahirette de saadet ehlinden oluruz.

Allah'a uzak olan bir kalbin ise dünyada ve ahirette saadeti yakalaması mümkün değildir. Bilakis dünyada da ahirette de bedbahttır. İbadetlerinden lezzet almak bir yana, onu kendi üzerinde bir yük olarak görür. O halde bizim üzerimize düşen, Allah'a yaklaşmamıza engel olan etkenleri bilmektir. Bunu örneklerle açıklayalım:

1. Allah'ı zikretmemek: Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* zikretmek kişinin gaflette olmadığını gösterdiği gibi kişinin Rabbine yaklaştığını da gösterir. Doğal olarak Allah'ı zikretmeyen, O'nu hatırlamayan kul gaflettedir. Aynı şekilde bu, kulun Allah'tan uzaklaşarak karanlık yollara saptığını ve şeytanın hakimiyetine girdiğini gösterir. Bu hususu Allah şöyle açıklamaktadır:

"Şeytan onların üzerinde hâkimiyetini kurdu ve onlara Allah'ın zikrini unutturdu." [1]

Daha sonra Allah *subhanehu ve teâlâ* işin ne boyuta geldiğini şu şekilde açıklamaktadır: *"İşte onlar*

1. *58/Mücadele, 19*

şeytanın hizbidir." Subhanallah! Kardeşim, Allah'ı zikretmemek insanı nerelere götürebiliyormuş! Yani Allah'ın zikrinin yerine, dilimizi kendisiyle ıslak tutuğumuz şu boş konuşmalar, demek ki bize hiçbir fayda sağlamıyormuş. Aksine vebal üzerine vebal yüklüyormuş. Evde, arabada, okulda, yalnızken ve arkadaşlarımızla sohbet ederken Allah'ı hatırlamayıp hatırlatmayınca şeytan üzerimizde hakimiyetini kurup bizi Allah'tan uzaklaştırabiliyormuş. İşte Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*:

"Bir topluluk bir yerde oturur, Allah'ı subhanehu ve teâlâ zikretmez ve Peygambere de salât getirmezse kıyamet gününde karşılaşacağı şey sadece hüsrandır." [2] buyurarak bizi bundan sakındırmıştır.

2. Günahlara boğulmak: Günahların insanın maddiyatına ve maneviyatına verdiği sayısız zararlar vardır.

Günah, insanın kalbini karartır. Allah Rasûlü'nün buyurduğu gibi: *"Fitneler, kalbe çizgi çizgi arz olunur. Hangi kalp onu kabul ederse ona siyah bir nokta konur."* Allah Rasûlü devamında bu fitnelere daldıkça dalanların akıbetini şöyle açıklıyor:

"Siyah kalp, ters döndürülmüş bardak gibidir. İyiliği iyilik bilmez, kötülükten de kaçınmaz." [3]

Her bir günah işlendiğinde Allah Rasûlü'nün dediği gibi kalbe siyah bir nokta konur. Günahlar çoğaldıkça siyah noktalar çoğalmaya başlar, ta ki kalbi istila edene kadar. Kalbi istila edince de artık basiret körelir, önündeki tehlikeyi bile fark edemez insan. Tıpkı zifiri karanlıkta kalmış gibi. Artık kendini Rabbine neyin yaklaştırıp neyin uzaklaştıracağını bilemez. Hatta Rabbine yaklaşmak gibi bir hedefi dahi olmaz.

3. Dünyaya karşı hırslı olmak: Allah *subhanehu ve teâlâ* dünyayı ahirete giden bir yol, kişinin ektiğinin karşılığını aldığı bir bahçe kılmıştır. Yani dünyadaki asıl amacımız Allah'ı razı ederek ahireti, ebedî saadeti kazanmaktır. Eğer biz dünyadan Allah ve Rasûlü'nün istediği çerçevede istifade edersek ahiret uğrunda mücadelemiz bizi Allah'a yaklaştıracak bir ibadet olur. Ancak sorun tam da burada karşımıza çıkıyor. Dünyayı Allah ve Rasûlü'nün istediği şekilde kullanmamız gerekirken Allah ve Rasûlü'nün emirlerini dünya kurallarına uydurmaya çalışıyoruz. Allah *subhanehu ve teâlâ* ayet-i kerimede açık bir şekilde: *"Allah alışverişi helal, faizi haram kılmıştır."* [4] buyurmuşken: *'Şu an yaşadığımız bölge daru'l küfürdür. Daru'l küfürde kafirlerle alışverişte faiz olmaz'* diyerek Allah'ın haramına teviller buluyoruz. Aslında bu insanlar, bu fetvaları nassa uyduğundan değil, çıkarları bu fetvaya uyduğundan kabul ediyorlar. Yahudilere ne kadar da benziyorlar...

Kimimiz dünyaya öyle bir tutunmuşuz ki bir günde din için harcadığımız zamanın belki on katını dünyaya ayırmışız. Dert edindiğimiz şeyler *'İslam ümmeti için şu anda ne yapabilirim'* değil, *'Arabamın modelini nasıl yükseltebilirim'* olmuş, hâliyle Allah da bu şekilde dinini hiçe sayanları kendinden uzaklaştırdıkça uzaklaştırmıştır, Allah'a yaklaşmayı düşünemeyecekleri kadar.

Dünya hırsı, İslam ümmetinin zelil bir durumda olmasının nedenlerindendir. Aynı zamanda Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Siz 'iyne' alışverişini yapar, sığırların kuyruklarına yapışır, ziraate razı olur ve cihadı terk ederseniz Allah üzerinize bir zillet musallat eder ve dininize dönünceye kadar onu üzerinizden kaldırmaz." [5]

4. Ayetleri, hadisleri ve nasihatleri üzerine almamak: Bizi Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yaklaşmaktan alıkoyan ve bizi O'ndan uzaklaştırdıkça uzaklaştıran etkenlerden biri de ayetleri, hadisleri ve nasihatleri üzerimize almamamızdır. Aynı şekilde Allah'ın ayetlerinin üzerinde yeterince tedebbür ve tefekkür etmemektir. Bir örnekle açıklamaya çalışalım: Allah *subhanehu ve teâlâ* Bakara suresi 159. ayet-i kerimede şöyle buyuruyor:

---

2. *Tirmizi*
3. *Müslim*
4. *2/Bakara, 282*
5. *Ebu Davud*

"Biz insanlara kitapta açıkladıktan sonra, apaçık delilleri ve hidayeti gizleyenler var ya; onlara Allah, melekleri ve lanet ediciler lanet ederler."

Biz bu ayeti her okuduğumuzda lanetler yağdırıyoruz bel'am kesimine belki... İnsanlara Allah'ın hidayetini, kelamını belirli gün ve haftalara dair hutbelerle nasıl unutturursunuz diye... Bu ayet beyinlerimizde böyle kalıplaşmıştı. Dolayısıyla bize göre bu ayet bizden değil sadece cami memurlarından bahsediyordu. Ancak bu ayet bel'amlardan çok bizden bahsediyor. Çünkü bel'am zaten kâfirdir. Allah subhanehu ve teâlâ kâfirlere tebliğ/davet görevini yüklememiştir. Bizler ise Müslümanlarız Allah bizlere tebliğ/davet görevini farz kılmıştır. Biz üzerimize farz olan tebliğ/davet sorumluluğunu gerektiği şekilde yerine getiriyor muyuz? Burada sorulması gereken soru budur. Eğer biz, bu sorumluluğumuzu yerine getirmiyorsak Allah muhafaza bizim bu ayetin kapsamında olduğumuzu gösterir.

Örnekten de anlaşıldığı üzere bizi Allah'tan uzaklaştıran şeylerden biri de ayetler üzerinde tefekkür etmememiz, dolayısıylada sorumluluklarımızı yerine getirmememizdir.

Görüyorsun kardeşim! Rabbimize karşı sorumluluklarımızı yerine getirmeyince ona yaklaşmak da mümkün olmuyor. Bir günde bizi Allah'tan uzaklaştıracak onlarca amel yapıyoruz belki. Düşünsene bir ömür boyu bu hâl üzere yaşadığını ve bu şekilde öldüğünü; Rabbine karşı, dinine karşı sorumluluklarını yerine getirmeyen, Rabbinden uzaklaştıkça uzaklaşan ve bu hâl üzere hayatını tükettiğini...

Bundan daha kötü olan ise; Rabbimize bir gün içerisinde defalarca asi olmamıza, sorumluluklarımızı yerine getirmememize, bunun da farkında olmamıza rağmen Allah'ın azabından emin bir hâlimiz var.

"Gökte olanın sizi yere geçirmeyeceğinden emin misiniz?" [6]

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem zamanında bu durumda olan insanlar vardı. Sorumluluklarını yerine getirmez, buna rağmen güler eğlenirlerdi. Bunun üzerine Allah subhanehu ve teâlâ bu insanlara: *"Az gülsünler çok ağlasınlar kazandıklarına karşılık olmak üzere"* [7] ayetini indirerek tehditte bulundu.

Bu ayeti üstümüze alınmalıyız. Çünkü biz artık öyle bir hâle gelmişiz ki Allah'ın zikredildiği, ahiretin hatırlatıldığı ortamlarda değil de kahkahanın, eğlencenin ortamında rahatlar olmuşuz.

Sorumluluklarını yerine getiren ve bu şekilde Rabbine yakın olan sahabe ise gafil değildi. Rabbine asi olsalar bile tevbe ederlerdi. Onlar Rabblerinin azabından da -kimisi cennetle müjdelenmesine rağmen- emin değillerdi.

İbni Ebi Müleyke rahimehullah diyor ki:

"Ben Allah Rasûlü'nün ashabından otuz kişiye kavuştum. Hepsi kendisinin münafık olduklarından korkuyorlardı." [8]

Sahabe dahi Allah'ın azabından emin değilken, bunca sorumsuzluğumuza, Rabbimizden uzaklaşmamıza rağmen bizi Allah'ın azabından emin kılan nedir acaba?

"Biz onları bilmeyecekleri bir yönden derece derece azaba yaklaştıracağız. Ben onlara süre tanıyorum. Elbette benim düzenim sapasağlamdır." [9]

6. 67/Mülk, 16
7. 9/Tevbe, 82
8. Buhari, İman 37
9. 68/Kalem, 44-45

Bir Sevda

Bir sevdam olsun isterdim
Kalemler yazamasın
Tecrübeli hatipler, asla
Anlatamasın isterdim

Bir sevdam olsun isterdim.
İsmi 'dava' olsun göklerde
Melekler taşısaydı onu
Bıraksalardı gönlüme

Bir sevdam olsun isterdim
İsmi 'ilim' olsun Kur'an'da
Ya Rabb! İlmimi arttır diyerek
Âlim olsaydım ümmete

Bir sevdam olsun isterdim
İsmi 'hizmet' olsun dinimde
Kardeşime su taşımak
Şeref olsun sicilimde

Bir sevdam olsun isterdim
İsmi 'Cihad' olsun Furkan'da
Küfrü kılıcımla yok etseydim
İ'layı kelimetullah uğrunda

Bir sevdam olsun isterdim
Beni sadıklardan eyleyen
Nehir olup aksın terim
Engelleri bir bir deviren

Ömer AKDUMAN

veyselturk@tevhiddergisi.com

Teorik ve Pratik Açıdan Tasavvuf ve İslam

İbrahim Sarmış

Kitap: Teorik ve Pratik Açıdan Tasavvuf ve İslam

Yazar: İbrahim Sarmış

Yayınevi: Ekin Yayınları

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım dilerim. Allah'tan başka ilah olmadığına şahitlik ederim. O tektir ve ortağı yoktur. Yine şahadet ederim ki, Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Râsulü'dür.

"Ey iman edenler! Allah'tan O'na yaraşır bir şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

Bu ay *'Tasavvuf ve İslam'* adlı eseri tanıtacağız. Bu esere İslam'ın bağrında oluşan bataklık veya şirkmatik ya da Hinduizm de diyebiliriz. Artık adına ne derseniz deyin! Ama İslam'ın boyasının dışında her türlü batıl boyalar ile boyanmalarına rağmen kendilerini İslam'a nispet edip, Yahudilerin: *'Biz Allah'ın sevgili kullarıyız!'* demeleri gibi *'Asıl İslam'ı biz temsil ediyoruz!'* diyen tasavvuf fırkasını anlatmaktadır bu eser.

Şunu belirtelim ki; İslam, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* öğrettiği dosdoğru yoldur. Amacı insanın dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamaktır. Bu yolda bulunan İslam ümmeti vasat olan ümmettir. İslam vasat ümmetin korunmasına çok önem vermiştir. İlk nesil Müslümanların bu vasat ümmet ve dosdoğru yolda olma niteliğini en mükemmel şekilde taşıdıklarını görüyoruz.

Ancak insan olmamız ve hataya meyilli olmamız sebebiyle bu vasat yolda bazen ifratlar ve tefritler olmuştur. Bu vasat yolda sapma eğilimi gösterenlere Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle demiştir:

"Orucunu aralıklı tut, gece namazını aralıklı kıl! Şüphesiz ki vücudunun senin üzerinde hakkı vardır. Gözünün senin üzerinde hakkı vardır. Eşinin senin üzerinde hakkı vardır. O halde sen de her hak sahibine hakkını ver." [2]

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* tasvip etmediği bu sapmalar, onun ölümünden sonra da devam etmiştir. Bu sapmalar bir döneme kadar Kur'an ve Sünnet çerçevesinde düzeltilirken, bir dönem sonra özellikle İslam'ın Hint ve Fars topraklarına ulaşıp, buralarda egemen olan Hinduizm, Mecusilik ve Şamanizm kültürüyle tanışmasıyla tasavvuf kendine yer bulmaya başlamıştır. Yunan felsefesi ve kelam ilminin de bu yer edinmede payı büyüktür. Tasavvuf, İslam'da kendine yer bulmak için İslam menşeli birtakım kavramları, yabancı kültürlerden aldığı öğretilerle doldurma yoluna gitmiştir. Böylece halkın içini batıl ile doldurmuştur. Bu kavramlardan bazıları şunlardır: Keramet, marifet, tarikat, hakikat, zahir, batın, safa, kabz, bast, sahv, mauf, fena, beka, fakr, şeyh, mürid, keşf, ilham, sekr, cem, tekke vs.

Bu kavramları, batıl görüşleri ile nasıl bozduklarının anlaşılması için, bir örnekle yazımızı bitirip okuyucularımıza kitabın geri kalanını okumalarını tavsiye ediyoruz.

Tasavvufun Kelime-i Tevhid anlayışı:

'...Kelime-i şehadetin kısmındaki 'ilah' kelimesinin gerçek olmaması dünyaya işaret eder. Çünkü Allah gerçektir. İkinci kısımda yer alan Peygamberin adı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem de gerçek olması hasebiyle dünyaya işaret eder. Çünkü hiçbir şey Allah'ın dışında var olamaz. Dolayısıyla her şey O'dur. O halde kelime-i şehadeti anlamak demek Allah'ı her yerde, her şeyi de O'nda görmektir.'

Neuzubillah!

Duamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

1. *3/Âl-i İmran, 102*
2. *Buhari, Müslim*

02.Ekim.2014

Irak ve Suriye Tezkeresi Meclisten Geçti

İslam Devleti'nin Kuzey Suriye'de ilerleyişi sonrası Koalisyona tam destek veren hükümetin meclise getirdiği tezkere meclisten geçti.

Yeni NATO Genel Sekreteri'nin İlk Ziyaretleri Savaş Bölgelerine

Jens Stoltenberg, NATO'nun yeni Genel Sekreteri olarak ilk ziyaretlerini Polonya ve Türkiye'ye gerçekleştirecek. Stoltenberg, Türkiye'nin herhangi bir saldırıya maruz kalması durumunda, ittifakın askeri müdahaleye hazır olduğunu vurguladı.

03.Ekim.2014

Koalisyon Saldırılarda; İslam Devleti İnfazlarda Kararlı

İslam Devleti, Haçlıların başlattığı hava saldırılarının devam etmesi halinde elindeki Batılı esirleri infaz edeceğini açıklayarak Koalisyona süre tanımıştı. Haçlılar yapılan uyarıları dikkate almayarak vatandaşlarının ölümüne sebep olmaya devam ediyor.

04.Ekim.2014

83 Milyon Hesap Bilgisi Çalındı

Bugüne kadar yaşanan en büyük bilgi hırsızlığının hedefi ABD'li yatırım bankası JP Morgan oldu. Firmanın elindeki 83 milyon hesaba ait bilgiler siber saldırganlar tarafından ele geçirildi.

04.Ekim.2014

Fransa, Afrika İşgaline Devam Ediyor

Afrika'da birçok ülkede askeri varlığı bulunan Fransa, bölgede yeni bir askeri üs kurmaya hazırlanıyor.

07.Ekim.2014

Hizbullat İsrail'e Saldırdı

Lübnan sınırında üç İsrail askerinin yaralandığı saldırıyı Hizbullat üstlendi. İsrail ordusu, saldırının ardından Şeba bölgesine 6 füze fırlattı.

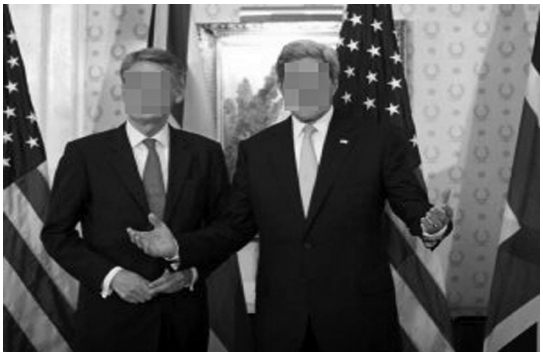
08.Ekim.2014

'İslam Devleti Gazze'deki İlk Saldırısını Gerçekleştirdi'

Dün gece Gazze'de Fransız Kültür Merkezinde patlama meydana geldi. İsrail, patlamanın İslam Devleti tarafından gerçekleştirildiğini duyurdu.

09.Ekim.2014

Koalisyon'un Tampon Bölgeye Bakışı Değişiyor

ABD ve İngiltere, Türkiye'nin Suriye'de bir tampon bölge oluşturulması yönündeki teklifinin seçenek dışı olmadığını açıklarken Fransa öneriye yeşil ışık yaktı.

10.Ekim.2014

Ebu Hanzala Hoca Tahliye Oldu

Dokuz ay önce yapılan bir operasyonla tutuklanan Ebu Hanzala Hoca her ay yapılan ara mahkemede alınan kararla tahliye oldu.

Misli Misline Saldırılar Devam Ediyor

Van'da Tevhid Dergisi'ne ve Müslümanların iş yerlerine yapılan saldırıların akabine HDP/BDP'nin iki parti binası saldırıya uğramıştı. Bugün yeni bir saldırı haberi geldi.

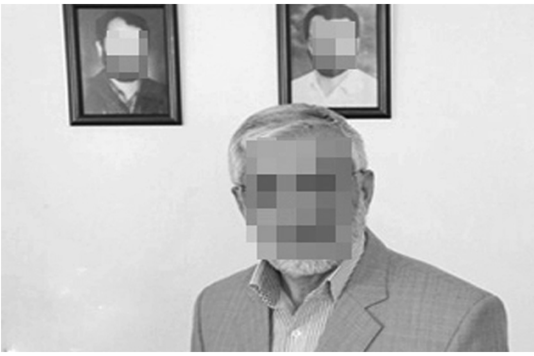
11.Ekim.2014

Boko Haram 27 Rehineyi Bıraktı

Boko Haram tarafından Mayıs ve Haziran aylarında rehin alınan 27 kişinin serbest bırakıldığı. Serbest kalan rehinelerin Kamerun makamlarınca teslim alındığı belirtildi.

12.Ekim.2014

Hizbullah: 'Artık Susmayacağız!'

Hizbullah Cemaati, yeni bir açıklamayla, HDP lideri Selahattin Demirtaş'ın çağrısı üzerine hedef gözetmeksizin başta Mustazaflar ve bileşenleri olmak üzere İslami kesime silahlı saldırılar düzenleyen HDP/PKK'lilere misli ile karşılık verileceğini belirtti

13.Ekim.2014

Rus Yanlısı Örgütün Liderine Suikast

Rusya yanlısı Donetsk Halk Cumhuriyeti örgütü liderlerinden Pavel Gubaryev'e suikast düzenlendi.

14.Ekim.2014

Suud'ta ABD'lilere Saldırı

Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'da düzenlenen silahlı saldırıda 1 ABD vatandaşının öldüğü bildirildi.

15.Ekim.2014

Suud, Şii İmamı İdama Mahkum Etti

Suudi Arabistan'daki Şii azınlığın önde gelen lideri Şeyh Nimr Bakır el Nimr'in 2011'de hükümet karşıtı gösterilere verdiği destekten dolayı idam cezasına çarptırıldığı bildiriliyor.

17.Ekim.2014

ABD Irak'a 200 Askeri Danışman Gönderdi

Irak'ın Salahaddin kentindeki COB Speicher Hava Üssüne şu ana kadar 200 ABD'li askeri danışmanın geldiği belirtildi.

17.Ekim.2014

Alman Rehinelerle İlgili Yeni Gelişme

Filipinler'de Ebu Seyyaf mücahitleri adına, bir radyo kanalına açıklama yapan sözcü, iki Alman rehineyi serbest bıraktıklarını bildirdi.

20.Ekim.2014

Boko Haram ile Nijerya Arasında Ateşkes

Davet ve Cihad için Ehli Sünnet Hareketi ile Nijerya Devleti arasında ateşkes ilan edildiği bildirildi.

20.Ekim.2014

Kobani Gölgesinde Urfa'da Üç Şüpheli Olay

Yazar Ümit Kıvanç'ın Urfa ve Suruç'ta peşpeşe yaşanan üç olayla ilgili kaleme aldığı yazı, hiçbir kanıt olmamasına rağmen bir İngiliz gazetesinin soyut iddialarına dayanarak 'IŞİD' ibaresini kullanması dışında dikkat çekici bir yazı...

21.Ekim.2014

Ankara Emniyeti'nde Paralel Operasyon

Ankara Emniyet Müdürlüğü yasa dışı dinlemelerle ilgili operasyon başlattı.

23.Ekim.2014

Nusra Sözcüsü, İslam Devleti İttifakıyla İlgili Konuştu

Al Jazeera'ya konuşan Nusra Cephesi Sözcüsü Ebu Firas Es-Suri, İslam Devleti ile inanç noktasında ayrı yerlerde durduklarını söyledi, 'Onlar için bizimle savaşmak Esed ile savaşmaktan önemli' iddiasında bulundu.

24.Ekim.2014

Mısır Güvenlik Güçleri Bugün de Hedef Alındı

Mısır'ın Kuzey Sina bölgesindeki Şeyh Zuveyd ve el-Ariş semtlerinde askeri güvenlik noktasına büyük çaplı iki bombalı saldırı düzenlendi.

24.Ekim.2014

Valilikten Şüpheli 'Sarı Toz' Açıklaması

İstanbul Valiliği sabah saatlerinde konsolosluklarda başlayan 'sarı toz' alarmı hakkında açıklama yaptı.

25.Ekim.2014

Katar, İhvan Liderlerini Sınır Dışı Etme Kararından Vazgeçti

Katar'ın, ülkesinde bulunan İhvan liderlerini sınır dışı etme kararından vazgeçtiği belirtildi. Ülkeyi terk eden kimi liderlerin tekrar döndüğü bir kısmının ise ülkeden hiç ayrılmadığı iddia edildi.

Amerika İslam Devleti ile Savaşında İkinci Kaybını Verdi

ABD, Irak ve Suriye'de dün 18 hava saldırısı düzenlendiğini duyurdu. Bağdat'ta 19 yaşındaki ABD askerinin öldüğü de belirtildi.

28.Ekim.2014

John Cantlie Kobani'den Bildiriyor

İslam Devleti elinde esir olarak tuttuğu İngiliz John Cantlie vasıtasıyla Kobani'nin (Ayn el-İslam) merkezinden bir video yayınladı. Videonun girişinde Kobani'yi havadan görüntüleyen İslam Devleti'nin bu hamlesi çok konuşulacak gibi.

29.Ekim.2014

Peşmerge MİT Gözetiminde Kobaniye Geçti

Haftalardır Kobani'de sıkışmış durumda olan PKK/YPG güçlerine ulaştırılması planlanan askeri yardım sevkiyatı Peşmerge'nin Türkiye'ye giriş yapması ile başladı.

Loading...
Radyo Tevhid
Radyomuza Hoşgeldiniz
radyotevhid.com
Yeni Sitemiz
Radyomuza Hoşgeldiniz
Sohbet
Vakit, çok önemlidir insanoğlu hayatında.
Hele ki böyle bir zamanda...
Her anını cennete bir azık yapmak için
değerlendirmek isteyenler veyahut
vakit bulamayıp da kulluğunu düzeltecek
şeyler dinleyemeyenler için,
işte içerisinde imandan, ibadet ahkamına;
kalpteki muarız şeyleri düzeltmek için
gereken tedaviden,
Rasûl'den saçılan incilere; gönüllere nur ve
şifa olan ayetlere, aile fıkhından,
aslî görevimiz olan davet fıkhına;
kulluğumuza yön veren nasihatlerden,
tarihin eskitemediği tevhid risalelerine
varıncaya kadar bir Müslümanın ihtiyaç
duyduğu tüm manevi azıkları
istifadenize sunuyoruz.
Kategoriler
TEFSİR
Tefsir
CENNETİN ANAHTARI
Cennetin Anahtarı
Anasayfa
Sohbet
Kur'an-ı Kerim
Dua
Neşid
İletişim
SİTEMİZ AÇILDI
SOHBET
KUR'AN-I KERİM
DUA
NEŞİD
facebook.com/radyotevhidcom
twitter.com/radyotevhid

tevhid
İMTİHANI
SÜRECİ
ORTADOĞUNUN BAĞRINDA KANLI HANÇER
SORUNU
İTİKADİ ve AMELİ
VESVESE
SURİYE'DE YAŞANANLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ
TATİL TA'TİL OLMASIN
VASAT KILIFLI DALKAVUKÇILIK
HİZMET ÇAĞRISI
"Şüphesiz ki ben, Sizin için güvenilir Bir nasihatçiyim."
GÜNDEME Dair
Korunakların En Zayıfı: MASLAHAT